

Selçuk Tören

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.01.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acaba

Düşünüyorum da ne kadar şanslı
Seni duyan gören ağlayan gülen
Acaba farkına varıyorlar mı
Ben bir dakikana bile muhtaçken

Selçuk Tören

Acı gerçekler

Seni düşününe sizlar yüreğim
Bensiz yaşadığın ağrıma gider
Ne düşlerim vardı senle sevgilim
Hepsi yarım kaldı ölümü bekler

Bir ömür yan yana yaşayacaktık
Dertleri sevinci paylaşacaktık
Hani biz beraber yaşlanacaktık
Her şey yalan oldu acı gerçekler

Bak şimdi geceler gizli sırdaşım
Sensiz yaşadığım ağrıyı dinler
Hayallerim harap dinmez gözyaşım
Her gece hasretim sen diye inler

Oysa yasemenler kokan koynunda
Bir elim elinde biri boynunda
Huzur duyacaktım ömrüm boyunca
Her şey haram oldu acı gerçekler

Selçuk Tören

Acılar sokağı

Bu ayrılık açtı aşkla aramı
Kapadım kalbimi başka sevgiye
Bir ömür ağlattı yaktı canımı
Daha benden bi halt olmaz kimseye

Acılar sokağı yolumdur benim
Hasret çile kahır zorumdur benim
Yarım kalan bu aşk sonumdur benim
Daha benden bi halt olmaz kimseye

Yalanlar söyledi kandırdı gitti
Yaşama sevincim ümidim bitti
Bütün güzel şeyler beni terk etti
Daha benden bi halt olmaz kimseye

Selçuk Tören

Acısı ıkacak

Hele dur bakalım yeni başladık
Daha bunlar senin iyi günlerin
Çok ekeceğın var benim elimden
Acısı çıkacak tatlı dünlerin

Bana yaptığını yaşatacağım
Günlerce peşimde koşturacağım
Seviyorum deyip kandıracağım
Acısı çıkacak ektiklerimin

Merhamet bekleme affetmiyorum
Hasadı gözyaşı ettiklerinin
Çok pişman olacak yalvaracaksın
Acısı çıkacak ettiklerinin

Bana yaptığını yaşatacağım
Geceler boyunca ağlatacağım
Seviyorum deyip aldatacağım
Acısı çıkacak ektiklerimin

Selçuk Tören

Afet hali

geldiğin gibi sessiz gidiyorsun
benim onca sesime aldirmeden
kuşkusuz yalnızlığı seçiyorsun
bir an olsun kararından caymadan

ben yüzüne bile bakamıyorum
gözlerine yalvarmaktan korkarak
içime ta içime ağlıyorum
gururdan gözyaşlarımı tutarak

fırtına içinde gemi misali
çaresiz izliyorum olanları
fırtına içimde yıktı her yeri
sonsuz bir afet hali olancası

geldiğin gibi sessiz gidiyorsun
tek kelime etmeden konuşmadan
ardında bir enkaz bırakıyorsun
ne olur ne olmaz umursamadan

ben bir sebep bile soramıyorum
her şeyde kendimi suçlu bularak
son bir umudum kaldı bekliyorum
belki vazgeçersin diye umarak

senin benden böyle çekip gitmesi
dur duraksız bir yürek sarsıntısı
tam yeriymişsen şimdi ölmesi
sonsuz bir afet hali olancası

Selçuk Tören

Affet pişmanım

affet yapamadım korkularımdan
düştüm dilinden gözünden gönlünden
kırdım yaslı yaralı yüreğini
bana kalansa bir ömür ardından

pişmanım demek oldu çok pişmanım
acınası bir hayatta yaşlandım
bir kez gülmedi yüzüm senden sonra
ne yapsam olmadı çaresiz kaldım

sustum kalanını suçluluğumdan
yanım yalnızlıktı yolum karanlık
ne varsa eksik ne kaldıysa yarım
bir ömrü boşuna harcadım yazık

pişmanım sevgilim inan pişmanım
nasıl oldu da bunlara dayandım
hep bir uğursuzluk vardı başımda
ne yapsam olmadı çaresiz kaldım

Selçuk Tören

Afife

Kırılan kalbimin gururu vardır
Bence daha fazla alma hafife
Pişman olur bir gün çaresiz kalır
Geriye dönersin yapma Afife

Çok sevdik diye mi bu tavırların
Şebepsiz sevimsiz bu kavgaların
Çekip gitmelerin dargınlıkların
Yüregimi yorar etme Afife

Ah Afife ah ah bana da günah
Bu sensiz uykusuz kaçınıcı sabah
Gözlerim yollarda dilimde eyvah
Yeter çektirdiğin insaf Afife

Yorulan kalbimin eceli yakın
Şu ahir ömrümde olma nafile
Çok arar gözlerin yalnız kalırsın
Çok acı çekersin gitme Afife

Hiç hatırı yok mu onca senenin
Tüm yaşananların eski günlerin
Vefanın değerini kadrin kıymetini
Bir anlamı olsun susma Afife

Ah Afife ah ah olmam ben iflah
Küserim aleme giyerim siyah
Tesellin avutmaz istemem izah
Dünyamı başıma yıkma Afife

Selçuk Tören

Ağır yük

Hiç bilmediniz ki neler yaşadım
şu üç günlük yalan yanlış mrmde
Bunca ağır yükü nasıl taşıdım
Bir başına yalnız garip gönlümde

Gurbetin amansız yolları vardı
Zahmeti hasreti kasveti vardı
Vuslatı çaresiz hicranı vardı
Bir başına yalnız garip gönlümde

Hiç duymadınız ki çığlıklarımı
Cayır cayır□ yanıp kle dndmde
Ben lmeden yaktım ağıtlarımı
Bir başına yalnız garip gönlümde

Gurbetin kimsesiz yılları vardı
Dertleri çilesi kederi vardı
Ağrılı sancili kaderi vardı
Bir başına yalnız garip gönlümde

Selçuk Tören

Ağlarsın o zaman

Bugün tam yedi yıl oldu gideli
Ben kestim umudu vuslattan yana
Bir daha kavuşmak yok bu besbelli
Belki bu mektubum kavuşur sana

Ağlarsın o zaman deliler gibi
Okuyunca sana özlemlerimi
Anlarsın ne kadar beklediğimi
Belki de yüreğin dayanmaz buna

Nasıl çaresizim bir bilsen nasıl
Ne ilaç ne dua merhem yarama
Her gün hasret kahır kalmadı akıl
Bir görseñ halimi acırsın bana

Ağlarsın o zaman deliller gibi
Söyleyince sana çektiklerimi
Anlarsın ne kadar çok sevdiğimi
Belki de yüreğin dayanmaz buna

Selçuk Tören

Ağlatmaz seni

Hiç Őüpheni olmasın kalbimden yana
Bir kez güvendi ya sevdi ya hani
Hiç yalnız bırakmaz yürür yan yana
Yanlış yola sapmaz unutmaz seni

Yeter ki sen de sev yüreğine al
Yeter ki yarım ol hep benimle kal
Yeter ki terketme sürsün bu masal
Bir ömür aldatmaz ağlatmaz seni

Seni arıyormuş oysa yıllardır
Bir baktı yüzüne huzura erdi
Bir daha ayrılmaz senle yaşlanır
Bir kenara atmaz unutmaz seni

Yeter ki sen de sev yüreğine sar
Yeter ki canım de bitsin acılar
Yeter ki yanılmaya sonuna kadar
Bir ömür aldatmaz ağlatmaz seni

Selçuk Tören

Ağlayasım var

Bir gün kavuşursak senle sevgilim
Sana sensizliği anlatasım var
Neler çektim hisset düşün isterim
Neden böyle ağır yaralarım var

Heba olup giden gençliğim için
Başlamadan biten düşlerim için
Acılarla geçen günlerim için
Bağıra çağıra ağlayasım var

Bir gün kavuşursak senle sevgilim
Başımı göğsüne yaslayasım var
Nasıl yorgun bilsen yaslı yüreğim
Niçin yle derin ağrılarım var

ıkmazlara çıkan yollarım için
Yalnızlığa akan yıllarım için
Baştan sona ziyan hayatım için
Bağıra çağıra ağlayasım var

Selçuk Tören

Ağlıyoruz

Ben nasıl anıyorsam her gece seni
Biliyorum sende unutmadın beni
Mutsuzuz ikimizde yaşıyoruz işte
Pişmanlık zonkluyor dehşetle içimizde

Ağlıyoruz kafamızı duvarlara vura vura
Kimseden çekinmeden uluorta
Bu yalan dünyaya yarım kalan aşka
Ayrı şehirlerde ağlıyoruz

Ben nasıl anıyorsam her gece seni
Biliyorum sende özledin beni
Üzgünüz ikimizde ne yapalım işte
Hasretler dağ gibi büyüyor önümüzde

Ağlıyoruz kalbimizi acılarla yaka yaka
Ömrümüzü bu yollarda yıka yıka
Bu berbat hayata heba olan aşka
Aynı duygularla ağlıyoruz

Selçuk Tören

Ah

Bir kal demene bakardı sevdamız
Yüreğim tüm çilesini unutturdu
Kaldığı yerden sürerdi aşkımız
Senin sustuğun sözün adı bence gururdu
Böylesi yazılmış diyelim bize de
Ve susalım acımızı aşındırmayalım
Ama şunu hiç unutma ki yar
Kimsenin uzanamayacağı yerdeydin bende

(2004 denizli)

Selçuk Tören

Ah aldım

ben o aşktan uzak yalnız başına
gurbet denen derdi her an taşıdım
gözlerim yaşardı en ufak seste
hasreti içime attım yaşadım

ne kimseler sordu ne ben söyledim
öylece yaşadım bitsin istedim
bu şehir sürekli çekti içine
boşuna son bulur diye bekledim

yenildim yoruldum gücüm tükendi
çareler içinde çaresiz kaldım
ne yapsam olmadı beceremedim
demek ki birinden büyük ah aldım

hep gözümde tüttü sevgili sılam
hep yarım kalan şeyler aklımda
hep yitirdim geçti gelmedi sıram
hep bitirdim bitti ömrüm uğrunda

olmadı denedim olduramadım
seninle vuslatı başaramadım
bu şehir yapıştı girdi kanıma
ömrümü seninle dolduramadım

yitirdim yanıldım canım usandı
başına çok büyük bir bela sardım
kim bilir bu kimin derin ahıysa
çok su aldım battım dibi boyladım

Selçuk Tören

Ah bilsen

Kaç yıl oldu bir haber almadım ama
Belki bu şarkı bir gün söylenir sana
Kim yazdı bilmeden dinlersin belki
Belki bu sözlerden tanırsın beni

Ah bilsen ne acılar çektim sen giderken
Ah bilsen nasıl zor geçti yıllar sen yokken
Ah bilsen nasıl pişmanım şimdi ölüyorken
Ah bilsen senden başka kimseyi sevmedim ben

Bir ömür tükettim bu aşka hasret
Bir ömür sevgilim hafife alma
Sen belki unuttun avuttun kalbini
Ben bir tek gün bile unutmadım seni

Ah bilsen ne yalnızlıklar yaşadım senden sonra
Ah bilsen nasıl savurdu hayat ordan oraya
Ah bilsen daha neler neler yaşadım ama
Ah bilsen kimseyi koymadım yerine asla

Selçuk Tören

Ah kalbim ah ömrüm

Boydan boya yara kalbim ah kalbim
Büyüdün ne ara kalbim ah kalbim
Çok üzdüler seni kalbim ah kalbim
Hep benim sebebi kalbim ah kalbim

Bazen bir bakışa bir göze daldım
Bazen bir gülüşe bir söze kandım
Bazen de gerçekten sevdim inandım
Sen bu yüzden en çok beni bağışla

Baştan sona hata ömrüm ah ömrüm
Harcadım boşuna ömrüm ah ömrüm
Hiç gülmedi yüzüm ömrüm ah ömrüm
Her şey benim suçum ömrüm ah ömrüm

Bir kıymet bilmeze bağladım gitti
Kederle kahırla dağladım gitti
Kalmadı hevesim umudum bitti
Sen bu yüzden en çok beni bağışla

Selçuk Tören

Ah yokluğumda

Kalacak ömrünün yalnızlığında
Giderken dökülen dudaklarımdan
Çok ağlayacaksın ah yokluğumda
Kaybettiklerine pişmanlığından

Geceler boyunca uykusuz kalıp
Sigara üstüne sigara yakıp
Olmayacak düşe hayale dalıp
Çaresizliğine düşmanlığından

Yanacak yüreğin hasretleriyle
Ne yazık yanında olmadığımın
Çok yorulacaksın ah dertleriyle
Yanıldıklarına korkaklığından

Seneler geçince gençliği alıp
Hevesini kırıp gücünü çalıp
Her şeyden vazgeçip kendini salıp
Yitirdiklerine uzaklığından

Selçuk Tören

Ahlarla

Ben bu hayatın içinde
Müebbet mahkum gibiyim
Çaresizlikler içimde
Ne var ne yoksa vazgeçtim

Yaşıyorum ah ederek
Dert üstüne dert çekerek
Azalıyorum giderek
Umutlarımı yitirdim

Usandım bu genç yaşımda
Sanki ayrılık kaderim
Yüreğim aşkın yasında
Kim var kim yoksa terk ettim

Yaşıyorum ah alarak
Hanidir yalnız kalarak
Tükeniyorum susarak
Hayallerimi kaybettim

Selçuk Tören

Akıbet

Sebebini biliyorum bu suskunluğunun
Yüreğindeki rahatsız ediyor seni
Şöyle bağıra bağıra söyleyemiyorsun
İçine sığdıramadığın derin sevgini

Kaçıp gitmek mi sence çaresi
Bir hazan günü bir öğle vakti
Öyle kolay kurtulur mu insan
Kader yolunda aşksa saati

Boş yere firar etme yerinden
Nereye varsan unutamazsın
Yıllar geçerde bir gün aniden
Yaşlanır kalbin kurutamazsın

Yüzüne yerleşir bir sonbahar solgunluğu
Bahar yaşasa kalan ömrün yeşeremezsin
Kaldıramaz yüreğin bir aşka sustuğunu
Bu pişmanlıkla ölmeyi de beceremezsin

(23 aralık 2003 denizli)

Selçuk Tören

Akraba

Öyle soğuktu ki o geceler
Kar yağardı aralıksız aralığa
Yürürdüm bir şişe şarap elimde
Sanki eksik olmaz adamdım sokaklara
Yine güne koyulurdu gece sonra
Yine umutlara yeniden yavaş yavaş
Bense tutar bir derdi o gece gömerdim
Çakırkeyif uyanmak için sabahlara
Hangi umduğum olmuştu ki bu da olsundu
Bin dertle ayılırdım telaşlara
Şimdi daha iyi anlıyorum ki
Hala çözemedim ama
Bu hüznlerle bir yerden bu bünye akraba

(27 ocak 2004 ordu)

Selçuk Tören

Akşamüstü küskünü

Anlamıştım yalnız kalacağımı
El eleyken gözlerinden
Yemyeşil yaprakken solacağımı
Diz dizleyen sözlerinden

Bir suskun veda ile ayrıldı yollarımız
Aynı sevda içinde kalmışken yıllarca
Bir ayrılık anında sallandı kollarımız
Artık sonumuz yalnızlık der gibi usulca

Geçip gittin yüreğimden bir akşamüstü
O gün bu gün yüreğim o vakte küstü

Oysa kimseyi kırmak istemeyen sen
Her şeye iyimser bakardın
Umut olurdu dertler dudağında
Böyleyken bile bile beni parçaladın

Deprem geçirmiş enkaz misali
Perme perişan bıraktın ortalarda
Bir sahip çıkanım bile yok
Öylece kala kaldım sokaklarda

(aralık 2003 denizli)

Selçuk Tören

Al aşkını git

Herkes bilir benim yüreğim kilit
Sen de biliyorsun bunu bal gibi
Boşuna zorlama al aşkını git
Boşuna sevmemi bekleme seni

Bu yürekten sana sevda namına
En ufak duygusal bir hal bir eda
Olmayacak olmaz hiç umutlanma
Boşuna sevmemi bekleme seni

Ne söz verdim sana ne de bir ümit
Yalanlar söyleyip suçlama beni
Boşuna uğraşma al aşkını git
Boşuna sevmemi bekleme seni

Ben çok eskilerde vuruldum aşka
Yer yok yüreğimde kimseye başka
Kaptırdım gönlümü kara sevdaya
Boşuna sevmemi bekleme seni

Selçuk Tören

Al başına çal

Sana demedim mi çok sevdim seni
Ne olur terketme hep benimle kal
Bak ne hale düştüm gör eserini
Sensiz bu hayatı al başına çal

Dağılmış virane evler gibiyim
Yakılmış yıkılmış yerler gibiyim
Başiboş derbeder bir serseriyim
Sensiz bu hayatı al başına çal

Biraz sabret dedim düzelirim ben
Biraz boşla beni uzaklara sal
Ne günlere kaldım senin yüzünden
Sensiz bu hayatı al başına çal

Kimsesiz biçare eller gibiyim
Doludizgin akan seller gibiyim
Garibim yalnızım bir divaneyim
Sensiz bu hayatı al başına çal

Selçuk Tören

Alacaklıyım

Dünyama girdiğin günden bu yana
Haram olsun sana bütün haklarım
Kalbimi soğutmaz hiç bir beddua
Hiç bir ahım yerde kalmaz umarım

Yaşam sevincimi elimden aldın
Çaresiz perişan yalnız bıraktın
Bir gün göstermedin canımı yaktın
Ben senden bir ömür alacaklıyım

Gelip geçti günler gülmeye hasret
Karakışa döndü yazım baharım
Boşuna yalvarma etmem merhamet
Beni bulsun ahım varsa yalanım

Önüme gelenle aldattın beni
Geceler boyunca ağlattın beni
Etme diye diye yalvarttın beni
Ben senden bir ömür alacaklıyım

Selçuk Tören

Alışacaksın

geçti o zaman
şimdi başka bir sevdadayım
üzülmedim sanma üzüldüm ama
acılara alışıyor insan zamanla

ne yapacaksın yaşayacaksın
olmuyor öyle her gün yanmayla
moralin bozuk suratın asık
geçmiyor günler suskun kalmayla

alışacaksın acılara alışacaksın
yeniden sevmeye çalışacaksın

kabul zor olur
bir anda sevdiğinden ayrılmak
ağlarsın deli gibi yanarsın da
bu acıya alışmadan yaşayamazsın

hele bir düşün çektiklerini
günlerce yandı da dindi mi sızın
bir elvedasız gitti ellere
kalabalık yaşıyor sense yalnızsın

alışacaksın ayrılığa alışacaksın
yeniden sevdaya kavuşacaksın

Selçuk Tören

Allah aşkına

Yetmiyor yüreğim bitmiyor dertler
Rahat bırak beni sen bari yapma
Sanki bir köleyim biraz huzur ver
Sal beni gideyim Allah aşkına

Denedik aşk bize olmuyor işte
Gönlümüz huzurla dolmuyor işte
Çok fazla yaşamam ben bu gidişle
Sal beni gideyim Allah aşkına

İçimde umuttan zerre eser yok
Hüznüm orijinal sevincim çakma
Per perişan halim çok fenayım çok
Sal beni gideyim Allah aşkına

Sen huzurlu liman ben asi deniz
Tükenmez fırtınam durulmayız biz
Kırılır kalbimiz bitmez çilemiz
Sal beni gideyim Allah aşkına

Selçuk Tören

Anılar ve pişmanlıklar

nasılda geçiyor hiç anlamadan
insanın ömrünün güzel günleri
geriye anılar ve pişmanlıklar
geriye acının gülümsemesi

kim bilir nerededir nasıldır şimdi
o da benim gibi hasret çeker mi
son bir kez göreyim uzaktan olsun
bir daha görmeye ömrüm yeter mi

zaman geçti artık son demlerinde
tutmuyor dizlerim titriyor elim
belki de ömrümün son günleridir
ne olursa olsun bir kez görseydim

acaba hayatı nasıl geçmiştir
bunca yıldan sonra beni tanır mı
son bir kez sarılıp helalleseydim
bir daha görmeye ömrüm kalır mı

Selçuk Tören

Anladım

her şey gittiğin gibi ne anlatayım
o kavganın izleri hala duruyor
eşyalar darmadağın kırılmış halde
hiçbir şeye dokunmaya elim varmıyor

tükendi gücüm sanki düştü gardım
önüne gelen artık beni yumrukluyor
keşke af dileseydim de yalvarsaydım
daha fazlasına canım dayanmıyor

gel artık ne olur çekildi canım
her şeyden vazgeçtim inan pişmanım
gel artık ne olur eksik bir yanım
herkesten soğudum dön yalvarırım

nasıl da düşüncesiz davranıyor insan
bir anlık öfkenin kurbanı oluyor
sonrası elden kayan bir bardak gibi
tuz buz oluyor her şey çare kalmıyor

ilk günden arardım bana kalsa inan
ama işte insanı gururu engelliyor
nasıl zorlanıyorum bir bilsen şu an
elim telefona gidip gidip geliyor

dön artık ne olur yoruldu canım
ne söyleyen artık alttan alırım
dön artık ne olur kaldım bak yarım
sensiz hiç kimsem yok gel anladım

Selçuk Tören

Anlardın

Aşk nasıl insanın canını yakar
Sen de benim gibi yansan anlardın
Nasıl yalnızlıklar ömrünü sarar
Sen de benim gibi kalsan anlardın

İnsan nasıl için için üzülür
Nasıl gözlerinden yaşlar süzülür
Nasıl kederlenir kahrolur ölür
Sen de benim gibi ölsen anlardın

Bu ağıtlarımı feryatlarımı
Bu isyanlarımı eyvahlarımı
Bu hasretlerimi acılarımı
Sen de benim gibi sevsen anlardın

Aşk nasıl insanın canına okur
Sen de benim gibi bilsen anlardın
Nasıl ayrılıklar kaderi olur
Sen de benim gibi bitsen anlardın

İnsan nasıl ağır ağır dert dolar
Nasıl çaresizce çırpınır kanar
Nasıl yüreğinin renkleri solar
Sen de benim gibi solsan anlardın

Bu yaralarımı ağrılarımı
Bu can çekişimi çığlıklarımı
Bu özlemlerimi arzularımı
Sen de benim gibi sevsen anlardın

Selçuk Tören

Anlatamam

giderdin akşam olmadan
sokak lambaları yanmadan
ben ağlardım ardından
ardından ağlardı bulutlar

bir ıssız sokağa kalırdım
lambasından hüzün yansıyan
uzun zaman ıslanırdım
sonrasını anlatamam

anlatamam
ne kadar söylesem eksik kalırım
anlatamam
kendi halimden yanılırım

(ağustos 2003 denizli)

Selçuk Tören

Anlayamazsın

Yüzündeki sevgi nuru bitmişken
Bendeki huzuru sağlayamazsın
Çaresiz bırakıp çekip gitmişken
Benim gibi aşkla çağlayamazsın

İçim yana yana bir ömür sana
Hasretler büyütüp kahredip cana
Ağlaya ağlaya yalnız başına
Ne günler yaşadım anlayamazsın

Gözündeki sevda kuru sönmüşken
Bendeki yangına ağlayamazsın
Merhametsiz kalbin taşa dönmüşken
Benim gibi kara bağlayamazsın

Selçuk Tören

Anlayamıyorsun

Söylemesi kolay yaşaması zor
Bilmiyorsun neler hissettiğimi
İçimde sanki bir ateş yanıyor
Anlayamıyorsun ne çektiğimi

Gidiyorsun bir şey olmaz diyorsun
Bir kaç güne kalmaz geçer diyorsun
Ne anlatsam beni dinlemiyorsun
Anlayamıyorsun çok sevdiğimi

Nasıl birden böyle tümünden değıştin
Nasıl yıkıverdin hayallerimi
Taş mı oldu kalbin kör mü gözlerin
Anlayamıyorsun şu hallerimi

Gidiyorsun bir şey olmamış gibi
Gidiyorsun yakıp yıkıp kalbimi
Umursamıyorsun olan biteni
Anlayamıyorsun sana sevgimi

Selçuk Tören

Anne

Gönlünü avutur herkes unuttur
Beni sen unutma unutma anne
Ben seni çok sevdim son sözüm budur
Beni sen bağışla bağışla anne

Her şeyi içime attım neyleyim
Aşkı imkansıza kattım neyleyim
Yetmedi yüreğim battım neyleyim
Beni bir sen anla sen anla anne

Dualar yoludur esas dünyanın
Beni sen uğurla uğurla anne
Hakkını helal et gidiyor canın
Beni sen bağışla bağışla anne

Gurbetti uzaktı gittim neyleyim
Yalnızlık çileydi çektim neyleyim
Yenildi yüreğim bittim neyleyim
Beni bir sen anla sen anla anne

Selçuk Tören

Anne gitme

Derin bir yara açar sensiz yaşamak anne
Kim dokunsa kan sızar acı verir ömrüme
Sevilip oksanmayı unuttur çocukluğum
Beni böyle bırakıp ne olur anne gitme

Kim tarar saçlarımı kim sever senin gibi
Beni öksüz misali bırakıp gitme anne
Gece açılır üstüm üşürüm öksürürüm
Senin gibi düşünen kimseler olmaz anne

Gönlüme ağır gelir sensiz yaşamak anne
Gizli gizli ağlarım her gece hasretinle
Hatıra eşarbını koklar öyle uyurum
Beni böyle kahredip ne olur anne gitme

Kim böler uykusunu kim bakar senin gibi
Beni yetim misali bırakıp gitme anne
Korkarım yalnızlıktan adını sayıklarım
Senin gibi sarılan kimseler olmaz anne

Selçuk Tören

Ara

tesadüf buluşurdu yollar
aynı dertli kısa aralarda
keder susar huzur söyledik
biri açık içilen iki çayın yanına

sonra yine aynı dertler
sonra yine kısa bir ara

(30 temmuz 2003 denizli)

Selçuk Tören

Ara sıra hep

Bu şehir bu sevda hep anılarda
Gözyaşıyla buruk hatırlanacak
Hiç kapanmayacak o gizli yara
Ara sıra ama hep kanayacak

Bazen gecelerin ıssız yerinde
Bazen gün ortası dalıp gidince
Bazende zamansız bilmem nerede
Ara sıra ama hep anılacak

Sonra başka şehir başka sevdalar
Başka başka şeyler hep yaşanacak
Ne olursa olsun bu hatıralar
Ara sıra ama hep yaşayacak

Belki bir sonbahar esen rüzgarda
Belki ilkbaharda yağın yağmurda
Belkide kış günü karlar altında
Ara sıra ama hep anılacak

Selçuk Tören

Artık

Ne farkeder hala yaşıyor olmak
Ardından virane yaralı yıkık
Aldım haberini kaderim solmak
Senin yüreğinde yokmuşum artık

Silmişsin yaşanan ne var ne yoksa
Gitmişsin bırakıp başka bir aşka
Unutsun demişsin tüm eşe dosta
Senin yüreğinde ölmüşüm artık

Ne anlami kaldı sensiz hayatın
Umudum bîçare kalemim kırık
Sustum kalanını ecelim yakın
Senin yüreğinde yokmuşum artık

Hiç acımamışsın yabancı gibi
Vedasız vefasız terkedip beni
Unutsun demişsin geçen günleri
Senin yüreğinde ölmüşüm artık

Selçuk Tören

Artık ağlamıyor gözlerim sana

Unutmadım ama yarası geçti
Artık kanamıyor hatırlayınca
Zaman merhem oldu dert iyileşti
Artık ağlamıyor gözlerim sana

Kim bilir belkide ettiğindendir
İçimde bir şeyler bittiğindendir
Yapayalnız koyup gittiğindendir
Artık ağlamıyor gözlerim sana

Nasıl da bir zaman aşk ile körmüş
Nasıl da kanmışım yalanlarına
Sonunda yüreğim gerçeği görmüş
Artık ağlamıyor gözlerim sana

Kim bilir belkide yaptığındandır
Çıkamaz sokaklara saptığındandır
Bir kötü zalime taptığındandır
Artık ağlamıyor gözlerim sana

Selçuk Tören

Asker

sana azdırılmış yaralarla
sana hasta esas duruşta
sana el değmemiş yalnızlığımla geliyorum
ardına bakmadan git istersen

son bir kez yüzüme bak ama
neler neler çektim anla
sonra ister bir anda ister zamanla
unut unut istersen

Selçuk Tören

Asla

Çok kırıldı kalbim çok yandı içim
Bir daha yüzüne bakamam asla
Senden o sözleri duydum gücendim
Bir daha karşına çıkamam asla

Gururum var benim bittin benim için
Ne işe yarar ki candan sevişin
Bu aşkı bitirdin yıktın kahrettin
Bir daha seninle olamam asla

Çok pişmanım desen yeminler etsen
Bir daha sözüne kanamam asla
Her şeyi mahvettin hiç sebep yokken
Bir daha yanında duramam asla

Gururum var benim bittin benim için
Artık bir dönüşü yok bu gidişin
Bu aşkı yitirdin çok yazık ettin
Bir daha seninle olamam asla

Selçuk Tören

Aslını söyle

Bırak kurt masalı okumaları
Anlat şu gerçeği aslını söyle
Ben az mı dinledim bu mavraları
Sen bu terk edişin aslını söyle

Künyemizi bozuk anlattılar da
Bire bin katıpta abarttılar da
Bunlara mı kandın inandın yoksa
Sen bu terk edişin aslını söyle

Kaçın kurasıyım gözlerime bak
Bu söylediğini yer miyim öyle
Usul usul dökül bir sigara yak
Sen bu terk edişin aslını söyle

Ardımızdan atıp uydurdular da
Sultan-ı sağıra duyurdular da
Bunları mı duydun toz oldun yoksa
Sen bu terk edişin aslını söyle

Selçuk Tören

Aşk

aşıkların gizemidir aşk aslında
paylaşıldıkça tükenir yavaş yavaş
ev sahibi mutlaka mağlup ayrılır
misafire kalır sonsuz bir iç savaş
sonrası malum iki taraf içinde
ya gidilir bir aşka ya aşk beklenir
belki de tümünden hiçe sayılır dünya
ya da kimbilir kimseye bir şey olmaz

Selçuk Tören

Aşk sandığım şey

Ne güzeldi evvel toz pembe düşler
Mucize gibiydi inandım epey
Sonra oyun bitti düştü maskeler
Acı gerçeklermiş aşk sandığım şey

Kalbimdeki hayal kırıklığıyla
Kalıverdim üzgün yalnız başıma
Düşündüm de sonra gözyaşlarımla
Kahırmış kedermiş aşk sandığım şey

Gençtim çok sevmiştim güvendim işte
Evet dedim olduk gelinle güvey
Sonra masal bitti anladım ben de
Büyük yalanlarmış aşk sandığım şey

Yüreğimdeki dert kalıntısıyla
Devam ettim yola çok zor olsa da
Baktım da şöyle bir yaralarımın
Zararmış ziyanmış aşk sandığım şey

Selçuk Tören

Aşkı öldürdün sen

Aşk denen dikenli zahmetli yoldan
Geriye döndün sen yolu görünce
Vazgeçtin sevdadan hiç acımadan
Aşkı öldürdün sen zoru görünce

Hiç ummazdım senden bunu sevgilim
Daha ilk adımda boş kaldı elim
Kime güveneyim ne söyleyeyim
Aşkı öldürdün sen zoru görünce

Gördün ki yanılır aşkın narına
Yanmadan söndün sen sonu görünce
Korktun bağlanmaktan kıyıp canına
Aşkı öldürdün sen zoru görünce

Hiç ummazdım senden böyle bir çalım
Alt üst oldu dünyam yapayalnızım
Kime ağlayayım ne anlatayım
Aşkı öldürdün sen zoru görünce

Selçuk Tören

Aşklar paramparça

Küçücük bir dünya kurmuştuk senle
Çok haset ettiler yıkılıverdi
Daha başlamadan bitti hikaye
Canımız böylece sıkılıverdi

Kimsenin sevdaya aşka yolu yok
Kimsenin yalandan başka yolu yok
Oysa çok masumduk seviyorduk çok
Kalbimiz öylece kırılıverdi

Biz bize yetmiştik ne çok sevmiştik
Nasıl gözlerimiz ağlayıverdi
Hani aşka bir şey olmaz demiştik
Nasıl ellerimiz ayrılıverdi

İnsanlar değişti yüzler yabancı
Yeminle söylenen sözler yabancı
Elimizde kalan kan ve gözyaşı
Aşklar paramparça dağılıverdi

Selçuk Tören

Aşktan tr

Kr ettin gözümü aşktan ötürü
Gvendim de sana döndün sözünden
Kendime geldim de yol çoktan çöktü
Ne hallere düştüm senin yüzünden

Ah kimlere kaldım kimlere kandım
Kimlere aldandım sevecek sandım
Kimlere inandım yürekten yandım
Ne hallere düştüm senin yüzünden

Bir aşk bysyd yaptığın sanki
Bağlandım da sana sersemliğimden
Bıraktın biçare perişan beni
Ne hallere düştüm senin yüzünden

Selçuk Tören

Aynı anı

Her gece gönlümde aynı anıyla
Yüzüm gözyaşları içerisinde
Baktıkça resmine hüzünlenererek
Her gece bir şişe şarap elimde

Bekliyorum seni haram uykular
Yüreğim yanıyor gözümde yaşlar
Gelmiyorsun zalim geçiyor yıllar
Her gece bir şişe şarap elimde

Ne varsa ömrümde bir bir yitirdim
Safi aşkın kaldı şu yüreğimde
Yaktıkça hasretin kederlenerek
Her gece bir şişe şarap elimde

Bekliyorum seni ümitle hala
Ne olur dönsen de geçse şu yara
Gelmiyorsun zalim aynı anıyla
Her gece bir şişe şarap elimde

Selçuk Tören

Ayrı şehirlerde

Ne sen kaldın ne ben bitti öykümüz
Geçtik bir yanışın tam üzerinden
Zonkluyor anılar ne çok üzgünüz
Çaresiz vazgeçtik birbirimizden

Ayrı şehirlerde aynı yarayı
Yasadık her gece kalpte şancıyi
Kabullenemedik hiç ayrılığı
Pişmanlık akıyor sözlerimizden

Kime yar olduysak hiç olamadık
Kimse anlamadı ki dilimizden
Yıllar acımasız geçti yaşlandık
Hayatı kacırdık ellerimizden

Ayrı şehirlerde aynı acıyı
Hissettik her gece kalpte ağrıyı
Unutup gecmedik yaşananları
Acılar bakıyor gözlerimizden

Selçuk Tören

Ayrılacaktık

Baştan sonu belli bir hikayenin
İflah olmaz çılgın aşıklarıydık
Yolu ayrılıktı bu serüvenin
Ne yazık sonunda ayrılacaktık

Gönül dinlemedi göz göre göre
Düştü sevdaların en derinine
Yoktu bir oluru yoktu bir çare
Ne yazık sonunda ayrılacaktık

Biliyorduk her şey mahvolacaktı
Biliyorduk her gün ağlayacaktık
Bütün yaşananlar düş olacaktı
Ne yazık sonunda ayrılacaktık

İmkansız bir aşkı bunu bilerek
Yaşadık ne varsa kader diyerek
Yoktu başka çözüm başka seçenek
Ne yazık sonunda ayrılacaktık

Selçuk Tören

Ayrılık deme

Gel kavga edelim hem de çok ağır
Hatta sen ağzına geleni söyle
Ben alttan alırım sen bağır çağır
Ama ne olursun ayrılık deme
Bana ne olursun ayrılık deme

Düşerim duyduğum yerde kalırım
Çok canım sıkılır efkarlanırım
Ölmem belki ama yaralanırım
Bana ne olursun ayrılık deme

Vur kır eşyaları çarp kapıları
İstersen git biraz kafanı dinle
Ne dersen yaparım al şu canımı
Ama ne olursun ayrılık deme
Bana ne olursun ayrılık deme

Dönerim deliye divane olur
İçimdeki huzur pınarı kurur
Hayat değil ama heves son bulur
Bana ne olursun ayrılık deme

Selçuk Tören

Ayrılık denizi

Çekip gittin ne oldu
Gönlün huzur buldu mu
Söylesene sevgilim
Umdukların oldu mu

Ben bittim senden sonra
Küstüm sustum hayata
Kahrettim yaşamaya
Hayallerim yok oldu

Dert acı keder ile
Çaresizlik içinde
Ayrılık denizinde
Bu aşk böyle boğuldu

Çekip gittin ne oldu
Mutluluğu buldun mu
Söylesene sevgilim
İstedğin oldu mu

Ben kaldım senden sonra
Anılarla baş başa
Kaybettim bir kez daha
Ümitlerim yok oldu

Ah eyvah hüsrân ile
Yalnızlıklar içinde
Ayrılık denizinde
Bu aşk böyle son buldu

Selçuk Tören

Ayrılıverirsen ya bir gün benden

Gece yarıları uyanıyorum
Bir garip sıkıntı çöküyor birden
Sabahlara kadar düşünüyorum
Ayrılıverirsen ya bir gün benden

Deliye dönerim hep kahrederim
Gözüm görmez bir şey yıkar geçerim
Ben sensiz yapamam ölür giderim
Ayrılıverirsen ya bir gün benden

En büyük korkum bu aşamıyorum
Soramıyorum da hiç bir şey senden
Bir çare çıkar yol bulamıyorum
Ayrılıverirsen ya bir gün benden

Mahvediyor beni böyle yaşamak
Her anına bin bir kaygı taşımak
Ne yapsam olmuyor aklım çıkacak
Ayrılıverirsen ya bir gün benden

Selçuk Tören

Bahar hesabı

ağlar ağlar yollara çıkarım
aşarım dağları istemedim
her mevsim bahardım önceleri
şimdi ayazım istemedim

ne bir parça güneş
ne esen yel kaldı
yeşile doymadan kurudum
bende bahar kaç aydı

hep uzak bir yolcuyum
böyle olsun istemedim
çare yok alış dediler
ben alışmak istemedim

çünkü gönül dağda kırdı
böyle yaşamı yalan saydı
hiç unutmadan eksiksiz
bende bahar kaç aydı

(15 nisan 2003 denizli)

Selçuk Tören

Baharsız

Ben sana çiçekler toplayacaktım
En güzel kokulu menekşelerden
Yan yana kırlarda yürüyecektik
Yazık ki baharı göremedin sen

Gittin hüznümlere salıp yüzümü
Ve senden ağır bir yalnızlık kaldı
Kedere ayırdım kalan ömrümü
Anladım ki sensiz her şey yalandı

Ben sana şarkılar söyleyecektim
İçinde binlerce umut yeşeren
El ele yağmurda dolaşacaktık
Yazık ki baharı göremedin sen

Gittin kocaman bir boşluk bırakıp
Ve senden yüklü miktar hasret kaldı
Ne yaşıyorsa sebepsiz sustum
Anladım ki sensiz her şey yalandı

(nisan 2004 denizli)

Selçuk Tören

Baktın olmuyor

Son bir şans ver bana ne olur bekle
Yakma gemileri öyle hemen dur
Ben bir anlatayım derdimi şöyle
Hemen karar verme dinle ne olur

Ne desen haklısın çok üzdüm seni
Öfkeme yenildim kırdım kalbini
Kabul et özrümü gel affet beni
Bırakıp gidersin baktın olmuyor
Beni terk edersin baktın olmuyor

Biraz zaman tanı biraz sakinleş
Güzel anılardan mutlu düşler kur
Kalbine sor beni sonra et ateş
Hemen çekip vurma etme ne olur

Ne yapsan razıyım sen kes cezamı
Kendimi kaybettim yaktım canını
Gel bir büyüklük yap kır şu inadı
Bırakıp gidersin baktın olmuyor
Beni terk edersin baktın olmuyor

Selçuk Tören

Bana ait değil

Bana ait değil bu hayat sanki
Başka birinin de ben oynuyorum
Tanıyamıyorum artık kendimi
Tüm bunlara nasıl dayanıyorum

Ne anam ne babam ne kimsem varmış
Sevgilim terketmiş ellere yarmış
Her doğan gün bana bin dert açarmış
Tüm bunlara nasıl katlanıyorum

Bu bir hayat değil bir film olmalı
Hazin bir senaryo zannediyorum
Yoksa bunca acı bana reva mı
Tüm bunlara nasıl dayanıyorum

İçki kumar kadın beni bitirmiş
Elimde ne varsa bir bir tükenmiş
Bozulmuş sağlığım sıhhatim gitmiş
Tüm bunlara nasıl katlanıyorum

Selçuk Tören

Barışmam

Ben öyle kolaydan küsmem kimseyle
Ama bir küsersem sonra karışmam
Son kez söylüyorum demedi deme
Dünya bir araya gelse barışmam

Gururum aşkımın önünde bir sur
Yerden göğe kadar dağ gibi durur
Ne yerle bir olur ne de son bulur
Derdinden deliye dönsem barışmam

Sabrimin sınırı geniştir oysa
Yine de zorlarsan daha uyarmam
Bak bu sonuncu ihtarım sana
Dünya bir araya gelse barışmam

İnadım inattır dönmem sözümden
Ağlasam inlesem bitsem hüzünden
Pişman olsam yansam bu aşk yüzünden
Acıyla kahrolup ölsem barışmam

Selçuk Tören

Başlarken

adına benzedik sonunda hüznü mevsim
şairin anlatmak istediği bu aslında
ama önce aşk yine yoksulluk sonra
tam tarihi bilinmiyor tarifi gibi
çok şükür anılarda mekanı sağlam
parklar pastaneler sokaklar sonra
sonrası bir kadın ki baştan sona

Selçuk Tören

Bazı bazı

Ben bazı sabahlar gözyaşlarıyla
Seni gördüğümde rüyalarımda
Umutsuz çaresiz uyanıyorum
Yüreğimde özlem yoğunluğuyla

Ağlıyorum sessiz sessiz derinden
Nasıl ayrı düştü elim elinden
Çakılır yatağa kalmaz yerinden
Bedenim hasretin ağırlığıyla

İşte o sabahlar şeytan diyor ki
Bakma hiç ardına terket bu sehri
Herşeyden vazgeçip düş yollarına
Ne olursa olsun bul sevdiğini

Dalıyorum suskun suskun bir garip
Nasıl mağdur oldum nasıl mustarip
Yenilir hayata korkak muharip
Hayalim gerçeğin çıplaklığıyla

Selçuk Tören

Bazı vedalar

Kader ayırsa da ayrılmaz asla
Uzaktan da olsa sever aşıklar
Anlayacaksın ah sen de zamanla
Çaresizliktendir bazı vedalar

Ağlamak yok diye yemin edersin
Bir çare çıkar yol kalmaz gidersin
İçin yana yana hoşçakal dersin
Çaresizliktendir bazı vedalar

Bana çok kızsan da küssen de bile
Benim suçum değil bu ayrılıklar
Hak vereceksin ah günün birinde
Çaresizliktendir bazı vedalar

Unutmak yok diye sözler verirsin
Bir şey gelmez elden susar beklersin
Parçalanır kalbin ölmek istersin
Çaresizliktendir bazı vedalar

Selçuk Tören

Bekleye bekleye

Bir sonu var mı bu sensiz günlerin
Bekleye bekleye inan ki şaşım
Bugün yarın dedin ümitler verdin
Bekleye bekleye kırkımı aştım

Bütün hayallerim yel oldu gitti
Aktı gözyaşlarım sel oldu gitti
Benim senden yana umudum bitti
Bekleye bekleye ömrümü yaktım

Hasreti kederi attım içime
Bekleye bekleye dertlere kaldım
Anladım aşk değil bu resmen çile
Bekleye bekleye dersimi aldım

Sonbaharlar kadar solgunum artık
Yüce dağlar kadar yorgunum artık
Yolum kahır yolu sonum pişmanlık
Bekleye bekleye kendimi yaktım

Selçuk Tören

Bekleyen

demek buraya kadarmış seninle
demek artık gözlerim ağlayacak
yüreğin her aklıma geldiğinde
yüreğim yalnızlıktan çıldırarak

elimde bir şişe hep köşelerde
sana ağlayıp sana içeceğim
cümle halime suskun gecelerde
dönmeyecek seni bekleyeceğim

oysa ömür boyu sürer sanmıştım
herkes gitse bile sendin kalacak
sana bütün kalbimle inanmıştım
ummazdım sonumuz böyle olacak

yüzümde bir hüznün hep ötelere
bakıp bakıp kendimden geçeceğim
sen bilirsin artık gelmezsen gelme
ben seni yinede bekleyeceğim

(15 kasım 2005 denizli)

Selçuk Tören

Bekliyorum

Anlamıyor muyum sanıyorsun sen
Bir bahane bulup gideceğini
Ben ardından bakıp can çekişirken
Senin derin bir oh çekeceğini

Anlıyorum elbet anlıyorum da
Belki vazgeçersin diye zamanla
Bekliyorum seni son bir umutla
Bekliyorum bir şey olmamış gibi

Anlamıyor muyum sanıyorsun sen
Bu aşkı hiç edip gideceğini
Ben ardından yanıp küle dönerken
Senin başka bir yol seçeceğini

Anlıyorum elbet anlıyorum da
Belki vazgeçersin diye sabırla
Bekliyorum seni dilimde dua
Bekliyorum bir şey bilmezmiş gibi

Selçuk Tören

Belirtiler

Aynada gördüğüm bu ben yabancı
Yüregim kördüğüm her yanı acı
Doktorlar çaresiz yok bir ilacı
Kaybettim kendimi bulamıyorum

Sanki herkes garip bir ben olağan
Gözlerim uzağa dalar durağan
Bu korkular bana kimden armağan
Yitirdim dengemi duramıyorum

Belirtiler bunlar ya beni kimler
Getirip buraya tez kapattılar
Söylentiler bunlar ya beni kimler
Böyle yapayalnız tek bıraktılar

Sıkıldım herşeyden hayatım tatsız
Günlerce uyudum ölüden farksız
Kafamda onlarca soru cevapsız
Taşırdım sabrımı geriliyorum

Resimler bulanık kayıp anılar
Tuhaf tuhaf sesler derin kaygılar
Yerli yersiz attım şen kahkahalar
Kaçırdım aklımı deliriyorum

Belirtiler bunlar ya beni kimler
Kandırıp buraya tutup ittiler
Söylentiler bunlar ya beni kimler
Dipsiz kuyulara atıp gittiler

Selçuk Tören

Belki

Önce ağır ağır sonra birden azalır
Un ufak olurum kaybolurum
Ne yüzüm gözlerim ne adım hatırlanır
Yiterim biterim sende son bulurum

Bir daha okunmayacak tozlu kalın bir kitap
Ya da çalınmayacak eski çizik bir plak
Yüzüne bakılmayacak solgun bir fotoğraf
Gibi yapayalnız gibi çok uzak

Unutulur unutulur unutulurum
Bir köşede garip mahzun dururum
Kimseler anlamaz kimseler görmez
Belki erken ölürüm de kurtulurum

Her gün bağır çağır hasretle ağlaşır
Perişan olurum mahvolurum
Ne başka yar sever ne bu derde alışır
Yanarım kanarım sensiz kahrolurum

Bir daha gidilmeyecek yolu sapa bir şehir
Ya da bilinmeyecek hayal meyal bir anı
Yazanı söylenmeyecek yarım yanlışı bir şiir
Gibi bir başına gibi çok acı

Unutulur unutulur unutulurum
Bu bahçede sessiz susuz kururum
Kimseler ağlamaz kimseler bilmez
Belki erken ölürüm de kurtulurum

Selçuk Tören

Belli değil

yürüyemedim ayaklarım yoluna yaklaşmadı
biz eski biz değildik elim eline yakışmadı
değişmişiz zamanla değişmişiz zamanda
devam etmişiz yola aklımızda kalanla

hangi sevdaya hasretiz
kimde kaldı yüreğimiz
ne zaman biter çilemiz
hiçbiri belli değil

yıllar geçmiş yollar bitmiş yine aynı yerde
ne var ki tanışmıyor gözlerimizde perde
yüreğlerimiz el gibi birbirini çıkaramıyor
değişmiş düşünceler aynı dili konuşamıyor

nasıl düştük bu hale
kim yön verdi kaderimize
ne kadar yaşarız bu dertle
hiçbiri belli değil

(ocak 2002 denizli)

Selçuk Tören

Ben bana ksm

Yok senin bir suçun ben bana ksm
Yıllarca bekledin kalkıp gelmedim
Yoktu cesaretim geçmedi korkum
Bırakıp her Şeyi karşı gelmedim

Önümde yıkılmaz setler mi vardı
Yolumda aşılmaz engel mi vardı
Ardımda gönülsüz kalpler mi vardı
Hep sorular sordum cevap vermedim

Hak ettim ben bunu yüreğim yansın
Bir mr özlesin de kavuŐmasın
AŞk cesaret ister bunu anlasın
Kimse kırılmasın diye gülmedim

Ne desen haklısın öylece baktım
Hayatımı bir film gibi izledim
Nasıl kabullendim ben bile Şaştım
Mucize misali Şeyler istedim

Sonunda her anı piŐmanlıklarla
Sonuğta her yanı derin ahlarla
Yaşadım bu ömrü hep eyvahlarla
Bir gün olsun huzur yüzü görmedim

Mstahak bu bana canım acısın
Bir mr sızlasın da azalmasın
AŞk direniŐ bekler farkına varsın
Ben ne ettimse hep kendime ettim

Selęuk Tören

Ben biliyorum

Hasatı gözyaşı ömür bahçeme
Neler ektiğimi ben biliyorum
Kimse anlamasa bilmese bile
Neler çektiğimi ben biliyorum

Yaşadım gurbetin yalnızlığını
Yaşadım derdini acılarını
Çaresiz döktüğüm gözyaşlarını
Neler çektiğimi ben biliyorum

Dost diye yüzüme gülenin bana
Neler ettiğini ben biliyorum
Anladım yalanmış aşk sevgi vefa
Neler çektiğimi ben biliyorum

Yaşadım aşkların en ağırını
Yaşadım hasreti ayrılıkları
Umutsuz kaldığım zor zamanları
Neler çektiğimi ben biliyorum

Selçuk Tören

Ben bir

ben bir sahil kasabası
ben ıssız otel odası
ben mevsimlerden sonbahar
ben yalnızlığın rotası

buraya seni bulmaya
seni bulup kahrolmaya
uzaktan sessiz çaresiz
sana bakıp mahvolmaya

geldim her şeyi bırakıp
geldim adımları unutup
kaderime isyan ettim
geldim günaha tutunup

içimde kalmasın diye
son bir kez göreyim diye
bırakıp her şeyi kaçtım
yanında olayım diye

çünkü azaldı umudum
dermansız dertli vücudum
ben her şeyimi kaybettim
eceli bekliyor ruhum

ben bir sahil meyhanesi
ben sarhoş keder gecesi
ben denizlerde dalgalar
ben pişmanlığın adresi

Selçuk Tören

Ben böyle değildim

Ben böyle değildim kırdılar beni
Hayatımda artık başrolde keder
Bu filmin sonu da avutmaz seni
Senaryo değişir değişir roller

Beni artık mutsuz bir adam oynar
Kaderine küsen dertli isyankâr
Her gece kahreder her gece yanar
Böyle bir adamla çekilmez günler

Git kendini kurtar çık bu sahneden
Yoksa seni acı seneler bekler
Hem pişman olursun hem de kaybeden
Haybeden ömrüne aksiyon ekler

Seni artık üzgün bir kadın oynar
Kaderine razı yaslı sitemkâr
Her gece uykusuz her gece ağlar
Böyle bir kadınla çekilmez günler

Selçuk Tören

Ben değildim ki

Ben değildim ki bırakıp seni giden
Ben değildim ki elveda unut diyen
Ben değildim ki kahredip seni üzen
Ben değildim ki ben değildim ki

Sen yaptın bütün bunları bana
Ağla değerimi pişman ol anla
İnin inim inle bağıra çağıra
Seni mutsuz eden ben değildim ki

Ben değildim ki ben değildim ki
Bu aşkın katili ben değildim ki
Her şeyin sebebi suçlusu sensin
Bu katlin faili ben değildim ki

Ben değildim ki seni yalnız koyan
Ben değildim ki sözler verip cayan
Ben değildim ki bu aşkı yok sayan
Ben değildim ki ben değildim ki

Sen yaptın bütün bunları bana
Anla çektiğimi ah de yan ağla
Vur sen de başını taşlardan taşlara
Seni mutsuz eden ben değildim ki

Selçuk Tören

Ben gördüm

ben gördüm bu dünyanın cennetini
şimdi böyle her gün yara alsam da
yaşadım en güzel günü geceyi
artık mutluluktan uzak kalsam da

yıkılsa umudum gönlüm kırılrsa
ellerimi tutan bir el olmasa
etrafımda sırdaş dostum kalmasa
her gün hasretinden canım yansa da

hiç fark etmez artık sıkılsa canım
umrumda olur mu yalnız kalırım
bana hatıralar hayaller yeter
düşlerimde seni sarar yatarım

ben gördüm bu dünyanın cennetini
zaten artık her şey eksik yaşanır
hissettim derinden aşkı sevgiyi
ömür artık ne dert olsa katlanır

Selçuk Tören

Ben hep kaybettim

Gülmedi kaderim bir gün yüzüme
Küsmedim yine de ben hep sabrettim
Umut tohumları ekim kalbime
Açmadan soldular ben hep kaybettim

Kime güvendiysen dünyamı yıktı
Dostum arkadaşım vefasız çıktı
Bütün sevdiklerim yalnız bıraktı
Sebebim oldular ben hep kaybettim

Hep içime attım derdi kederi
Kim ne yaptı ise ben hep affettim
Daha gül goncası çiçeklerimi
Açmadan yoldular ben hep kaybettim

Kime gülümsemsem gözyaşım aktı
Kime canım desem canımı yaktı
Anladım mutluluk bana yasaktı
Ecelim oldular ben hep kaybettim

Selçuk Tören

Ben ne söylesem

Ben ne söylesem inkâr edeceksin
Ben ne söylesem yalan diyeceksin
Susuyorum bu yüzden bütün dertlerimi
Ben ne söylesem yine sen haklısın

Beni deli ediyor ah bu durum
Sabahlara kadar ağlıyorum
Yaralarım tuzluk oldun
Ben yine sana kıyamıyorum

Ne olacak bu böyle susma yar susma söyle
Ömrüm ellerinde ufalanıyor
Kaçmak geliyor bazen uzaklara içimden
Ne var ki gözlerinden gidemiyorum

Neler yaşanıyor farkında değilsin
Neler yaşanıyor anlamıyorsun
Kusuyorum bu yüzden her şeyimi içime
Ben ne söylesem kendim dinliyorum

Dayanacak gücüm kalmadı daha
Yeter artık bağıyorum
Aniden yüzün geliyor aklıma
Ben yine sana kıyamıyorum

(mayıs 2004 denizli)

Selçuk Tören

Ben Şu  mr m 

Kim için yaşadım kime harcadım
Yaktım duman ettim ben Şu  mr m 
Kimseye deđmezmiŐ çok geç anladım
Yaktım viran ettim ben Şu  mr m 

Şimdi pişmanlığın biri bin para
Geçti gençlik çağım gelmez bir daha
Ne yazık tükendi boşu boşuna
Attım ziyan ettim ben Şu  mr m 

AŞk dedim meŐk dedim hiç düşünmedim
Yaktım duman ettim ben Şu  mr m 
Bir seven benmiŐim boşa bekledim
Yaktım viran ettim ben Şu  mr m 

Artık keŐkelerin bir anlamı yok
Ahların vahların bir faydası yok
Vade sona geldi bir çaresi yok
Attım ziyan ettim ben Şu  mr m 

Selçuk Tören

Ben yalnız seninle

Eğreti kalırım durduğum yerde
Ben yalnız seninle anlamlanırım
Hep bir şeyler eksik olur ömrümde
Ben yalnız seninle tamamlanırım

Elimi tutarsın içim ısınır
Kalbinden kalbime sevda taşınır
Hayatım renk bulur aşkla tanışır
Ben yalnız seninle sevdalanırım

Sararıp solarım senden uzakta
Ben yalnız seninle baharlanırım
Dertle dolarım her günün sonunda
Ben yalnız seninle huzurlanırım

Sımsıcak bakarsın gözlerin güler
Canımdan içeri yüreğin girer
Neşeyle dolarım gözyaşım diner
Ben yalnız seninle umutlanırım

Selçuk Tören

Bende hala aynı sevdan

Sende bitmiş olabilir
Bende hala aynı sevdan
Sus gözlerim dolabilir
Bende hala aynı sevdan

Varsın yıllar geçmiş olsun
Varsın yollar bitmiş olsun
Söylüyorum herkes duysun
Bende hala aynı sevdan

Yanıp yanıp kor olsa da
Bende hala aynı sevdan
Ayrı gayrı zor olsa da
Bende hala aynı sevdan

Varsın kader tuzak kursun
Varsın vuslat uzak dursun
Seviyorum dünya duysun
Bende hala aynı sevdan

Selçuk Tören

Benden bu kadar

Bu aşka yaşama şansı vermedin
Seven insan söyle böyle mi yapar
Seni çok sevdim ben kıymet bilmedin
Gidiyorum artık benden bu kadar

Elimden geleni yaptım aşk için
Olmayacak yola saptım aşk için
Yalvardım yakardım taptım aşk için
Gidiyorum artık benden bu kadar

Ne bir huzur verdin ne yüzün güldü
Bir ömür seninle çile mi dolar
Tükettin sabrımı sonunu gördü
Gidiyorum artık benden bu kadar

Oysa yüreğine aktım aşk için
Hep senden yana baktım aşk için
Koca bir gençliği yaktım aşk için
Gidiyorum artık benden bu kadar

Selçuk Tören

Benden gidince

Ne umut etmeye ne yaşamaya
Zerre kadar heves kaldı içimde
Her şeyden vazgeçtim küstüm cihana
Beni böyle koyup benden geçince

Zaten tekliyordum bir sendin hayat
Ellerimden tuttun ettirdin rahat
Şimdi görsen halim nasıl da berbat
Beni böyle koyup benden gidince

Anılar acılar her gün kol kola
Volta atıyorlar şu yüreğimde
Takatim tükendi bir yerden sonra
Beni böyle koyup benden geçince

Zaten bekliyordum haddim mi gülmek
Mutluluk içinde yaşayıp gitmek
Şimdi bilsen zalim kaderim bitmek
Beni böyle koyup benden gidince

Selçuk Tören

Benden kalan bu

Olur ya hayat bu karşılaşırsak
Şaşırma ne olur benden kalan bu
İki çift laf eder yalnız kalırsak
Ağlama ne olur benden kalan bu

Hasretin yükünü taşıyamadım
Yapayalnız kaldım alışamadım
Herşeyden vazgeçtim kendimi saldım
Üzülme ne olur benden kalan bu

Tutamadım sana verdiğim sözü
Darılma ne olur benden kalan bu
Ben seni çok sevdim yaktım ömrümü
Ağlama ne olur benden kalan bu

Aşkın acısını kaldıramadım
Yerle yeksan oldum dik duramadım
Hayat aktı geçti tutunamadım
Üzülme ne olur benden kalan bu

Selçuk Tören

Benden sorulur

Bitimsiz kederler dertler çileler
Hüzün dolu gözler benden sorulur
Yüreğim yorulur biter şişeler
Uykusuz geceler benden sorulur

Bir ömrü kanatan ağır yaralar
Yaşanmadan biten masum sevdalar
Büyük pişmanlıklar ahlar eyvahlar
Bütün bu acılar benden sorulur

Umutsuz yarınlar mutsuz bugünler
Kahır dolu sözler benden sorulur
Aşklar hayal olur yiter sevgiler
Vuslatsız hasretler benden sorulur

Bir ömür ağlatan hazin anılar
Yarım kalan aşklar ziyan hayatlar
Büyük yalnızlıklar ağıtlar yaslar
Bütün bu acılar benden sorulur

Selçuk Tören

Beni al

beni al kederden al kurtar beni
beni al huzura git bırak e mi
beni al hayattan al kurtar beni
beni al rahata koy bırak gemi

denize bakayım bu yolculukta
her dalgada içim yunsun yıkansın
canımı acıtan ne yaşadım
dertmiş gözyaşıymış ardımda kalsın

bir sahil bir ada inan fark etmez
yeter ki kendimle yalnız olayım
beynimin içinden her şeyden uzak
öyle hafif öyle bomboş kalayım

çok yoruldum artık olan bitenden
kafam kaldırmıyor sesi sedayı
dünya denen yalan düştü gözümden
bulmadan yitirdim aşkı sevdayı

bir liman bir kumsal inan fark etmez
yeter ki bu kentten uzaklaşayım
riyakar gözlerden sözlerden uzak
kendimle kalayım yalnızlaşayım

beni al dertlerden al kurtar beni
beni al huzura tut götür e mi
beni al hasretten al kurtar beni
beni al rahata git götür gemi

Selçuk Tören

Beni bağışla

Doldu baştan sona dertle kahırla
Bir acıya daha yer yok kalbimde
Kalmadı hiç gücüm halim yok anla
Gel etme dur gitme beni bırakma

Son görüşün olur bu gözlerimi
Son tutuşun olur bu ellerimi
Son duyuşun olur bu sözlerimi
Dayanmaz yüreğim bu ayrılığa

Bir sen varsın beni anlayan seven
Yapayalnızım ben sensiz dünyada
Biraz merhamet et az biraz güven
Gel etme dur gitme beni bağışla

Selçuk Tören

Beni yalnız bırakma

Sarıp sevmelerine
İhtiyacım var anla
Kederden ölüyorum
Beni yalnız bırakma

Hayat akıp giderken
Nice sevda biterken
Yanımda olmak varken
Beni yalnız bırakma

Dur yar ne olur gitme
Sevdamızı terk etme
Yaşlar düşer yüzüme
Gece gündüz ağlarım

Bilirsin ki ben seni
Unutamam zamanla
Her ne olursa olsun
Beni yalnız bırakma

Dünya dönüp dururken
Vaktimiz daralırken
Beraber olmak varken
Beni yalnız bırakma

Kal yar ne olur benle
Gitme uzak yerlere
Hüzün çöker yüzüme
Ömür boyu susarım

(nisan 2004 denizli)

Selçuk Tören

Benim yüzümden

Yalvaran gözlerle baktım ardından
Gitme diyemedim gurur yüzünden
Bin pişman sözlerle kaldım ardından
Affet diyemedim gurur yüzünden

Ben bir aşka kıydım vebalim büyük
Ben bir kalbi kırdım günahım büyük
Tövbeler de yetmez çok ağır bu yük
Bütün bu acılar benim yüzümden

Dur diye dualar ettim içimden
Amin diyemedim gurur yüzünden
Çok derinden ahlâr çektim içimden
Affet diyemedim gurur yüzünden

Ben bir hata yaptım telafisi yok
Ben bir gönlü yaktım tedavisi yok
Özürlerle geçmez çok yaralı çok
Bütün bu olanlar benim yüzümden

Selçuk Tören

Benzer yaralar

Sen anılarınla acılarını
Her daim yeniden her zaman canlı
Kimselere bir şey belli etmeden
Gizleyip yaşadın duygularını

Bir tek ben anladım benzer yaramız
Benim de yüreğim afet alanı
Bir bakışın yeter hasretlerinden
Hissedebilirim gözyaşlarını

Ben acılarımla anılarımı
Görmezden gelerek herkesten saklı
Cesaret edip te yüzleşmeden
Tedirgin yaşadım korkularımı

Bir tek sen anlarsın benzer yaramız
Senin de yüreğin ağır yaralı
Bir bakışım yeter özlemlerimden
Anlayabilirsin ağladığımı

Selçuk Tören

Bezdim canımdan

Gün doğuyor yine ve ben uykusuz
Nefret ediyorum bu sabahlardan
Çok yoruldum artık içim huzursuz
Bu nasılmış sevdaymış bezdim canımdan

Acı keder dolu yolu yol değil
Baştan sona kahır sonu son değil
Hasreti bitecek gibi hiç değil
Bu nasıl sevdaymış bezdim canımdan

Çıkarıp içimden atamıyorum
Alıp canıma da katamıyorum
Ne gece ne gündüz yatamıyorum
Bu nasıl sevdaymış bezdim canımdan

Dert gözyaşı dolu yolu yol değil
Baştan sona hüznün sonu son değil
Çilesi dolacak gibi hiç değil
Bu nasıl sevdaymış bezdim canımdan

Selçuk Tören

Bıktım usandım

Hep aynı şeylerden senden kendimden
Bu yalan sözlerden bıktım usandım
Yabancı gözlerden sahte yüzlerden
Bu yalan sevgiden bıktım usandım

Gitmek istiyorum başımı alıp
Ruhumu özgürce boşluğa salıp
Bitmek istiyorum huzura dalıp
Bu yalan dünyadan bıktım usandım

Kalbim yıkılırken dimdik durmaktan
Bu yalan dolandan bıktım usandım
Canım sıkılırken kahkahalardan
Bu yalan hayattan bıktım usandım

Gitmek istiyorum yalnız başıma
Yalvarıp yakarıp çıkma karşıma
Varmak istiyorum gerçek aşkıma
Bu yalan dünyadan bıktım usandım

Selçuk Tören

Bıktın mı benden

Bu gidiş hiç hayra alamet değil
Ne oldu bir anda durup dururken
Anlayamıyorum bir sebep söyle
Hemen çekip gitme vazgeçme benden

Gözün artık beni aramıyor mu
Kolların yürekten saramıyor mu
Yaptıklarım işe yaramıyor mu
Çok mu sıktım seni bıktın mı benden

Belki de haklısın bilemiyorum
Belki de bunaldın fazla ilgiden
Ama ne olur dur bir şans daha ver
Hemen çekip gitme vazgeçme benden

Bu koca sevdanın sonu mu geldi
Bu kadar kolay mı böyle bitmesi
Yok mu bir oluru yok mu çaresi
Çok mu sıktım seni bıktın mı benden

Selçuk Tören

Bırak dostum bırak

Ne olur zorlama sorularınla
Anlatsam ağlarsın sana kendimi
Deşme dertlerimi canımı yakma
Bırak dostum bırak kahretme beni

Yıllardır gurbetin acılarından
Çaresizliğinden tuzaklarından
Per perişan oldu tükendi bu can
Bırak dostum bırak söyletme beni

Başkaca şeylerden konuş istersen
Susmak istiyorum artık kederi
Dağlama yaramı sağaltmak varken
Bırak dostum bırak mahvetme beni

Yıldım insanların yalanlarından
Kahpeliklerinden oyunlarından
Yapayalnız kaldı yoruldu bu can
Bırak dostum bırak söyletme beni

Selçuk Tören

Bırakamazsın

Senin de suçun var ben bu haldeysem
Bir şey yokmuş gibi davranamazsın
Bütün suç benim mi kalpten sevdiysem
Beni böyle yalnız bırakamazsın

Alıştırmasaydın beni kendine
Artık müptelanım deli divane
Sevgine muhtacım sana pervane
Beni böyle sensiz bırakamazsın

Benim gözlerimden görmedin seni
Bendeki sevdayı anlayamazsın
Ne olursun vazgeç gitme dön geri
Beni böyle yalnız bırakamazsın

Ümit vermeseydin garip gönlüme
Aşka tutulmazdım böyle delice
İnan yok oluru sensin tek çare
Ben böyle sensiz bırakamazsın

Selçuk Tören

Bırdktım kendimi

Sanki bir bataklık boğazıma kadar battım
Çıkamıyorum hasret zindanlarından
Elim kolum bağılı kimsesizim üstelik
Diyemiyorum derdimi korkularımdan

Çok çaresizim bir tutar dalım yok
Yüregim yangın yeri per perişanım
Bilemiyorum sonum böyle ne olacak
Vazgeçtim kendimden tükendi sabrım

Bırdktım kendimi gücüm yok daha
Bırdktım artık olsun ne olacaksa
Ben zaten yıllardır yaşamıyorum
Aşamıyorum bu derdin kaldım altında

Sanki set çektiler çıkmaz sokaklarda kaldım
Bulamıyorum yolu kayboldum çoktan
Önüm arkam pusu dört yanım ihanet
Soramıyorum hiç bir şey kimseye inan

Yapayalnızım bir sahip çıkanım yok
Vefasız çıktı hep dost bildiklerim
Çok emekler verdim çok ağladım çok
Bir bir yalan oldu beklediklerim

Bırdktım kendimi bir yaprak gibi
Bırdktım artık solsun bu aşk bahçesi
Ben zaten yıllardır yaşamıyorum
Aşamıyorum bu derdin yok bir çaresi

Selçuk Tören

Bilemedin kıymetimi

Bilemedin kıymetimi
Daha fazla gücüm yok gidiyorum
Beni çok yordu bu tek taraflı sevgi
Bir çaresi yok biliyorum

Anılarda kaybolacaksın
Çok ağlayacaksın bak söylüyorum
İş işten geçecek pişman olacaksın
Kolaylıklar diliyorum

Bir odanın loş yalnızlığında
Konuşacak kimse bulamayınca
Bir fotoğrafla baş başa kalınca
Anlarsın neler kaybettiğini

Ben sabrımı sınıdım
Elimi eteğimi çekiyorum
Günahı vebali boynuma sardım
Hesap gününü bekliyorum

Acılarla kahrolacaksın
Çok yanacaksın hissediyorum
Her ah çekişte beni arayacaksın
Kolaylıklar diliyorum

Bir yatağın boş soğukluğunda
Sarılacak kimse olmadığında
Bir fotoğrafla baş başa kalınca
Anlarsın neler yitirdiğini

Bir fotoğrafla baş başa kalınca
Anlarsın ne demek istediğimi

Selçuk Tören

Bilemem

Seslenemem seni sevdiğimi
Söylesem sanki sonum olur
Anla ki bu sır bu kalbe kalıcı
Bir ömür susar çaresi yoktur

Belki anlarsın da sarılırsın bir gün
Sevda acemisi titrek ellerime
Belki kızarsında darılırsın kim bilir
Hallerini susmuş hisli gözlerime

Bilemem işte bu yüzden
Dikkat kesilen gözlerin izlediği
Bilmem kaç bilinmeyenli denkleme susmuşta
Aslında başka dünya insanı bir çocuk gibi
Kalırım ortalarda cevapsız
Ne yapacağımı bilemem

(aralık 2003 denizli)

Selçuk Tören

Bilememişim

Her acı zamanla azalır diye
Boş yere bekleyip ümit etmişim
Bazısı inermiş daha derine
Hicran yarasını bilememişim

Unuturum sandım ben zor olsada
Açarım kendime yeni bir sayfa
Nasıl yanılmışım ne zormuş oysa
Hicran yarasını bilememişim

Bilememişim ah bilememişim
Hicran yarasını bilememişim
Ne yapsam olmamış unutulmamış
Onu yüreğimden silememişim

Görmezse yüreğim katlanır diye
Yok yere terkedip çekip gitmişim
Hangi şehre kaçsam gelmiş benimle
Hicran yarasını bilememişim

Alışırım sandım zaman alsada
Kurarım kendime yeni bir dünya
Nasıl aldanmışım kanmışım hatta
Hicran yarasını bilememişim

Selçuk Tören

Bilerek sevdik

Biliyoruz bu yol aşka gitmiyor
Biliyoruz o son çıkışı geçtik
Artık dönüşü yok dertler başlıyor
Biz bu acıları bilerek sevdik

Vuslatı imkansız aşk bizimkisi
Ayrılacağımız gün gibi belli
Bile bile düştük hiç kaçmadık ki
Biz bu acıları bilerek sevdik

Bir daha sarılıp öpüşmeler yok
Biz hasretlerin en zorunu seçtik
Bir daha görüşüp konuşmalar yok
Biz bu acıları bilerek sevdik

Bir ömür sürecektir kalp yangınımız
Son güne kadar hep ağlayacağız
Bir an bile mutlu olmayacağız
Biz bu acıları bilerek sevdik

Selçuk Tören

Bilirim dostum

Tam bu değilse de bir benzerini
Bende yaşadım ah bilirim dostum
Ayrılık ne bela yalnızlık ne dert
Bende yaşadım ah bilirim dostum

Nasıl yüreginde şimşekler çakar
Nasıl gözyaşların sel olur akar
Nasıl hatıralar canını yakar
Bende yaşadım ah bilirim dostum

Ne demek gözlemek bir ıssız yolu
Bende yaşadım ah bilirim dostum
Beklemek ne demek hasret ne demek
Bende yaşadım ah bilirim dostum

Nasıl umutların bir bir yok olur
Nasıl hayallerin yiter kaybolur
Nasıl biter heves her şey son bulur
Bende yaşadım ah bilirim dostum

Selçuk Tören

Biliyordun

Bilmezlikten gelme bal gibi sende
Biliyordun seni beklediğimi
Bir mr boyunca elim elinde
Seninle yaşlanmak istediğimi

Nasıl kıydın bize taş mıydı kalbin
Hiç mi üzülmedin ağlar demedin
Hiç mi düşünmedin insaf etmedin
Biliyordun seni çok sevdiğimi

Ne olur anlatma ıldırtma daha
Biliyordun sana delirdiğimi
Bu hayat yolunda her an yanında
Seninle yürümek istediğimi

Nasıl yaptın bunu nasıl aldattın
Hiç mi utanmadın yüzüme baktın
Hiç mi acımadın yıktın dağıttın
Biliyordun seni çok sevdiğimi

Selçuk Tören

Biliyorum

Biliyorum seni kaybettiğimi
Biliyorum ayrılık ölümden beter
Ardından çıldıran hasretlerimi
Biliyorum çekmek kahreden kader

Razıyım olana hicran kabulüm
İstirap içinde yansa da ruhum
Ben yalan yanlış aciz bir kulum
Gerisi gözyaşı gerisi keder

Yanında bulduğum mutluluğumu
Kısacık toplansam bir ömür eder
Aşkınla duyduğum iç huzurumu
Az biraz yaşadım her şeye değer

Ömrümü eskittim erken yitirdim
Artık iflah olmam asla bilirim
Senden son isteğim son bir dileğim
Seni sevdiğimi unutma yeter

Selçuk Tören

Biliyorum ama

Bir mıknatıs gibi çekiyor beni
Gözlerine karşı koyamıyorum
Bu bir sevda değil bir büyü sanki
Sözlerine hayır diyemiyorum

Ne desen koşulsuz sebep sormadan
Ne desen emrine amade bu can
Biliyorum bu bir aşk değil yalan
Biliyorum ama gidemiyorum

Bırak senden bir gün ayrı kalmayı
Sensiz bir an bile duramıyorum
Yüreğimde ateş sardı bacayı
Seni kaderimden silemiyorum

Ne yapsam faydasız tutuldum sana
Ne yapsam boşuna düştük bu yola
Biliyorum bu bir aşk değil hata
Biliyorum ama dönemiyorum

Selçuk Tören

Bilme

Görme beni böyle düşkün biçare
Aklında eskisi gibi kalayım
Hep öyle hatırla öyle an beni
Mutluyum san beni bense yanayım

Bilme neler çektim senden uzakta
Bilme neler çektim gönlüm azapta
Bilme neler çektim ben bu hayatta
Mutluyum san beni ben ağlayayım

Görme beni böyle yorgun harabe
Aklında eskisi gibi kalayım
Hep öyle hatırla öyle an beni
Mutluyum san beni bense yanayım

Bilme neler çektim yalnız başıma
Bilme neler çektim gitti zoruma
Bilme neler çektim ah neler ama
Mutluyum san beni ben ağlayayım

Selçuk Tören

Bilmem

Bu şehirde sensiz yaşamak çok zor
Her köşe başında bir anı varken
Bu derde alışmak unutmak çok zor
Hasretin her gece can yakıyorken

Ne kadar dayanır bilmem yüreğim
Ne kadar içlenir ağlar gözlerim
Ne kadar sabreder nasıl beklerim
Hasretin her gece can yakıyorken

Bu şekilde gizli yaşamak çok zor
Seni benden başka kimse bilmezken
Bu kahrı kederi taşımak çok zor
Hasretin her gece can alıyorken

Ne zaman son bulur bilmem ayrılık
Ne zaman gün doğar gider karanlık
Ne zaman gülerim biter yalnızlık
Hasretin her gece can alıyorken

Selçuk Tören

Bilmiyorum

Bilmiyorum nasıl geçecek günler
Nasıl yokluğuna alışacağım
Hasretin yükünü vurunca dünler
Nasıl yıkılmadan taşıyacağım

Bir hazin hikaye kaldı geride
Etkisi bir ömür acıya gebe
Nasıl yaşanacak bunca kederle
Nasıl tek başına dayanacağım
Ben bu aşkla nasıl yaşayacağım

Bilmiyorum nasıl bir kader işi
Nasıl bu hayata katlanacağım
Kalbimin çektiği bu çileleri
Nasıl kahrolmadan atlatacağım

Bir hüznün deryası yüreğim artık
Yarından umutsuz sonu yalnızlık
Nasıl aşılacak bunca karanlık
Nasıl tek başına savaşıcağım
Ben bu dertle nasıl sağ kalacağım

Selçuk Tören

Bilsen

Canımı yakıyor böyle yaşamak
Her günün ardında çaresiz kalmak
Ne zaman ne dostlar avutur beni
Yazık kaderimmiş sensiz yaşlanmak

Kimselere bir şey söyleyemeden
Derdimi içimde yaşıyorum ben
Yüreğim yıllardır saklıyor seni
Ne kadar özledim ne kadar bilsen

Bazen görüyorum rüyalarımda
Kahır doluyorum uyandığımda
Görmek istemiyor gözüm kimseyi
Anıyorum seni gözyaşlarıyla

Hiç kimseye bir şey belli etmeden
Aşkımı canımda taşıyorum ben
Yüreğim yıllardır gizliyor seni
Ne kadar hasretim ne kadar bilsen

Selçuk Tören

Bir adam

Her sabah aynada benim gördüğüm
Umudu tükenmiş bitmiş bir adam
Yüreği yaralı içi kördüğüm
Yaşama sevinci gitmiş bir adam

Kaptırmış gönlünü sahte aşklara
Harcamış ömrünü vefasızlara
Yollanmış sonunda pişmanlıklara
Kimsesiz çaresiz üzgün bir adam

Vazgeçmiş her şeyden umursamıyor
Hayalleri kırgın yorgun bir adam
Dünya yansa suskun hiç aldırıyor
İnsanlara küskün sürgün bir adam

İnanmış vaktiyle dostum diyene
Güvenmiş aldanmış yüze gülene
Anlamış sonunda gülüşler sahte
Yarinsiz yalansız yalnız bir adam

Selçuk Tören

Bir adam kaldı

bol kemanlı şarkılar dinleyip te
unutmak istedim seni olmadı
her gece kaç kadeh içki içtim de
yorgun yüreğim teselli bulmadı

dediler ki zaman her şeye çare
bilirim ki oldum ben bir avare
hani yemin etmiştik biz sevgimize
hani nerde ellerin söyle nerde

çekip gittin artık kül bana kalan
bütün o yıkımlardan yangınlardan
mazisi mutsuz yarını umutsuz
bir adam kaldı dertle oyalanan

her gece deli gibi özleyip te
acı çekmek oldu benim hayatım
belki dönersin diye bekleyip te
çok hayal kırıklıkları yaşadım

dediler ki sabret bir gün geçecek
masmavi güneşli günler gelecek
ömründeki dertler bir bir bitecek
sonunda senin de yüzün gülecek

inanmam artık asla her şey yalan
bütün avuntular destekler falan
ne yapsalar sensiz ve de çaresiz
bir adam kaldı dertle oyalanan

Selçuk Tören

Bir alemi yok

Bırak gidiyorsa buyursun gitsin
Yalvarma sen sakın üzülsen de çok
Olmuyorsa boş ver olmasın bitsin
Çokta zorlamanın bir alemi yok

Sevmemiş demek ki öyle sen gibi
Bir an senin için çarpmamış kalbi
Belki de bu aşkın eceli geldi
Çokta zorlamanın bir alemi yok

İlk sen değilsin ki aldanıp seven
İnan bana tahmin ettiğinden çok
Yeter gözyaşların her şey kaderden
Çokta zorlamanın bir alemi yok

Nasibinde yokmuş bu sevda senin
Ne yapsan ne etsen gülmez gözlerin
Her şeyi kabullen anlasın kalbin
Çokta zorlamanın bir alemi yok

Selçuk Tören

Bir bakış

Bir bakış anlattı bütün gerçeği
Meğer gördüklerim boş bir rüyaymış
Senin kalbin beni bırak sevmeyi
Kapıdan içeri bile almamış

Boyamış gözümü yaptıklarıyla
Oyalamış durmuş yalanlarıyla
Eğlenmiş kalbimin duygularıyla
Senin kalbin bana aşık olmamış

Bir bakış ağlattı yaktı kalbimi
Demek inandığım her şey yalanmış
Senin kalbin beni bırak sevgili
Yabancı yerine bile koymamış

Kandırmış gönlümü oyunlarıyla
Düşürmüş ağına tuzaklarıyla
Yağmalamış yıkmış talanlarıyla
Senin kalbin bana hiç acımamış

Selçuk Tören

Bir bilsen

İstediğin kadar kötü bil beni
İstediğin kadar söylen arkamdan
Bilmediğin öyle fazla şey var ki
Bir bilsen ağlardın olurduñ pişman

Boynuma sarılır bağışla derdin
Dur ne olur diye ısrar ederdin
Yalvarır yakarır diller dökerdin
Bir bilsen onlara olurduñ düşman

Senin bir günahın kabahatin yok
Hakkımda söylenen hep yalan dolan
Kim olsa inanır kim olsa az çok
Bir bilsen gerçeği durmazdın bir an

Ellerimi tutar bırakma derdin
Gözlerime bakar ısrar ederdin
Beni her şeyden çok ne çok severdin
Bir bilsen gelirdin sen de ardımdan

Selçuk Tören

Bir çare olsa

Aklıma takılıp duruyor bazen
Onlarca cevapsız soru bir anda
Bir yanıtım yok olamazda zaten
Biliyorum imkansız bitti bu sevda

Yani gittin sen çok uzaklara
Yani yok yolu olmaz bir daha
Canım yanıyor çok özlüyorum
Keşke bildiğim bir çare olsa

Dağ demez taş demez aşar gelirdim
Gece demez gündüz demez koşar gelirdim
Doludizgin seller gibi coşar gelirdim
Keşke bildiğim bir çare olsa

Yok bir anlamı yok sensiz hayatın
Acınası haldeyim yüreğim darda
Yıldım acılardan pes etmem yakın
Çoktan yitti gitti son umudumda

Yani tükendim bu aşk uğruna
Yani yetmedi takatim anla
İçim acıyor çıldırıyorum
Keşke bildiğim bir çare olsa

Selçuk Tören

Bir dūş olsun bu

Onu aldılar götürüyorlar
Ben burada böyle yalnız kalamam
Ağlarım günlerimi kanarım gecelerimi
Ne olur götürmesinler dayanamam

Bir dūş olsun bu
Ter içinde uyanayım
Babam olsun başucumda
Sarılıp düştü desin

Elleri ellerimde
Başımı göğsüne yaslayıp
Gözyaşlarımı silerken
Buradayım geçti desin

Onu aldılar götürüyorlar
Ben artık nerde olsam duramam
Aklıma düşer gözleri söylediği son sözleri
Ne olur götürmesinler yaşayamam

(mart 2004 denizli)

Selçuk Tören

Bir gün bile yok

Nasıl unuturum hep aklımdasın
Seni anmadığım bir gün bile yok
Nasıl dayanırım yürek yaramsın
Sana yanmadığım bir gün bile yok

Gittiğinden beri yıllar geçse de
Seni yaşıyorum hala her gece
Sana ağlıyorum dertsin içimde
Sana yanmadığım bir gün bile yok

Her yerde hatıran her şeyde izin
Seni anmadığım bir gün bile yok
Kalbimi yakıyor hasret ateşin
Sana yanmadığım bir gün bile yok

Şu yorgun ömrümün sonu gelse de
Seni taşıyorum hala kalbimde
Sana bağılıyım ben aşktan da öte
Sana yanmadığım bir gün bile yok

Selçuk Tören

Bir kitabın konusu

Herkes kendi bağımsızlığını korusun
En çok sevdiklerinden inandıklarından bile
Çünkü zaman dediğiniz an azalıyor
Sonra insan hayıflanıyor kıramadığı zincirlerine

(şubat 2004 denizli)

Selçuk Tören

Bir ölümün yası

Bir ölümün yası kapladı yüzümü
Artık gülmemin imkânı kalmadı
Ben anlatılmaz sevdalıydım ona
Hiç kimseler benim gibi yanmadı

En son sesini duydum uzaklardan
Yine bir sevdayı anlatıyordu
Bir yüreği vardı ki dağlar kadar
Ve içinde çiçekler yaşıyordu

Gitti şimdi sesi
Sevdaları mazi
Dağları perişan
Soldu çiçekleri

Oysa biz beraber yaşlanacaktık
Söyleşip duracaktık gecelerce
Yaz yağmurlarında ıslanacaktık
Kahır girmeyecekti evimize

Olmadı o günler nasip değilmiş
Bizim sonbaharımız erken geldi
Yüreğim çıldırıyor kederlerden
Ömrüne dolan ışığı kaybetti

(nisan 2004 denizli)

Selçuk Tören

Bir mr geçti de

Her gece aynı dert acı ve hasret
Her gece bir büyük gözyaşı kasvet
Her gece sarhoşum her gece affet
Bir mr geçti de geçmedi bu dert

Hala her anımda her an yanımda
Seni düşündükçe sızlar canımda
Yok bir kurtuluşum yok umudumda
Bir mr geçti de geçmedi hala

Niye böyle oldu neydi sebebi
Neden ayrı düştük kim müsebbibi
Belkide en büyük hata bizimdi
Bir mr geçti de geçmedi derdi

Selçuk Tören

Bir sen hariç

Bir sen hariç herkesle vedalaştım
Sonu belli bu yolun helalleştim
Bir sen hariç hepsinden geçtim
Bir sen hariç bir sen hariç

Nasıl derim sana yolumuz yok daha
Bitti artık her şey dön hayatına
Nasıl derim bu aşk bir gün nasıl olsa
Bitecekti zaten boşver aldırma

Nasıl derim nasıl of aman aman
Göçüp gideceğim bu yalan dünyadan
Bir daha görmeden sana dokunamadan
Böyle seviyorken içim acıyor inan

Ne kadar zormuş bilsen bırakıp gitmek
İçim kan ağlıyorken veda etmek
Ne kadar zormuş ah elveda demek
Ne kadar zormuş ne kadar zor

Nasıl derim sana helal et hakkını
Gel sarıl boynuma sakla gözyaşını
Nasıl derim unut sev bir başkasını
Gidiyorum artık ben tutma hiç yasımı

Nasıl derim nasıl of aman aman
Göçüp gideceğim bu yalan dünyadan
Bir daha görmeden sana dokunamadan
Böyle seviyorken canım yanıyor İnan

Selçuk Tören

Bir şans daha ver

Bir anda öfkeyle sinirle doldum
Kaybettim kendimi deliden beter
Ne desen haklısın çok pişman oldum
Ne olur sevdiğim bir şans daha ver

Tövbe olsun daha yapmam bir hata
Ben aldım dersimi yetti bu bana
Sen de affet artık beni bağışla
Geri dön sevdiğim bir şans daha ver

Gittiğin gün gördüm neymiş yalnızlık
Nasıl yaşanırmış sensiz geceler
Dayanmak çok zormuş dertmiş ayrılık
Ne olur sevdiğim bir şans daha ver

Seni çok seven şu kalbime acı
Bil ki iflah olmaz sen de ilacı
Bir ömür olurum sana duacı
Geri dön sevdiğim bir şans daha ver

Selçuk Tören

Bir vurgun sonrası

Bir vurgun sonrası Őu yűređimde
Yeni bir sevdayı taŐıdığımđan
Bitmek nedir bilmez istekleriyle
Gűnűlsűz duygusuz yaŐadıđımdan

Çok yorulđum artık olan bitenden
Bırak bana kalsin neyse payıma
Ben hazine bir űmrűn son gunleriyim
Gűzű yaŐlı vedalar yakıŐır bana

Dipsiz kuyulara karanlıklara
Issız adalara yalnızlıklara
Sessiz odalara hickiriklere
Bırak terket beni sensiz başıma

Affet beni hata ettim bitmeden
Yeni bir sevdaya baŐladıđımdan
Yűređi yerini tam terketmeden
Kalbime seni de zorladığımdan

Çok bunaldım artık bűtűn bunlardan
Ne gelse razıyım senden yazgıma
Ben hűzűn bir gűnlűn son duasiyim
İster beddua et ister bağısla

Dağ doruklarına ucurlara
Uzak ormanlara serin sulara
Asi rűzgarlara fırtınalara
Çekip gitmeliyim sensiz basıma

Selçuk Tűren

Bir yabancı gibi

Gözümün önünden gitmiyor asla
Bana yaptıkların söylediklerin
Yalanmış demek ki aşk sevgi vefa
Kapanmaz açtığın yaralar derin

Ben evim eylerken sen varsın diye
Bu talancı şehri yazık ömrüme
Sen dönüp ardına bakmadın bile
Bir yabancı gibi terkedip gittin

Aklıma kazındı ölsem unutmam
Kelimeler bazen kılıçtan keskin
Yazılmış gel gör ki kader ne yapsam
Alnıma ayrılık kederim engin

Ben seni söylerken her gün bin defa
Adını dilimde Allah'a dua
Sen bütün bunlara edip elveda
Bir yabancı gibi kaybolup yittin

Selçuk Tören

Bir yolu yok mudur

Nasıl ağır yara ne tür bir bela
Bir sonu yok mudur sensiz günlerin
Yıldım yaşamaktan dert varsa yoksa
Bir yolu yok mudur mutlu düşlerin

Duy artık sesimi duy hasretimi
Bir ses bir nefes ver anla halimi
Kaç yıl oldu yeter sabrım tükendi
Bir yolu yok mudur geri dönmenin

Umudu kördüğüm akşamlardayım
Bir sonu yok mudur yaşlı gözlerin
Bıktım acılardan isyanlardayım
Bir yolu yok mudur güzel sözlerin

Dön artık ne olur aldın aklımı
Dön artık ne olur yaktın canımı
Neyin öfkesi bu neyin inadı
Bir yolu yok mudur geri dönmenin

Selçuk Tören

Bir zamanlar

Gel sarıl boynuma bak kimin geldi
Bir zamanlar sarıp canım dediğin
Belki hatırlarsın bu gözlerimdi
Bir zamanlar bakıp sözler verdiğin

Bu kadar mı çabuk unuttun beni
Bu kadar mı çabuk sevgin tükendi
Sanki ben değildim kalbim değildi
Bir zamanlar deli gibi sevdiğin

Gel sokul yanıma bak kimin geldi
Bir zamanlar koşup canım dediğin
Belki hatırlarsın bu ellerimdi
Bir zamanlar tutup sözler verdiğin

Bu kadar mı çabuk unuttun beni
Bu kadar mı çabuk bu sevda bitti
Sanki ben değildim kalbim değildi
Bir zamanlar deli gibi sevdiğin

Selçuk Tören

Biraz merhamet

Çık git hayatımdan çek git bu evden
Aşk değil bu artık resmen eziyet
Daha çok kırdın hep sarayım derken
Bin parçaya böldün biraz merhamet

Yalnız bırak beni yalvarıyorum
Eğer gitmiyorsan ben gidiyorum
Ne ara ne de sor istemiyorum
Deliye döndürdün biraz merhamet

Artık zerre kadar yok tahammülüm
Ne olursa olsun kopsun kıyamet
Kalmadı sabrım hiç tükendi gücüm
Hep daha çok üzdün biraz merhamet

Kararımı verdim ayrılıyorum
Bu yalan dolana son veriyorum
Ben zaten yıllardır yaşamıyorum
Ölüye döndürdün biraz merhamet

Selçuk Tören

Birde bakarsın

Bir de bakarsın geçti sandığın yaralar
Kanar en olmadık yerlerinden
Yeniden başlar o bildik ağrılar
Bu kez daha fena daha derinden

Ne sabrın kalır ne gücün artık
Eyvahlar dökülür sözlerinden
Velhasıl canına okur ayrılık
Yaşlar süzülür gözlerinden

Kimsesizlikle elinde şişe
Vefasız bir yare yenilip yine
Düşer kalkamazsin olduğun yere
Her şeyden gecersin ecel istersin

Bir de bakarsın gitti dediğin dertler
Çıkar gelir bilmediğin inlerinden
Mecburen çekilir yine çileler
Bu kez daha ağır daha içerden

Sen çırpındıkça dolanır ayağına
Her gün arta arta bir çok yerinden
Kördüğüm olur çözmeye çalıştıkça
Bir tutanın da olmaz ellerinden

Caresizlikle yalnız basına
Bir kaçış ararsın çıkıp yollara
Çesaretin mağlup olur korkuna
Ölsem diye geçer ta yüreğinden

Selçuk Tören

Bitkisel sevda

sonbahara dönük bir yaz günüydü
güneş güne küstüydü akşamüstüydü
suskundun ve sen gidiyordun
rotasına mecbur bir gemi gibi
ben yaşanandan yalnız bir limandım
ölümdü aklımın tek çaresi

ve sen gittin
şimdi eskisinden sulak yanaklarım
haklısın belki ölmedim ama
emin ol hayata bitkisel kaldım

(şubat 2003 denizli)

Selçuk Tören

Bitsin bu sevda

Her Şey azar azar birikti bende
Çatlamak üzere sabır taşı da
Sonu geldi aşkın sen yok desende
Git artık ne olur bitsin bu sevda

Seninle hayalim düşlerim bitti
Mutluluk umudum silindi gitti
Bütün bu olanlar canıma yetti
Git artık ne olur bitsin bu sevda

Neye yarar susmak neye yarar aşk
Birbirimize dert olduktan sonra
Kabullenmek gerek olmaz ne yapsak
Git artık ne olur bitsin bu sevda

Gönül bahçem harap tarumar oldu
Kışa döndü yazım güllerim soldu
Yoruldu yüreğim miadım doldu
Git artık ne olur bitsin bu sevda

Selçuk Tören

Biz (8-22)

Göz yaşartıcı bir sevdaya düştük
Odamızda her gece hıçkırıklar
Birbirimize için için küstük
Sonra bizi barıştırdı yalanlar

Boyca uzun samimi düşler kurduk
Yıldız ayılara bakıp yazlarda
Sımsıkı sarılıp sessiz uyuduk
Affedilmesi meçhul günahlarla

Bilmiyorum belki de gülmendi aşk
Yüzüne benzer karşılık bekleyen
Ama eminim muallâktı âşık
Her anına bin bir soru ekleyen

Ne miydi şimdi bu ne bileyim ben

(3 temmuz 2004 denizli)

Selçuk Tören

Biz bize yasaktık

Biz olacakları ta en başından
Biliyorduk ama sevdik bir kere
Biliyorduk dertten ve gözyaşından
Başka bir son yoktu bu hikayede

Yırttık resimleri fırlattık attık
Yaktık mektupları kül bırakmadık
Biz bize yasaktık ayrılacaktık
Mutlu bir son yoktu bu hikayede

Biz gönlümüze söz dinletemedik
Kapıldık el ele sevda seline
Çok yaralar aldık çileler çektik
Başka bir son yoktu bu hikayede

Kırdık eşyaları dağıttık attık
Yıktık yuvamızı iz bırakmadık
Biz bize yasaktık ayrılacaktık
Mutlu bir son yoktu bu hikayede

Selçuk Tören

Bizi ayıran

Bizi savuran Şey Őuncacık yel mi
Biz miyiz yapraklar gibi dağılan
Terketmemeliydik birbirimizi
Ölüm olmalıydı bizi ayıran

Hakkımızda hüküm verilse bile
Cezamız yalnızlık kesilse bile
Karşı koymalıydık olan bitene
Ölüm olmalıydı bizi ayıran

Sen mi benden geçtin yoksa ben mi
Kimdi aşkımıza noktayı koyan
Bırakmamalıydık ellerimizi
Ölüm olmalıydı bizi ayıran

Yolumuza dertler ekilse bile
Her adımda setler çekilse bile
Yine kalkmalıydık düşsek te yere
Ölüm olmalıydı bizi ayıran

Selçuk Tören

Boş

seni dönmez diye hep bekledim
bunca hasretten sonra geldin öyle mi

(mayıs 2002 ordu)

Selçuk Tören

Böyle bitmesin

Sakin ol ne olur gitme dön geri
Benim tek sevdiğim vallahi sensin
Uyup el sözüne harcama beni
İnan günahım yok böyle bitmesin

Ben senden başka bir gönle varmadım
Hiç kimseye kötü gözle bakmadım
Şeni kandırmadım hiç aldatmadım
İnan günahım yok böyle bitmesin

Bağırıp çağırma sus biraz dinle
Benim yar bildiğim billahi sensin
Yazık etme bize bu aşktan gitme
İnan günahım yok böyle bitmesin

Ben senden başka bir yar aramadım
Senden başkasına bel bağlamadım
Şeni ağlatmadım hiç aldatmadım
İnan günahım yok böyle bitmesin

Selçuk Tören

Böyle giderken

ben bilemedim ki sevilmesini
günlerim korkuyla acıyla geçti
kim yüzüme gülse onu aşk sandım
bu yüzden yüreğim yanlışa düştü

çırpındıkça daha derine battım
bir elimi tutan bile olmadı
ne yalanım oldu ne de aldattım
bağırdım sesimi kimse duymadı

yalnızdım çaresiz yalnızdım sessiz
çok acılar çektim yine sabrettim
çok şey mi istedim sevimsiz yersiz
sadece seilmek tek buydu derdim

şimdi böyle kalbim kırık giderken
düşünüyorum da sevinçlerimi
bir kaç mutlu anım geçmiş günlerden
bir de gittiğimiz piknik aklımda

ben çağırmadım ki aşk diye onu
birdenbire gelip karşıma çıktı
günahımı alıp suçlama beni
benim dertten yana şansım açıldı

aslında kaçırdım kızım olmasa
her şeyi ardımda koyup bir sabah
çıkardım rotasız yolculuklara
başına gelmese bu büyük günah

yalnızdım kimsesiz yalnızdım ıssız
cümle dertlerimi sustum yaşadım
bir benim mi arzum hayırsız arsız
sadece yanında şefkat aradım

şimdi böyle gözüm yaşlı giderken
düşünüyorum da sevinçlerimi
bir annemin sesi geçmiş günlerden
bir de gittiğimiz piknik aklımda

Selçuk Tören

Böyle giderse

Her gün doğumunda doğan umudum
Her gün batımında batıyor yine
Gecelerden zar zor sağ çıkıyorum
Çok fazla yaşamam böyle giderse

Gücüm tükeniyor düşüyor gardım
Ölümcül darbeler yaralar aldım
Yok yardım edenim derman olanım
Çok fazla yaşamam böyle giderse

Oradan oraya savruluyorum
Anılarla dolu koca şehirde
Acıya teslimim kahroluyorum
Çok fazla yaşamam böyle giderse

Canım azalıyor dönüyor başım
Ne umutla sevdim çaresiz kaldım
Ayrılık yalnızlık çileymiş yazım
Çok fazla yaşamam böyle giderse

Selçuk Tören

Böyle zor olmazdı

Keşke şu an burda olabilseydin
Ben güler geçerdim derde acıya
Keşke ellerimi tutabilseydin
Böyle zor olmazdı hayata veda

Seni son bir defa görebilseydim
Boynuna sarılıp öpebilseydim
Ben hep seni sevdim diyebilseydim
Böyle zor olmazdı hayata veda

Söylenecek her şey içimde kaldı
Ne kadar isterdim duymanı oysa
Yüreğim durulur huzur dolardı
Böyle zor olmazdı hayata veda

Sana son bir veda edebilseydim
Hasretle sarılıp öpebilseydim
Hakkını helal et diyebilseydim
Böyle zor olmazdı hayata veda

Selçuk Tören

Böyleyse

şimdi ben sana gelmeye yola çıksam
her gün bir önceki gittiğim yolun yarısını gitsem
ve bütün sayıların yarısı varsa
mutluluk yoktur

(29 aralık 2002 denizli)

Selçuk Tören

Bu benim

Kaç kurtar kendini çok geç olmadan
Vurmadan kalbini aşk denilen ok
Git unut her şeyi canın yanmadan
Bu benim kendime bile hayrım yok

Ben mazide kalmış bir sevdalıyım
Aşktan yara almış bir yaralıyım
Yalnızlığa mahkum bir zavallıyım
Bu benim kendime bile hayrım yok

Bir de bana dertlen üzül istemem
Benim dertten yana inan şansım çok
Yataklara düşüp süzül istemem
Bu benim kendime bile hayrım yok

Ben umudu sönmüş bir kadersizim
Yanıp küle dönmüş bir talihsizim
Çaresiz perişan bir kimsesizim
Bu benim kendime bile hayrım yok

Selçuk Tören

Bu değil

biraz mutluluğum biraz huzurum
ve hep sen olsaydın yaşardım sefil
her türlü zorluğa karşı dururdum
benim düşlediğim hayat bu değil

parası pulu da yerlere batsın
malı da mülkü de sellere aksın,
şanı şöhreti de ellere kalsın,
benim düşlediğim hayat bu değil

bu değil sevgilim inan bu değil
yeminler olsun ki bu hayat değil
son nefesim olsa gelse Azrail
benim düşlediğim hayat bu değil

kimlerin eline oyuncak oldum
gururum kırıldı yaşadım rezil
kimlere aldandım kimlere uydum
benim düşlediğim hayat bu değil

Selçuk Tören

Bu muydu

Hiç ummazdım senden aklım almıyor
Sen de yalancı bir yarmışsın meğer
Parçalandı kalbim içim acıyor
Bu muydu bu aşka verdiğin değer

Seni sevmelere doyamadım ben
Seni yere göğe koyamadım ben
Neden böyle yaptın sevgilim neden
Bu muydu bu aşka verdiğin değer

Hiç bir şey olmamış gibi gitmezdin
Sen de biraz vicdan olsaydı eğer
Bu kadar emeği heba etmezdin
Bu muydu bu aşka verdiğin değer

Bir seni sevmiştim yarım demiştim
Senden başkasını haram bilmiştim
Çok ağır çileler dertler çekmiştim
Bu muydu bu aşka verdiğin değer

Selçuk Tören

Bu muydu aşk

Sevgilim bu muydu aşkı yaşamak
Paramparça bir kalp kaldı içimde
Bana neler yaptın şu halime bak
Gözlerim yağmurlar yaşlar içinde

Geceleri gündüz edemiyorum
Bırakıp her şeyi gidemiyorum
Ne olacak sonum bilemiyorum
Yüreğim yangınlar korlar içinde

Sevgilim bu muydu sevmek güvenmek
Yalan yanlış bir aşk kaldı mazide
Bana oldu olan gülmedi felek
Günlerim hasretler dertler içinde

Kimselere bir şey soramıyorum
Elim kolum bağlı duramıyorum
Bir çare çıkar yol bulamıyorum
Yüreğim acılar yaşlar içinde

Selçuk Tören

Bu senin

Tanıyıp görecek öğreneceksin
Gidenler ağlatır yaralar derin
Canın çok yanacak ölmeyeceksin
Yalnız kalacaksın yolun bu senin

Yüreğinde hüzün dolu anılar
Dilinde şarkılar geceler efkar
Sonra bir an gibi geçecek yıllar
Yalan olacaksın sonun bu senin

Birini hepsinden çok seveceksin
O bile gidecek bırakıp bezgin
Bir daha ömrünce gülmeyeceksin
Hep ağlayacaksın yolun bu senin

Aklına gelecek verilen sözler
Seni Mecnun hale getiren gözler
Sonra ağır ağır yitecek yüzler
Sen de solacaksın sonun bu senin

Selçuk Tören

Bu sorularla

Bilmiyorum acep nerelerdesin
Sen de benim gibi küstün mü aşka
Benim kadar acı çekti mi kalbin
Kimseyi sevdiğin mi benden bir başka

Unuttun mu beni söyle sevgilim
Hala yüreğinde saklı mı yerim
Yoksa dağıldı mı viran mı evim
Geçti bütün ömrüm bu sorularla

Bilmiyorum acep neydi sebebi
Biz neden ayrıldık kimdeydi hata
Kimin gözü değdi kim nazar etti
Kimler pusu kurdu yarınımıza

Vaz mı geçtin benden söyle bir tanem
Hala gözlerinde tüter mi özlem
Yoksa son mu buldu bitti mi sürem
Geçti bütün ömrüm bu sorularla

Selçuk Tören

Bu yüzden

Pusu kurdun bana düştüm ağına
Çırpındıkça daha kolay yem oldum
Öysa tüm kalbimle güvendim sana
Bu yüzden çok koydu böyle soğudum

Kalbimin tertemiz duygularını
Sana açtım gizli kapılarını
Sonunda anladım yaptıklarını
Bu yüzden kırıldım böyle suskunum

Ben herkesi kendim gibi bilmekten
Bak ne hale geldim acıya doydum
Yorulduğum bu aşkta keşke demekten
Bu yüzden pişmanım böyle mutsuzum

Ömrümün en güzel senelerini
Seninle harcadım ümitlerini
Sonunda görünce ettiklerini
Bu yüzden dağıldım böyle savrulduğum

Selçuk Tören

Bulamadım

Kendimi üzdüğüm kırdığım kadar
Üzmedim hayatta başka birini
Hep bana kaldı har hep bana efkar
Bulamadım aşka değer birini

Kime yar dediysem yabancı oldu
Kime gül derdiysem kurudu soldu
Kime güvendiysen sırtımdan vurdu
Bulamadım aşka değer birini

Kendimi yorduğum vurduğum yeter
Görmedim bu benden bahtsız birini
Hep bana mı dertler bana mı keder
Bulamadım aşka değer birini

Kime can dediysem canımı yaktı
Kime bağlandıysam uzaktan baktı
Kime inandıysam gözyaşım aktı
Bulamadım aşka değer birini

Selçuk Tören

Buna dayanmam ben

Sakin bir Şey anlatma
Anladım gözlerinden
Yüregimi kanatma
Ölürüm özleminden

Ne istersen söyle de
Bana ayrılık deme
Gitme sevdiğim gitme
Buna dayanmam ben

Baharım yazım biter
Kış üşür sözlerimden
Kaderim yazım biter
Ölürüm hasretinden

Kim tutar ellerini
Kim sarar bedenini
Kim öper koklar seni
Buna dayanmam ben

Selçuk Tören

Bunu bil

Beni son kez dinle gitmeden önce
Sonra ister unut istersen de sil
Tek bir şey isterim senden sadece
Seni her şeyden çok sevdim bunu bil

Ayrılığa çare bulamasam da
Seninle bir yuva kuramasam da
Bir ömür yanında olamasam da
Seni her şeyden çok sevdim bunu bil

Ne yapsam olmadı gülmedi yüzüm
Bazı şeyler inan elimde değil
Helal et hakkını sana son sözüm
Seni her şeyden çok sevdim bunu bil

Selçuk Tören

Bunun adı

Alışmak değil bu alışılmıyor
Yaşıyorum öyle hasret içimde
Unutmak ne mümkün unutulmuyor
Onca güzel anı hep yüreğimde

Bazen bir sebeple bazen sebepsiz
Aklıma geliyor o günlerimiz
Boğazımda düğüm halim çaresiz
Bunun bir ilacı var mı ki söyle

Zamanla diyorlar ama olmuyor
Her an daha acı sanki tersine
Sabır dedim sustum gücüm yetmiyor
Bıraktım kendimi bir bilinmeze

Bunun adı derde alışmak değil
Bunun adı dertle yaşamak değil
Bunun adı derdi unutmak değil
Bunun adı mecbur katlanmak işte

Selçuk Tören

Can mı dayanır

Alıverdi seni rabbim yanına
Ben kaldım ardından dedim ya sabır
Yetmedi yüreğim vardı sonuna
Böyle bir acıya can mı dayanır

Ağlar yanar kanar kahırla dolar
Susar hayatımın şarkısı susar
Arar her nefeste her seste arar
Böyle bir acıya can mı dayanır

Karardı güneşim geçti baharım
Sensiz bu hayatın tadı mı kalır
Nasıl güler söyler nasıl yaşarım
Böyle bir acıya can mı dayanır

Ağlar yanar kanar kahırla dolar
Solar yüreğimin renkleri solar
Yorar nefes almak yaşamak yorar
Böyle bir acıya can mı dayanır

Selçuk Tören

Can mı diyorsun

Anlayamıyorum ben seni inan
Daha Şu canımdan ne istiyorsun
Etmez ettiđini azılı dűŐman
İyi olsun sana yan mı diyorsun

Ahların tuttu bak ne hallerdeyim
Kınalar yak sevin sűrűnmekteyim
Yaşıyorum ama ۆlmek ۆzreyim
Sen bu bendekine can mı diyorsun

Anlaşamıyoruz olmaz dediğin
Sen benim ۆmrűme dert ekliyorsun
Canın cehenneme yetmez ektiğin
Benim istediğim kan mı diyorsun

Őonunda dűŐtűm ah kۆtű duruma
İstediğin oldu zil takip oyna
Hayattayım hala ۆlmedim ama
Sen bu bendekine can mı diyorsun

Selçuk Tۆren

Canım dayanmıyor

Ben değilim artık yüreğindeki
Yerimi kimbilir kimler alıyor
Bu kadar mı çabuk hevesin geçti
Bu kadar mı çabuk unutuluyor

Nereye vurayım söyle başımı
Nasıl dindereyim gözyaşlarımı
Kimdedir teselli hani ilacı
Canım dayanmıyor kalbim acıyor

Ben değilim artık gözlerindeki
Gözlerin kimbilir kime bakıyor
Bu kadar mı çabuk aşkımız bitti
Bu kadar mı çabuk vazgeçiliyor

Kimlere anlatsam ben bu derdimi
Kimlerle konussam döksem içimi
Var mıdır ki bilmem bunun çaresi
Canım dayanmıyor kalbim acıyor

Ben değilim artık sözlerindeki
Sözlerin kim bilir neler söylüyor
Bu kadar mı çabuk sevgin tükendi
Bu kadar mı çabuk alışılıyor

Nerelere gitsem alıp kendimi
Hangi yolun sonu biter çilesi
Çok mu uzaklarda unutmak yeri
Canım dayanmıyor kalbim acıyor

Selçuk Tören

Canım gitti gider

Üst üste mi gelir bu kadar keder
Her gün daha beter perişan halim
Ne yapsam olmadı gülmedi kader
Canım gitti gider bir talihsizim

Sevda kapısının önünde durdum
Hasretle yıllarca boşuna vurdum
Olmayacak düşler hayaller kurdum
Canım gitti gider bir çaresizim

Yolunda gitmeyen bir hayatım var
Evime eşyama yalnızlık hakim
Ne yapsam olmadı gelmedi bahar
Canım gitti gider bir kimsesizim

Bu yalan dünyanın süsüne kandım
Şefkatle yüzüme gülecek sandım
Herkes gibi yandım bende aldandım
Canım gitti gider bir divaneyim

Selçuk Tören

Canımın canı

Sanki yer yarıldı içine girdi
Sırlara karıştı canımın canı
Ne bir iz bıraktı ne veda etti
Yalan oldu gitti canımın canı

Ben baktım ardından aşkla çaresiz
Ben yandım ardından hasretle sessiz
Ben kaldım ardından yalnız kimsesiz
Yalan oldu gitti canımın canı

Demek ki sevmemiş kıymet vermemiş
Bir kenara attı canımın canı
Aşk nedir bilmemiş hiç hissetmemiş
Yalan oldu gitti canımın canı

Ben gördüm ardından neymiş ayrılık
Ben kördüm ardından çöktü karanlık
Ben gömdüm ardından öldü o aşık
Yalan oldu gitti canımın canı

Selçuk Tören

Cehennem ol git

Gördüklerim yetti düştün gözümde
Bende bitti bu aşk Allah'ım şahit
Neyin varsa topla götür bu evden
Gözüme görünme cehennem ol git

Ağlama karşımda pişmanım diye
Çoktan doldu sana verdiğim süre
Değil bir dakika saniye bile
Gözüme görünme cehennem ol git

İkinci bir şansın olamaz artık
Boşuna bekleme kalmadı ümit
Ben o ben değilim öldü o aşık
Gözüme görünme cehennem ol git

Git gide büyüyor nefretim sana
Al yalanlarını başka kapıya
Bir daha çıkma hiç sakın karşıma
Gözüme görünme cehennem ol git

Selçuk Tören

Cinnet

Sıkıntılarımın etkisindeyim
Geçici bir ruhsal çöküntü hakim
Parça parça parça dağılıyorum
Devre dışı kaldı olağan halim

Bazen farkındayım bazen değilim
Sessiz bekliyorum pusuda şiddet
Birden depresirse bazı dürtülerim
O vakit yanımda olma dikkat et

Yıllardır içimde bin bir sabırla
Dişlerimi sıkıp hapsedtiklerim
Bir yolunu bulsa başlar isyana
Duramaz önünde yufka yüreğim

Canavarca hisle hiç acımasız
Etrafta ne varsa yakıp yıkarlar
Yılların kinini hiç umursamaz
Nefretle üstüne kusup atarlar

Sonra içimdeki gergin asabi
Yumruğunu hassas narin kafana
Vura vura vura görür işini
Boşaltır yükünü erer rahata

Kısa sürer huzur başlar pişmanlık
Belki tedirginlik belki korkular
Acil yol çizdirir kesin karanlık
Düşünmeden yürür sonu intihar

Bu aralar böyle uzak dur benden
Bir başıma yalnız kalayım bırak
Ya da bir yolculuk yapıp şehirden
En iyisi biraz uzağa kaçmak

Bilmiyorum kafam karmakarışık
Ayık ol tehlike geliyor farz et
Bu kadar söyledim sanma alışık
Bana da ilk defa gelecek cinnet

Selçuk Tören

Çaresiz

Geceydi hesapsızca harcandım birden
Ve yüreğim bir cinayete kurban gitti
Oysa sağlam bakılsa her şey ortadaydı
Üstelik faillerde meçhul değildi

Sonra soğuktu ellerim titredi
Boğazlanmış bir hayvan gibi can çekişirken
Bana ilk müdahale bir dost eliydi
Tüm çabalarına rağmen ömrüm kaybetti

Yinede sonsuz teşekkürler
Kara gün dostu o sıcak sesli
Gönlüme dikilen huzur abidesi
İki ucu boklu değnekti önüm çaresizdim
İyi ki öldüm de kurtarmaya gücün yetmedi

(ocak 2004 denizli)

Selçuk Tören

Çiçeklerle dön

ayrılıktı sarılıp elveda dedin
yüreğimde son umut can çekişirken
yorgun varılacak bir uzağa gittin
senden kalan yere yalnızlık ilişirken

hüzün yüzlüm dön bir sabah
ellerinde taze kır çiçekleriyle
kapılarım topyekün açık yoluna
içinde sımsıcak sevda sözleriyle

yürürken yolları bizimmiş gibi
aynı yürekten söyledik şarkıları
yine öyle olurduk gitmeseydin
kolkola gezerdik tüm sokakları

keder yüzlüm dön bir sabah
ellerinde demet demet papatyalarla
yüreğim bilfiil serili önüne
en sevdiğin aşk şarkılarıyla

(aralık 2003 denizli)

Selçuk Tören

Çok gördüler

Neydi günahımız neydi suçumuz
Bir damlacık huzur bırakmadılar
Oysa aşktan başka yoktu yolumuz
Neden insan gibi yaşatmadılar

Çok gördüler bize hayal kurmayı
Çok gördüler bize mesut olmayı
Çok gördüler bize aşkı sevdâyı
Vurdular kırdılar acımadılar

Neyin inadıydı neyin öfkesi
Bir parça mutluluk tattırmadılar
Oysa yetiyordu aşkın gölgesi
Neden insan gibi yaşatmadılar

Çok gördüler bize huzur bulmayı
Çok gördüler bize murat almayı
Çok gördüler bize yalan dünyayı
Yaktılar yıktılar acımadılar

Selçuk Tören

Çok sevsem bile

Giderim bu aşkı yıkar giderim
Dönüpte arkama hiç bakmam bile
Bir daha aramam yemin ederim
Hasretinden yanıp kül olsam bile

Sen daha beni hiç tanımamışsın
Nasıl bir adamım anlamamışsın
Damarıma basma çok aldanırsın
Sır olur giderim üzülsem bile
Seni terk ederim çok sevsem bile

Giderim bu evden çıkar giderim
Feryadı figanı hiç takmam bile
Ne helallik ister ne affet derim
Beddualar edip ah etsen bile

Sen daha beni hiç tanımamışsın
Nasıl bir deliyim anlamamışsın
Sözlerin aklını başına alsın
Yok olur giderim kahrolsam bile
Seni terk ederim çok sevsem bile

Selçuk Tören

Çok şükür

Hayır gözlerim çok şükür doğru değilmiş gördüklerin
Gitmiyor canım beni terk etmiyor bırakıp yarım
Hayır gözlerim sen en başından beri haksızdın
Ben inanmadım iyi ki sana kanmadım

Gel gel kutlayalım
Mutluyuz yine
Bitmedi hikaye
Gel yeniden başlayalım
İçip içip yine
Sevinçle her gece
Eğlenelim coşalım

Hayır gözlerim hayalden ibaretmiş bütün söylediğin
Seviyor yarım hem de delicesine çılgın ve derin
Hayır gözlerim sen her şeyi yanlış hissetmişsin
İyi ki durmuşum iyi ki seni dinlememişim

Gel gel sevinelim
Biz bizyiz yine
Sürüyor hikaye
Gel Allah a şükredelim
Aşık olup yine
Koşup sevgiliye
Kendimizden geçelim

Selçuk Tören

Çok zor

Ah nasıl cayır cayır yanıyor içim
Pişmanlık zonkluyor damarlarımda
Ne yapsam olmuyor elden ne gelir
Yitirdim ben seni yoksun yanımda

Çok zor kabullenmek bu ayrılığı
Çok zor kabullenmek bu yalnızlığı
Çok zor sürüp gitmek bu hayatı
Çok zor artık her şey sen yokken burda

Ah canım seni bana çok mu gördüler
Neden ayrı düştük bu aşk yolunda
Kalbim inanmıyor aklım almıyor
Kaybettim ben seni yoksun yanımda

Selçuk Tören

Daha ne istersin

Yetmedi mi bana yaptığın zulüm
Daha ne istersin garip gönlümden
Çok yoruldum artık kalmadı gücüm
Daha ne istersin kalan ömrümden

Seni çok sevdim de değer mi verdin
Baş tacı ettim de kıymet mi bildin
Yetmedi mi zulmün geri mi geldin
Daha ne istersin talan ömrümden

Kesmedi mi seni verdiğin azap
Daha ne istersin harap gönlümden
Yok mecalim artık yaralı bu kalp
Daha ne istersin kalan ömrümden

Bir günden bir güne güldü mü yüzün
Kahırdan başka şey bildi mi sözün
Bitmedi mi hıncın geri mi döndün
Daha ne istersin talan ömrümden

Selçuk Tören

Daha neler neler

Sen bana bir ömür çekecek acı
Bir mr dökecek kanlı gözyaşı
Hasreti kederi ayrılıkları
Umutsuz uykusuz gün doğumları

Daha neler neler ne derin dertler
Daha neler neler ne uzulmeler
Daha neler neler ne kara günler
Daha neler neler ne delirmeler

Sen bana bir ömür tutacak yası
Bir mr yanacak yürek yarası
Hayali düşleri hatıraları
Amansız dermansız gün batımları

Daha neler neler neler bıraktın
Daha neler neler hiç acımadın
Daha neler neler neler yaşıttın
Daha neler neler neler yapmadın

Selçuk Tören

Dahası var mı

Bu bir isyan değil yanlış anlama
Soruyorum dostum sormak günah mı
Bunca yıl sabrettim şükrettim ama
Kalmadı takatim çaresi var mı

Böyle baştan sona kara kaderin
Böyle boydan boya yara yüreğin
Bütün bu acının derdin kederin
Merak ediyorum dahası var mı

İmkansız bir aşkla yandı yüreğim
Ölüyorum dostum her şey yalan mı
Tükendi nefesim kesildi sesim
Kalmadı hevesim bana reva mı

Böyle aşktan sebep yaslı sözlerin
Böyle yağmur gibi yaşlı gözlerin
Bütün bu hasretin kahrın çilenin
Merak ediyorum dahası var mı

Selçuk Tören

Dayanmalıyız

Şimdilik uzağız ayırız ama
Mutlu yarınlara inanmalıyız
Olur çaremiz yok umuttan başka
Bu günlerde geçer dayanmalıyız

Hadi tut elimi tut yüreğınle
Gitsin bu karanlık uzan güneşe
Sakın ha yenilme sakın vazgeçme
Bu günlerde geçer dayanmalıyız

Aynı duygularla birlik olmalı
Ne yapıp ne edip başarmalıyız
Bütün zorluklara karşı durmalı
Bu günlerde geçer dayanmalıyız

Hadi sık dişini ne olur sabret
Bitsin bu felaket biraz metanet
Sakın ha pes etme diren ha gayret
Bu günlerde geçer dayanmalıyız

Selçuk Tören

Değdi mi bari

O sabah ansızın çarpıp kapıyı
ıkıp gittiğine değdi mi bari
Bu aşkın yükünü ömrüme yıkıp
ekip gittiğine değdi mi bari

Beni böyle mahsun böyle perişan
Acılar içinde hiç acımadan
Terkedip ardına bakmadan bir an
ekip gittiğine değdi mi bari

Yoluma yalnızlık hasret gözyaşı
Ekip gittiğine değdi mi bari
Hicran kurşununu kalbime sıkıp
ekip gittiğine değdi mi bari

Çok mutlu oldun mu güldü mü yüzün
Buldun mu huzuru bitti mi hüznün
Pişmanlıktan yana yok mu bir sözün
ekip gittiğine değdi mi bari

Selçuk Tören

Değilsin

Her şey değişiyor bir bir zamanla
Ya sen böyle çabuk nasıl değiştin
Sanki bir yabancı var hayatımda
Sen artık sevdiğim kadın değilsin

Oturup yan yana konuşmuyoruz
Yürüyüp el ele tutuşmuyoruz
Aynı hayallerde buluşmuyoruz
Sen artık sevdiğim kadın değilsin

Tanıyamıyorum şaştım ben seni
Ne oldu da böyle birden değiştin
Belkide başkası aldı yerimi
Sen artık sevdiğim kadın değilsin

Önce küsüp sonra barışmıyoruz
Hasretle göz göze bakışmıyoruz
Sevgiyle bir olup karışmıyoruz
Sen artık sevdiğim kadın değilsin

Selçuk Tören

Delireceğim

Gidiyorsun beni sensiz bırakıp
Bilmiyorsun nasıl özleyeceğim
Sabahlara kadar uykusuz kalıp
Nasıl yollarını gözleyeceğim

Bilmiyorsun nasıl sensiz yaşamak
Nasıl bu yarayı kalpte taşımak
Nasıl anılarla her gün kaşımak
Delireceğim ah delireceğim

Gidiyorsun beni yalnız bırakıp
Bilmiyorsun nasıl üzüleceğim
Geceler boyunca resmine bakıp
Nasıl damla damla döküleceğim

Bilmiyorsun nasıl bu sensiz hayat
Nasıl büyük yıkım ne beter afat
Nasıl acılarla nasıl da berbat
Delireceğim ah delireceğim

Selçuk Tören

Denedim dersin

Zorla kaderini sonuna kadar
Olmasa da düşün ne kaybedersin
Kalmasın içinde dertli sorular
Yer bitirir seni çok ah çekersin

Belki çok uzaktır belki çok zorlu
Belki yağmur çamur fırtına dolu
Belki dağlar kadar yokuştur yolu
Aşamadım ama denedim dersin

Yoksa pişmanlıklar pusuda bekler
Direkse de sabrın güçten düşersin
Yorgun yüreğine acılar ekler
Hayata ümide aşka küsersin

Belki çok ararsın bir ömür boyu
Belki bulamazsın hiç mutluluğu
Belki budur kader hazindir sonu
Yaşamadım ama denedim dersin

Selçuk Tören

Ders

yalnızdım acılı sensiz kalalı
herkes bırakmıştı beni ağırlı
can çekişiyordum hiç kimsesizdim
ölmek üzereydim ağır yaralı

bilmediğim biri tuttu elimden
sardı sarmaladı yaralarımı
dostmuş sevgiliymiş düştü gözümde
gösterdi alemin yalanlarını

kimsenin kimsesi yokmuş anladım
boşuna çırpındım boşuna yandım
yalnızlık hayatın acı gerçeği
geçte olsa gördüm farkına vardım

yıllardır içimde biriktirdiğim
sevgiler bitmişti bitmez dediğim
öyle çırılçıplak öyle çaresiz
olmazlar içinde fena haldeydim

bilmediğim biri tuttu elimi
sildi akıp giden gözyaşlarımı
vefanın değerini gördüm halini
anlattı alemin yanlışlarını

kimsenin kimsesi yokmuş ağladım
her yüze gülene kandım dost sandım
yalnızlık hayatın değişmez sonu
güçte olsa çözdüm dersimi aldım

Selçuk Tören

Dertli yüregim

sen şimdi nerede kiminle bensiz
kurduğun hayalle yaşıyorsun
ben alkole bandım ömrümü sensiz
ne acılar çektim hiç bilmiyorsun

bir rüzgardın estin kırdın geçirdin
ardında ne varsa yıktın mahvettin
bana kaldı ıssız bu viran enkaz
öylece bırakıp gittin terk ettin

sahipsiz kimsesiz yarım bıraktın
bu muydu gözünde değerim benim
son bir kez yüzüme dönüp bakmadın
o gün bu gün kanar dertli yüregim

şimdi bir köşede biçare yalnız
senli anıların gölgesindeyim
bazen birdenbire ağlarım sessiz
acırim kendime ben ne haldeyim

bir umuttum oysa yarınlarına
günlerine güneş derdine deva
sen de beni biraz sevseydin keşke
umudum kırıldı gücendim sana

derbeder perişan eksik bıraktın
sen miydin vefalı sevdiğim benim
hoşça kal demedin vedalaşmadın
o gün bu gün yanar dertli yüregim

Selçuk Tören

Dilerim ki

Hakkım helal olsun var git yoluna
Ama kalbinde hep adım çınlasın
Kimi istersen de tak git koluna
Dilerim ki ahım yerde kalmasın

Dilerim ki sen de yan benim gibi
Dilerim ki yaşa çektiklerimi
Dilerim ki anla şu hallerimi
Dilerim ki ahım yerde kalmasın

Sevsin kölen olsun umrumda değil
Ama aklında hep bir şüphe kalsın
Beni hissetsin de olasın rezil
Dilerim ki ahım yerde kalmasın

Dilerim ki sen de kal benim gibi
Dilerim ki ağla duymasın seni
Dilerim ki yalvar dönmesin geri
Dilerim ki ahım yerde kalmasın

Selçuk Tören

Direnme boşa

Ne olur sevgilim biraz sakin ol
Şu gönül işini sürme yokuşa
Aşk bacayı sardı kapandı o yol
Başka çaremiz yok direnme boşa

Herkesin önünde yemin edelim
Biz birbirimizi sevdik diyelim
Artık inat etme gel evlenelim
Başka çaremiz yok direnme boşa
Aşka çaremiz yok direnme boşa

Bir kenara bırak korkularını
Hemen karar verip düşme yanlışa
Senin doğrun benim iyice tanı
Başka çaremiz yok direnme boşa

Göz göze gelip aşka duralım
El ele verip bir dünya kuralım
Ne olur evet de mutlu olalım
Başka çaremiz yok direnme boşa
Aşka çaremiz yok direnme boşa

Selçuk Tören

Dön ne olursun

Gözünü sevdiğim dön ne olursun
Bu deli aşığı daha söyletme
Dilimde tüy bitti duymuyor musun
Sensiz çok fenayım beterim işte

Ne hayallerim var ne bir umudum
Vazgeçtim dünyadan sen yoksan yokum
Sarhoşum berduşum bir başı boşum
Sensiz çok fenayım beterim işte

Son bir şans ver bana hatırım varsa
Son bir şans ne olur bunu çok görme
Yalvarırım dinle pişmanım anla
Sensiz çok fenayım beterim işte

Ne gecelerim var ne de gündüzüm
Dağıldım dört yana dert neymiş gördüm
Yalnızım mutsuzum nerdeyse öldüm
Sensiz çok fenayım beterim işte

Selçuk Tören

Döndüremedim

Eşiğine yüz sürdüm diller döktüm
Ne yapsam yolundan döndüremedim
Önünde diz çöktüm yerlere düştüm
Ne yapsam yolundan döndüremedim

Bir yaralı kalple bıraktı beni
Bakmadan ardına terk etti beni
Yalvardım yakardım deliler gibi
Ne yapsam yolundan döndüremedim

Ayak bağı oldum dolandım durdum
Ne yapsam yolundan döndüremedim
Oyunlar oynadım tuzaklar kurdum
Ne yapsam yolundan döndüremedim

Bir yalanı aşkla süsledi gitti
Sırlara karıştı kayboldu gitti
Ağladım sızladım deliler gibi
Ne yapsam yolundan döndüremedim

Selçuk Tören

Dönemezsem eğer

Dönemezsem eğer gittiğim gibi
Sen beni her zaman uzaklarda bil
Duyarsan bir sabah şهادetimi
Hiç üzölme anne gözyaşını sil

Beni ellerinin sıcaklığına
Yatırıpta anne öyle gömsünler
Adımı ömrünce taşı gururla
Asil Türk annesi neymiş görsünler

Besledin büyüttün bu yaşa kadar
Vatan millet dedin asker eyledin
Şehitlik yazmıştır belkide kader
Dönemezsem eğer dualar edin

Beni vatanımın şehitlerimin
Yattığı mübarek topraklarına
Abdestsiz kefensiz sessiz defnedin
Canım feda olsun ay yıldızıma

Selçuk Tören

Durumum bombok

Sanki aşk vurmştu durmuştu dünyam
Aşktan uçuyordum çok mutluydum çok
Sonra bitti rüyam yıkıldı yuvam
Perperişan oldum durumum bombok

Sen olsaydın böyle olur muydum ben
Böyle düşer miydim böyle erkenden
Bitti bak hayatım geçtim her şeyden
Sensiz bir umudum bir isteğim yok

Ne güzel diyordum her şey ne güzel
Bir anda mahvetti yarattığın şok
Kalakaldım öyle döküldüm tel tel
Yapayalnız kaldım durumum bombok

Sen olsaydın böyle solar mıydım ben
Her gece gözyaşı dolar mıydım ben
Yitti bak hayalim kayboldu gözden
Sensiz bir ümidim bir hevesim yok

Selçuk Tören

Dün gibi hala

Bugün sen gideli tam üç yıl oldu
Kopardım takvimden bir yaprak daha
Ben hiç unutmadım seni sevgilim
Her şeyin aklımda dün gibi hala

Unutmadım senin yeşil gözünü
Unutmadım senin güzel yüzünü
Unutmadım senin tatlı sözünü
Her şeyin aklımda dün gibi hala

Bugün ben biteli tam üç yıl oldu
Kendimi unuttum küstüm hayata
Ama unutmadım seni sevgilim
Her şeyin aklımda dün gibi hala

Unutmadım senin derin sevgini
Unutmadım senin hassas kalbini
Unutmadım senin hiç bir halini
Her şeyin aklımda dün gibi hala

Selçuk Tören

Dünün aynısı

Fark etmiyor artık bir önemi yok
Pazartesi salı ya da sonrası
Durdu bana zaman çok fenayım çok
Yaşadığım her gün dünün aynısı

Hangi yöne baksam hep aynı yüzler
Kime kulak versem hep aynı sesler
Çok sıkıldım yeter hep aynı şeyler
Yaşadığım her gün dünün aynısı

Ayrılıktan düştüm bu garip hale
Bütün bu olanlar sevdanın yası
Bir ömür sürecek bulunmaz çare
Yaşadığım her gün dünün aynısı

Dünyaya kahrettim huzurum bitti
Mutluluk ardına takıldı gitti
Yaşama sevincim beni terk etti
Yaşadığım her gün dünün aynısı

Selçuk Tören

Dünya gözüyle

Vakit veda vakti hoşçakal canım
Hakkını helal et affet beni de
Kırdım istemeden üzdüm pişmanım
Paramparça bir aşk kaldı geride

Gidiyorum artık yüreğin soğur
Bir daha görmezsin kalbin unuttur
Hayat bu ölünür belli mi olur
Son bir sarılayım dünya gözüyle

İstemezdim böyle ağlatmak seni
Olmadı ne yapsam olmadı işte
Sevmekte yetmiyor bazen demek ki
Yaşanmamış bir aşk kaldı içimde

Gidiyorum artık gözyaşın kurur
Rahata erersin huzuru bulur
Yeter konuştuğum hadi ne olur
Son bir sarılayım dünya gözüyle

Selçuk Tören

Düş anı

sen kur düşün
bekleme beni daha
çok uzak yollardayım
henüz gelmedi ilk mola

bir ıslak çimen düşün
benide yanbaşımda
dereler şarkı söylüyor
yatmışız yanyana

sen hasret katili ol
ben gurbet celladı
bir daha ayrılmayalım
hep sürsün bu düş anı

sen kur düşün
kim bilir belki gelemem
bu yollar ki kefen satar
giydirir bana da seni göremem

havada o biçim güneş olsun
biz ağaç gölgesinde
kokusu geliyor çamların
yine de aklım hep sende

sen umut bekçisi ol
ben mutluluk ustası
hiç bırakma ellerimi
hep sürsün bu düş anı

(6 Mayıs 2002 denizli)

Selçuk Tören

Elbet bir gün

Elbet bir gün bende ölürüm
Tüm vadesi dolanlar gibi
Yağmurlu bir günde gömülürüm
Solar gözümün ela rengi

Olur herhalde bir ağlayanım
Baktıkça resimlerime çıldıranım
Sonra azar azar unutulurum
Usulca gelir yanıma gömülür adım

Elbet bir gün bende ölürüm
Yüz yıl öncesinden kim kaldı ki
Hüzünlü bir günde gömülürüm
Susar dilimin aykırı sesi

(haziran 2004 denizli)

Selçuk Tören

Elimi bırakma

Yel deęse dūşecek uęurumlara
Yolum bıçak sırtı kanıyor kalbim
Bir sen varsın beni tutan hayatta
Ne olur elimi bırakma benim

Gidersen özlerim her saat her an
Gidersen gözlerim ağlar perişan
Gidersen sözlerim ah ile isyan
Ne olur elimi bırakma benim

Bu kadar emek var bu kadar çile
Gel inadı bırak vazgeç sevgilim
Seninle güzel aşk eğer güzelse
Ne olur elimi bırakma benim

Gidersen kadere isyan ederim
Gidersen dağıtır her gün içerim
Gidersen duramam ben de giderim
Ne olur elimi bırakma benim

Selçuk Tören

Elveda hayat

Kırgın gidiyorum elveda hayat
Bitti benim için tüm oyunların
Hakkını yiyemem vermedin rahat
Sana düşen rolü iyi oynadın

Bütün nefretinle bir an durmadan
Ölür mü kalır mı umursamadan
Yıktın hayalimi hiç acımadan
Sana düşen rolü iyi oynadın

Yılgın gidiyorum elveda hayat
Yetti artık bana bu yaptıkların
Her şeyden bıktırdın bezdirdin bizzat
Sana düşen rolü iyi oynadın

Kim varsa yanımda huzur vermedin
Ne yaptın ne ettin gün göstermedin
Yaktın hayatımı insaf etmedin
Sana düşen rolü iyi oynadın

Selçuk Tören

En sevdiğin bile

Ne zorun vardı ki mutluluk ile
Bir ömür hasretle yandırdı seni
Dinmedi gözünde yaş sile sile
En sevdiğin bile kandırdı seni

Karaymış kaderin talihin kara
Yaraymış yüreğin can evin yara
Kime güvenipte sevesin daha
En sevdiğin bile kandırdı seni

Dar etti dünyayı düşürdü dile
Aleme divane sandırdı seni
Bitmedi yıllardır çektiğin çile
En sevdiğin bile kandırdı seni

Yalanmış sevgiler aşklar hep yalan
Talanmış hayalin düşlerin talan
Sana bu ömürden dertmiş tek kalan
En sevdiğin bile kandırdı seni

Selçuk Tören

Eski günlere

Gel bir bak uzaktan inanmıyorsan
Sensiz ne haldeyim gözlerinle gör
Biraz merhamet et acı halime
Tut elimden götür eski günlere

Yatır dizlerine uyut veyahut
Güzel şeyler söyle yeşersin umut
Affet suçlarımı her şeyi unut
Tut elimden götür eski günlere

Nasıl pişmanım ah bir bilsen nasıl
Her an cayır cayır yanıyor içim
Kır şu inadını çaresi sende
Tut elimden götür eski günlere

Kapat gözlerini sarıl sımsıkı
Bir daha bırakma alma canımı
Ben aldım dersimi çektim cezamı
Tut elimden götür eski günlere

Selçuk Tören

Evim sokaklar oldu

Gitmiyor ayağım o eve artık
Gece gündüz evim sokaklar oldu
Bitmiyor dertlerim sen yoksun yazık
Benim artık evim sokaklar oldu

O evde anılar yaşanmışlıklar
Seni hatırlatır gözlerim dolar
Dayanmaz yüreğim olmaz sabahlar
Benim artık evim sokaklar oldu

Bıaktım her şeyi olduğu gibi
Kapattım kapıyı zamanı durdu
O ev senle aşktı sensiz çok feci
Benim artık evim sokaklar oldu

O evde eşyalar hatıralar var
Benimle konuşur seni sorarlar
Cevapsız kalırım tutmaz uykular
Benim artık evim sokaklar oldu

Selçuk Tören

Evindir artık

Sana tahsis ettim ben bu yüreği
Bir ömür boyunca senindir artık
Sende anahtarı sende kilidi
Bir ömür boyunca evindir artık

Kapat kapısını açma kimseye
Kimseler bilmesin nerde kiminle
İstediğin gibi yaşa gönlünce
Bir ömür boyunca evindir artık

Daha fazla durma duy bu çağrımı
Gel şu yüreğimi sevindir artık
Senden başkasına kapalı kapı
Bir ömür boyunca senindir artık

Kapat perdeleri görmesin kimse
Nerdeyiz nasılız bilmesin kimse
Dilediğin gibi yaşa gönlünce
Bir ömür boyunca evindir artık

Selçuk Tören

Eyvallah etmem

Ne kadar sevsem de gururum galip
Kimsenin peşine dön diye düşmem
Giden kaybetmiştir fişini çekip
Yalvarıp yakarıp eyvallah etmem

Yanıp küle dönsem aşkı uğruna
Solun güle dönsem aşkı uğruna
Bir ömür sürünsem aşkı uğruna
Yalvarıp yakarıp eyvallah etmem

Yataklara düşsem kendimden geçip
Yine de gel demem derman istemem
Sen de olsa çare sen olsan tabip
Yalvarıp yakarıp eyvallah etmem

Eriyip gitsem de aşkı uğruna
Son bulup bitsem de aşkı uğruna
Yok olup yitsemde aşkı uğruna
Yalvarıp yakarıp eyvallah etmem

Selçuk Tören

Farklı anlayış

sen böyle bir aşkı anlayamazsın
yobaz kalır aklın duyduğuna
çağdaşsın da durumun anlayışı farklı
ne kadar insan varsa o kadar başka sevda

(3 eylül 2003 ordu)

Selçuk Tören

Firtına

sana sunduğum çiçekler kurumadan
silemezsin beni böyle sebepsizce
ağlatır yokluğum bilmiyorsun
keder olur yüreğin gündüz gece

en sakın düşünde fırtına kopar
benimle bağlısın güzel günlere
samimi gülüşün yaşama rol yapar
hayatın benzer artık ölümlere

sana öldüğüm günü yaşatmadan
yazamazsın ayrılığı ömrüme
varlığımdan yoksun yorulursun
güneş doğmaz daha günlerine

(mayıs 2002 ordu)

Selçuk Tören

Fotoğraf

bir elin omzumda
sen gülüyorsun
kim bilir neler var yine aklında
ben kaşımı karartmış öylece bakıyorum
tahmin edebileceğinden çok uzaklara

ytirdiğimiz bu aşkın tüm ayrıntısı
ben de unuttuğın bir fotoğrafta saklı

Selçuk Tören

Garip rastlantı

Ben ayrılıklardan yalnızlıklardan
Derin acılardan soruluyorum
Baş eğdim kadere döndüm yolundan
Kabullendim artık yoruluyorum

Seneler sonra bu garip rastlantı
Bana bir ödül mü yoksa ceza mı
Darmaduman oldum aklım karıştı
Aşk gelgitindeyim boğuluyorum

Bilemiyorum ah bilemiyorum
Bu nasıl bir düğüm çözemiyorum
Elim kolum bağlı çırpınıyorum
Aşk gelgitindeyim boğuluyorum

Hangi yöne koşsam çare var diye
Bütün kapılardan kovuluyorum
Anladım bu ömür teslim kedere
Boşuna huzuru kovalıyorum

Seneler sonra bu garip rastlantı
Bana bir lütuf mu yoksa eza mı
Paramparça oldum ruhum daraldı
Aşk gelgitindeyim boğuluyorum

Bilemiyorum ah bilemiyorum
Bu nasıl bir düğüm çözemiyorum
Elim kolum bağlı duramıyorum
Aşk gelgitindeyim boğuluyorum

Selçuk Tören

Gececiler

Bahtımıza küstük gönlümüz yaslı
Kederle yanarız biz gececiler
Aşk yolunda düştük gözümüz yaşlı
Ah çeker ağlarız biz gececiler

Yardan yaralıyız yüreğimiz har
Yanar yanar kanar hicranımız var
Yorgun kadehlerde teselli arar
Durmadaın içeriz biz gececiler

Bir ömür bir yare sevdalı kalır
Hasretle taşarız biz gececiler
Her gün daha ağır yaralar alır
Kahırla yaşarız biz gececiler

Derinden dertliyiz içirimiz ur
Çıglık çıglık patlar acısı vurur
Yalnız şişelerde teselli bulur
Durmadaın içeriz biz gececiler

Selçuk Tören

Geçmez yara

Çok kırıldım sana ummazdım senden
Nasıl da kanmışım yalanlarına
Boşuna uğraşma vurdu derinden
Özür dilemenle geçmez o yara

Oysa ben herkesi karşıma aldım
Seviyorum dedim sana inandım
Keşke bilmeseydim hiç duymasaydım
Özür dilemenle geçmez o yara

Gözümü boyadın gösterişinle
Nasıl da sanmışım güzel bir rüya
Şus artık konuşma yanılttın işte
Özür dilemenle geçmez o yara

Oysa ben nelerden nelerden geçtim
Bir seni yar bildim bir seni seçtim
Keşke görmeseydim hiç sevmeseydim
Özür dilemenle geçmez o yara

Selçuk Tören

Gel bu gece

hele bir bak yüzüme
bakta gör halimi
senden eser bu keder bana
yarım gittiğin günden beri

durgunluğumun sebebi sensizlik
öyle halsizim ki sorma
yataklara düştü bedenim bitkin
daha fazla uzakta durma

gel bu gece
gel durma
gel bu gece
halimi yorma

az biraz düşün beni
düşün de anla çektiğimi
yarım kaldı yaşamak hevesim
yarım gittiğin günden beri

üzgünlüğümün sebebi yokluğun
elemle anılıyor adım
hayallere küstü yüreğim kırgın
sensiz inan kalmadı tadım

(21 eylül 2003 denizli)

Selçuk Tören

Gel de

Gel de dayan bu hasrete
Daha dn sabahın uğnde
Ağlayarak uyandım
Senli bir rüyadan sensizliğe

Gel de dayan bu hasrete
Gel de yağa yüzün gülsün
Gel de sabret gel de dene
Gel de ömrün ağır bir hüzün görsün

Bitti artık bende
Kalmadı umudun zerresi de
Gelişine yaşıyorum
Yok bir hevesim hayalimde

Gel de dayan bu hasrete
Kaç yıldır elim tetikte
Dişlerimi sıkıyorum
Hiç kimsem olmasaydı keşke

Gel de dayan bu hasrete
Gel de yok say günler sürsün
Gel de diren gel de bekle
Gel de gözün yaşıyan lü görsün

Yetti artık yitse
Olmadı olamadı ne etsem de
Yolumu biliyorum
Mutlu son yok bu hikayede

Selçuk Tören

Gel dediğinde

Bir derdin sıkıntın olursa eğer
Çekinmeden ara istediğinde
Ben senin dostunum bir sözün yeter
İkiletmem asla gel dediğinde

Bir dakika bile durmam burada
Gece gündüz demem düşerim yola
Ne yapar ne eder koşarım sana
İkiletmem asla gel dediğinde

Yıllar bizi ayrı yollara attı
Sen yine de beni uzak zannetme
Ben senden öğrendim ahde vefayı
İkiletmem asla gel dediğinde

Bir dakika kalmam sürer izini
Arayıp dururum deliller gibi
Ne yapar ne eder bulurum seni
İkiletmem asla gel dediğinde

Selçuk Tören

Gel seyir var gel

Yüreğinde bir yer vermedin bana
Neydi bilemedim bu aşka engel
Dalga geçtin bir de güle oynaya
Bak ne hale düştüm gel seyir var gel

Elalem gülüyor kıs kıs arkamdan
Delirmiş diyorlar geçti canından
Kınaların hazır yak yakacaksan
Bak ne hale düştüm gel seyir var gel

Olan zaten azdı o da kalmadı
Yitirdim aklımı uçtu az evvel
Çok koydu yaptığın çok canım yandı
Bak ne hale düştüm gel seyir var gel

Kadere oyuncak oldum elinden
Kırıldı yüreğim bin bir yerinden
Sen sebep oldun ah senin yüzünden
Bak ne hale düştüm gel seyir var gel

Selçuk Tören

Gelirdim

Seni görmek vardı yollar çoksa da
Ne yapar ne eder koşar gelirdim
Kalbimde aşk vardı imkan yoksa da
Bir yolunu bulur coşar gelirdim

Yönü senden taraf safımı seçip
Bin bir tehlikeden tuzaktan geçip
Ecele rest çekip candan vazgeçip
Bir yolunu bulur sana gelirdim

Seni görmek vardı her şey zorsa da
Ne yapar ne eder aşar gelirdim
Senin olmak vardı ölüm olsa da
Bir yolunu bulur yaşar gelirdim

Aşılmaz denilen dağlardan aşip
Yıkılmaz sanılan bendlerden taşip
Canıma can katan sırra ulaşip
Ne yapar ne eder sana gelirdim

Selçuk Tören

Gelme

bu gece yağmur dinmesin gelmeyeceksen
benden fazla ağlayan biri olsun
ya da şu an yola çıkmış geliyorsan
gecenin bu saatinde güneş doğsun

sen iyisi mi gelme bu gece
ürkütmeyelim insanları

(4 nisan 2003 denizli)

Selçuk Tören

Gelme artık

Büyüsü bozulur geçmişin bile
Gelme her şey eski haliyle kalsın
İki tek rakıyla kal düşlerimde
Yine çok özlesin yüreğim yansın

Ne yapsak yaşanmaz o günler bitti
Biz eski biz gibi olamayız ki
Neler geldi geçti neler tükendi
Gelme gönlüm seni aşk ile ansın

Yok sayamayız ki yaşananları
Gelme düşündükçe can sıkılmasın
İki damla yaşla hatıraları
Yine çok özlesin yüreğim yansın

Ne yapsak faydasız yaşanmaz asla
O günler eskisi gibi bir daha
Değiştik çok şeyi yitirdik hatta
Gelme gönlüm seni aşk ile ansın

Selçuk Tören

Gelme görme

Görmeni istemem şu hallerimi
Felaketim olur bu kaldıramam
Zaten yokluğundan beri kendimi
Zar zor topluyorum hiç dayanamam

Gelme buralara beni görmeye
Kabullenmeliyim istemesemde
Yıgılır kalırım olduğum yere
Bir adım atacak gücü bulamam

Bırak yarım kalsın bu sevda sırrı
Kimseler bilmesin ki anlayamaz
Zamanı gelince göm aşkımızı
Böyle sensiz bensiz fazla yaşamaz

Görme beni burda sensiz biçare
Başa çıkmalıyım çok zor gelse de
Sendeler düşerim gördüğüm yerde
Uzanıp tutacak bir dal bulamam

Selçuk Tören

Gelsin ecelim

Her şeyimi aldı bu hayat benden
Ne bir sevdiğim var ne bir sevenim
Yapayalnız kaldım çöktüm erkenden
Ne bir ümidim var ne bir hevesim

Mutluluğum dündü bugünüm keder
Acıyla geliyor gün günden beter
Yoruldu yüreğim bu kadar yeter
Bitsin artık yolum bitsin gideyim

Beni bağlayan bir şey yok hayata
Ne bir isteğim var ne bir dileğim
Dert denizindeyim yüreğim yara
Ne bir merhemim var ne bir tedavim

Hayallerim küstü dünya bana dar
Soluverdi bahar vakit sonbahar
Yenildi yüreğim benden bu kadar
Gelsin artık sonum gelsin ecelim

Selçuk Tören

Getirdiğim ben

Çok yoruldu yağmurlu uzaklarda
Dalgın gözlerim hep yoluna baktı
Kokunu bile getirmedi rüzgâr
Ağladım şehrin bana çok uzaktı

Sana kırık dökük bir ben getirdim
Yüreği ihanetlerden daralmış
Sana yenik yıkık bir ben getirdim
Güzel günleri uzaklarda kalmış

Ne düşlerim vardı oysa sevgilim
Saracaktım seni bin bir umutla
Bilmem ki hangimize yazık oldu
Kapına geldim derin acılarla

Sana suskun küskün bir ben getirdim
Gözleri gördüklerinden utanmış
Sana yorgun ölgün bir ben getirdim
Güzel günleri uzaklarda kalmış

(ocak 2005 ordu)

Selçuk Tören

Gideceksen

Beni göm öyle git
Böylesi daha iyi
Hiç olmazsa aklımdan çıkmış olursun
Ecelden dolayı hüzün kaplarken geceyi

Ya da beni yanından eksik etme
Bu sevda ömrümüz kadar sürsün
Hadi ellerinle dokun ellerime
Avuçlarımızda tarifsiz bir aşk büyüsün

Gitmelere koşuşturma zamanı
Anahtarını kaybet vur bize kilit
Bunca sözden sonra hala gideceksen
Hiç düşünme ne olur beni göm öyle git

(şubat 2004 denizli)

Selçuk Tören

Giden gitti çoktan

Aynayaca bakacak yüzüm mü kaldı
Sen affetsen de ben affetmem beni
Nasıl razı oldum ne mani vardı
Yıkıp geçemedim tüm engelleri

Şimdi ağlamanın bir faydası yok
Şimdi pişmanlığın bir çaresi yok
Giden gitti çoktan yaydan çıktı ok
Kaldım yapayalnız kimsesiz gibi

Boynum kıldan ince sen ne dersen de
Benim bu günahsız aşkın katili
Sen kendini mesul suçlu görse de
Senin günahın yok bende vebali

Artık yaşamının bir anlamı yok
Artık var olmanın bir amacı yok
Yüküm fena ağır çok yorgunum çok
Kaldım bir başına öksüz misali

Selçuk Tören

Giderken

şimdilik hoşcaka
tenha sokaklar yolu
anıların bankları
kalbimde sevdan dolu

(25 eylül 2001 ordu)

Selçuk Tören

Gidersen

Gidersen yıkılır tüm hayallerim
Yüreğim sıkılır deliye döner
Umudum kırılır batır güneşim
Kararır hayatım ışığı söner

Bulamam bu garip yolcuya bir yol
Bu hazin oyunda oynarım başrol
Sersefil olurum bitirir alkol
Son bulur hayatım ışığı söner

Gidersen yanılır tüm bildiklerim
Hafızam karışır şaşkına döner
Takatim azalır beter düşerim
Kararır hayatım yıldızı söner

Kuramam bu mağlup adama bir düş
Bu hüzün sonunda başlar bir çöküş
Yığılır düşerim belirir ölüş
Kararır hayatım yıldızı söner

Selçuk Tören

Gidici

Senin yüzünü unutmak
Benim için zor olacak
O gözlerin yüreğimde
Yıllar yılı yaşayacak

Şimdi gitmek bir macera
Senin için yüreğinde
Bir roman kızısın sanki
Özgürlüğün ellerinde

Beni bırakıp git hadi
Unut bir anda sevgimi
Ben taş basarım bağrıma
Göm yalnızlığa kalbimi

Hiçbir beddua yok sana
Hiçbir zaman olamazda
Bu ayrılık yazımızmış
Ne kadar çırpınsam boşa

Senin ellerini tutmak
Bana artık düş olacak
Anıların yüreğimde
Ömür boyu kanayacak

(ordu 2005)

Selçuk Tören

Gidiş yolu

yanlış yollardan geçerek doğruya varılır mı
sahibim beni izliyor ve ben deniyorum şansımı
aşklarla oynuyorum gerilim istiyorum kaçak güreşiyorum uçurum sınanır mı
hal böyleyken girdap yüreğime bir baksam
ben bile artık beni inan bulamıyorum
sorularım ağır işaretleri aynı
susmayın bu ben ölmeden bağışlanır mı

oysa ben eskilerde seni bulmuş olmalıydım
böyle ağır cehennem böyle yanmamalıydım

sahibim sessiz içli sulak seyirci
doğruları anlamaz onun için yol önemli
azalıyorum yollarla aynı anda bitiş gibi
yeni bir ben yaratırsan onu kurtarırım belki
ama elime kalan bu ben kimseye yetemeyip
ve ben gidiş yolumdan o kahrından muzdarip
binlerce aşk bana kalan onun ki yek ama sağlam

oysa ben eskilerde yaşamış ölmüş olmalıydım
tozlu albümlerde çoktan sararmalıydım

Selçuk Tören

Git artık ömründen

bana söylediğin aşk sözlerini
şimdi başkasına söyletme beni
nasıl dayanırım böyle severken
git artık ömründen çıldırtma beni

isterse gönlüme acılar dolsun
isterse yalnızlık yoldaşım olsun
isterse uğrunda gençliğim solsun
git artık ömründen kahretme beni

kalmasın bir izin götür ne varsa
bırakıp ta burda delirtme beni
ne olur dikkat et sessiz sedasız
git artık ömründen ağlatma beni

ben dayanmam ki ayrılıklara
her veda bırakır kanayan yara
öylece kalırım küsüp hayata
git artık ömründen öldürme beni

Selçuk Tören

Git gideceksen

Her şeyini topla al neyin varsa
Bir izin kalmasın götür bu evden
Beni baş başa koy yalnızlığımla
Daha fazla durma git gideceksen

Kaderimmiş derim eyvallah derim
Senden gelen derdi kahrı çekerim
Ama artık yeter rica ederim
Daha fazla vurma git gideceksen

Bu yalan aşkının hesabını kes
Sadece kendine kalanı yüklen
Dilimde tüy bitti tükendi nefes
Daha fazla sorma git gideceksen

Gün olur yanarım gün olur söner
Gün olur ağlarım deliye döner
Ama bu yaptığın hepsinden beter
Daha fazla yorma git gideceksen

Selçuk Tören

Git gideceksen git

Daha fazla anlatma bana duymak istemiyorum
Git gideceksen senden bir teselli beklemiyorum
Kaderimmiş derim eyvallah derim
derdini çekerim
Git gideceksen artık tahammül edemiyorum

Bir güzel düşünmüşüm en güzel yerine de seni koymuştum
Senin içindi her şey her şeyimi sana sunmuşum
Düşlerimi kül ettin gülüşümü kaybettin şu ömrümü mahvettin
Oysa ben seninle aşka dair güzel şeyler ummuşum

Yalvarırım konuşma burda bitsin her şey daha fazlası yeter
Git gideceksen söyleme bir sebep ya da
başka bir şey
Ben yolumu bulurum bulmasam da yürürüm en fazla kaybolurum
Zaten olan oldu duydum ya bunları ne fark eder kahrolurum

Selçuk Tören

Git ne olur

Yaşamadan belli benim kaderim
Bir ömür yalnızlık ve gözyaşları
Uzak hayallerim gizli kederim
Yolumu çizdiler hep başkaları

Git ne olur sende umut bağlama
Sevdamızı yaban ellere bırak
Sil gözyaşlarını unut ağlama
Doludizgin akan sellere bırak

Ne derlerse odur benim kararım
Bize bırakmazlar yaşananları
Yalan hayatımı susar yaşarım
Derdimin dünyada yok karşılığı

Git ne olur sende zorluk çıkarma
Sevdamızı viran yerlere bırak
Çek bakışlarını beni ağlatma
Şerin serin esen yellere bırak?

Selçuk Tören

Gitme

kimim varki senden başka
beni böyle koyup gitme
bu sevdayı bir anıya
ne olursun dönüştürme

yoksan yağmur olur gözüm
yer yer sağanak halinde
yüzümden dökülür hüzün
ömrüm karışır sislere

gitme daralır yüreğim
her anında efkarlanır
gitme olursun sebebim
acım hep aklında kalır

(2004 denizli)

Selçuk Tören

Gitme boşuna

Gitme boşuna bu şehri bırakıp
Senin gözyaşların her yerde akar
Her şeyi dağınık bırakıp kaçsan
Bilirsin yalandır yüreğin yanar

Kurtulamazsın o dert yüreğinde
Dünyadan taşınısan senle gelecek
Zaten bir çaresi de yok bilimde
Öyle doğmuş gönlün öyle ölecek

Kendinden kaçmanın yolu yoktur ki
Nerden sapsan yine yol sana çıkar
Her gün binlerce kez unuttum desen
Bilirsin yalandır yüreğin yanar

Unutamazsın izleri çok derin
Senin bütün ömrün böyle geçecek
Alnına kötü yazılmış kaderin
Öyle doğmuş gönlün öyle ölecek

(ocak 2005 ordu)

Selçuk Tören

Gitme ne olur

Yok ki sen yerine koyacak kimsem
Yapayalnızım ben gitme ne olur
Keşke gücüm yetse bir çare bilsem
Çok çaresizim ben gitme ne olur

Gitme yalvarırım tut ellerimi
Gitme çok alıştım duy sözlerimi
Gitme perişanım bırakma beni
Sensiz bir hiçim ben gitme ne olur

Her an her dakika dualarımda
Seni dilerim ben gitme ne olur
Bir mucize bekler kapılarında
Seni isterim ben gitme ne olur

Gitme dayanamam bu ayrılığa
Gitme katlanamam böyle hayata
Gitme yaşayamam ben bu acıyla
Sensiz bir hiçim ben gitme ne olur

Selçuk Tören

Gitme ne olursun

Gitme ne olursun bitirme bizi
Son bir şans daha ver yalvarıyorum
Biz kolay bulmadık birbirimizi
Kolay vazgeçelim istemiyorum

Düşün ne günlerden geçipte geldik
Neler neler gördük ya sabır dedik
Her türlü zorluğu yokluğu yendik
Kolay vazgeçelim istemiyorum

Hani her şeyindim nasıl unuttun
Bu kadar mı bıktın anlamıyorum
Bu yolun sonu yok pişman olursun
Kolay vazgeçelim istemiyorum

Bir ömür bekledik delice sevdik
Sonunda kavuştuk murada erdik
Çok gözyaşı döktük çok emek verdik
Kolay vazgeçelim istemiyorum

Selçuk Tören

Gitmeseydin keşke

hasretin uykusuz geceler gibi
yorgun düşürüyor dertli kalbimi
yetmiyor ağlamak yetmiyor yanmak
sönmüyor ne yapsam özlem ateşi

gitmeseydin keşke bırakıp beni
kuytu köşelerde yalnızlığım
bulsaydın gurbetin bir çaresini
kalmasaydım sensiz yoksulluğumla

her gece içmeye gerek kalmazdı
kadere talihe şansına sövüp
inan ki hayatım böyle olmazdı
yıllara yollara umuda küsüp

kimlere kimlere soruyorum da
cevapsız kalıyor hep hacı hoca
muskalar büyüler yaptırıyorum
hiçbiri tutmuyor geçmiyor sana

gitmeseydin keşke bırakıp beni
böyle boynu bükük koyup hayata
bilseydin hasretin tedavisini
durmasaydım burda sensiz başıma

her gece içmeye ne gerek vardı
kadehler dolusu gözyaşı döküp
inan ki hayatım böyle olmazdı
yarına yazgıma hayata küsüp

Selçuk Tören

Gittiğin zaman

Beni yüreğinde bir yerde sakla
Arada hatırla gözyaşıyla an
Çünkü ben doymadım senin sevdana
Çünkü çok yalnızım gittiğin zaman

Elimi kolumu bağladı kader
Gelemedim senle sonuna kadar
Artık benim ömrüm her güne keder
Çünkü çok mutsuzum gittigin zaman

Bir sabah duyarsan ben de gitmişim
Beni dualarla uğurla ve yan
Çünkü ben çok sevdim seni sevgilim
Çünkü çok üzgünüm gittigin zaman

Nasıl berbat hayat bu nasıl afat
Kırk yerimde yara ağır zayıat
Kime suç bulayım bende kabahat
Çünkü çok pişmanım gittiğin zaman

Selçuk Tören

Gittiğinden beri

İçimde tuhaf bir yalnızlık hissi
Kiminle konuşsam kalp avunmuyor
Simsiyah bulutlar kapladı şehri
Gittiğinden beri yağmur yağıyor

Üzül üzül bittim her yer hatıran
Anılara daldım yer yer ağlatan
Bu şehir durmadan seni anlatan
Gittiğinden beri yağmur dinmiyor

Bu şehir durmadan beni anlatan
Gittiğinden beri canım yanıyor

Bir garip haldeyim zormuş ayrılık
Denedim denedim yerin dolmuyor
Şimşekler çakıyor şehir karanlık
Gittiğinden beri yağmur yağıyor

Düşün düşün yıldım çaresiz kaldım
Alkole dadandım uyutur sandım
Bu şehir unutmaz seni anladım
Gittiğinden beri yağmur durmuyor

Bu şehir avutmaz beni anladım
Gittiğinden beri canım yanıyor

Selçuk Tören

Gittiler

Konuştuğun sözlerinden belli
Senin yüreğin kanıyor hala
Acıların küllenmemiş demek
Zaman merhem olmamış yarana

Yalnız değilsin tut ellerimi
Bende yaren oldum acılarla
Sabahlara kadar ağlayalım
Doyamadığımız insanlara

Onlar ki en içten yanlarımızdı
Bizi hüznünlere salıp gittiler
Onlar ki en güzel anlarımızdı
Bizi hasretlere koyup gittiler

Dilin sussa yüzün anlatıyor
Henüz sende dinmemiş fırtına
Dert denizinde savruluyorsun
Uzaksın huzurlu limanlara

Yalnız değilsin duy sözlerimi
Bende müebbedim kederlere
Sonumuz gelene dek yanalım
Kanamadığımız yüreklere

Onlar ki en gülen bakışlarımızdı
Bir sabah ansızın çekip gittiler
Onlar ki en dolu çağlarımızdı
Mutlu yarınlara küsüp gittiler

(nisan 2004 denizli)

Selçuk Tören

Gittin

Muhatapsız ağır onca soruyla
Bir başıma koydun beni terk ettin
Kaç kere ağladım şu sokaklarda
Sorup hiç halimi merak mı ettin

Gittin ardında bir iz bırakmadan
Gittin dayanacak diz bırakmadan
Dağıttın geride ne var ne yoksa
Gittin anlatacak biz bırakmadan

Şimdi günler kahır eş dost zoruyla
Her şeye boş verdim güya unuttum
Kaç kere kayboldum sen yollarında
Kaç gece gönlümü sarhoş uyuttum

Gittin ellerimde el bırakmadın
Gittin saçlarımda tel bırakmadın
Yükledin ömrüme ne var ne yoksa
Gittin doğrulacak bel bırakmadın

Selçuk Tören

Gölge düşürdün

Uydun el sözüne terk ettin beni
Kim bilir hakkımda neler düşündün
Sakın boyun büküp hiç gelme geri
Sen benim aşkıma gölge düşürdün

Artık gerçekleri görersen ne fayda
Yıkıldı can evim örsen ne fayda
Yalvarsan yakarsan dönsen ne fayda
Sen benim aşkıma gölge düşürdün

Durup dinlemedin tek bir sözümü
Ağlattın yalvarttın eli güldürdün
Bundan böyle şeytan görsün yüzünü
Sen benim aşkıma gölge düşürdün

Bir gün pişman olsan affetmem asla
Kalbimde merhamet hissetmem asla
Herkes unutsa ben unutmam asla
Sen benim aşkıma gölge düşürdün

Selçuk Tören

Gönlüm azapta

Nasıl ağlamadan sakın durayım
Bütün sevdiklerim herkes uzakta
Yok ki bir sırdaşım dert anlatayım
Çok ağır yalnızım gönlüm azapta

Şabrimin sonunu zorluyor gurbet
Ömrümün yolunu gözlüyor cinnet
Vazgeçip gidersem ne olur affet
Çok beter sensizim gönlüm azapta

Alıpta başımı nasıl geleyim
Çıkamaz sokaklarım her şey uzakta
Yok ki bir yarenim ne söyleyeyim
Çok derin kederim gönlüm azapta

Aklımın aklını alıyor hayret
Canımın canını yakıyor hasret
Yorulup düşersem tut merhamet et
Çok acı hayatım gönlüm azapta

Selçuk Tören

Görmeseydim keşke

sen miydin sevgilim uçurumlarda
öylece terk edip bırakan beni
kör olsaydı gözüm ölseydim hatta
görmeseydim keşke ettiklerini

bir senin aşkınla yaşıyordum ben
dertleri kederi aşırıyordum ben
sana ait bir kalp taşıyordum ben
görmeseydim keşke ettiklerini

çok acılar çektim yalnızlıklarda
çok gözyaşı döktüm suçlayıp seni
çünkü güvenmişim vefasız sana
görmeseydim keşke ettiklerini

artık hiç bir şeye tahammülüm yok,
artık hiç kimseye itimadım yok
dostluğa sevgiye itikadım yok
görmeseydim keşke ettiklerini

Selçuk Tören

Görüşeceğiz

Payını almadan bir yere gitme
Bu aşkta acıyı bölüşeceğiz
Yanıma kar kalır diye düşünme
Yok öyle bir dünya görüşeceğiz

Yapayalnız koyup terk ediyorsun
Her şeyden bir anda vazgeçiyorsun
Sen beni aptal mı zannediyorsun
Bu daha başlangıç görüşeceğiz

Bundan böyle benden çekeceğin var
Neden bu tavırlar öğreneceğiz
Biraz daha sabır biraz daha var
Hele gelsin o gün görüşeceğiz

Nedensiz sebepsiz ayrılıyorsun
Çaresiz bırakıp ağlatıyorsun
Bitti sanıyorsan yanılıyorsun
Bu daha başlangıç görüşeceğiz

Selçuk Tören

Göz göre göre

Kimsenin günahı suçu değil bu
Şen ağlattın beni göz göre göre
Öyle yalan yere bükme boynunu
Sen dağıttın beni göz göre göre

Kalbinden sevgimin izini sildin
O beni aldattı kandırdı dedin
Yalanlar üstüne yalan söyledin
Sen bitirdin beni göz göre göre

Ne diller döktüm de döndüremedim
Şen yalvarttın beni göz göre göre
İçimdeki aşkı söndüremedim
Sen kanattın beni göz göre göre

Beni kederlere dertlere attın
Bir başına yalnız yarım bıraktın
Vurdun yaraladın canımı yaktın
Sen öldürdün beni göz göre göre

Selçuk Tören

Gücüm kalmadı

Taş bastım bağıma bu aşk uğruna
Çekmediğim çile kahır kalmadı
Bugün yarın dedim dayandım ama
Ne yapsam olmadı gücüm kalmadı

Çok yoruldum artık anla halimden
Biraz merhamet et tut ellerimden
Ya artık gel yeter ya git istersen
Daha dayanacak gücüm kalmadı

Sanki bir an gibi geçti seneler
O bitmez sandığım gençlik kalmadı
Sabır sabır diye tükendim yeter
Ne etsem olmadı gücüm kalmadı

Selçuk Tören

Gücüm yetmez

Hasretle sına ma tahammülüm yok
Bir gün bile senden ayrı kalmaya
Tiryakinim anla müptelanım çok
Benim gücüm yetmez sensiz olmaya

Adın geçtiği an kahrolur bu can
Gömülür maziye mahvolur bu can
Gitme ne olursun yok olur bu can
Benim gücüm yetmez sensiz olmaya

Kırdıysam başı şla ne olur affet
Son bir şans ver bana hatırım varsa
Yalvarırım dinle biraz merhamet
Benim gücüm yetmez sensiz olmaya

Merhem olmaz zaman unutmaz bu can
Senden başkasıyla avunmaz bu can
Gitme ne olursun dayanmaz bu can
Benim gücüm yetmez sensiz olmaya

Selçuk Tören

Gücün yetmez

uyanırsın gözünde yaş
uzanırsın hayallere
anlamazsın bu nasıl düş
gücün yetmez kederlere

kalkar sessiz sessiz ağlar
çaresizsin için yanar
düşer akla hatıralar
gücün yetmez ölümlere

Selçuk Tören

Gün geldi

gün geldi
o günlerden anılar kaldı
bir kaç damla gözyaşı gözünde
hüzünlerden çökmüş yüzün kaldı

hatırladın pişmanlığını
ellerimi tutamadığın o geceyi
oysa ben korkma demiştim
savur yüzüme yüreğine gömdüklerini

artık geçti zaman
ancak ağlarsın ardından
beni sorma zaten
kırık döküğüm kahrımdan

şimdi sende
benim gibi muhtaçsın şefkate
yalnız kaldın daralmış dünyanda
ölüm istemekten başka yok çare

aklına düştü gençliğin
geçmez sandığın güzel günlerin
dilinin ucuna gelip sustuğun
içinde pişmanlığı kalan sözlerin

artık geçti zaman
ancak ah çekersin ardından
beni sorma zaten
yenik yıkığım kahrımdan

(haziran 2003 denizli)

Selçuk Tören

Gün göremedim

Bütün bunlar benim tek benim suçum
Anam babam dedim yok diyemedim
Geçti ömür mutsuz çok pişman oldum
Şöyle huzurlu bir gün göremedim

Oysa bir sevdiğim vardı benimde
Hayaller kurmuştum dünya üstüne
Yaşamadım her şey kaldı içimde
Şöyle huzurlu bir gün göremedim

Biliyorum artık ne söylesem boş
Düşündüm kaç kere ah gidemedim
Uyuttum gönlümü her gece sarhoş
Şöyle huzurlu bir gün göremedim

Kime suç bulayım yüreğim söyle
Hep kendime ettim ben ne ettimse
Harcadım ömrümü kıymet bilmeze
Şöyle huzurlu bir gün göremedim

Selçuk Tören

Güzel günlerdi

Bilemem nasıldı senin açından
Benim için bu aşk müthiş bir şeydi
Belki yarım kaldı öldüm kahrımdan
Hiç pişman değilim güzel günlerdi

Her gece hasretin çektirse de ah
Bahtımın yazısı olsa da siyah
Gördüğümden geri koysa da Allah
Hiç pişman değilim güzel günlerdi

Belki sen unuttun gömdün içine
Bense öptüm yattım her gün resmini
Belki kavuşmadan bitti hikaye
Hiç pişman değilim güzel günlerdi

Her gece hayalin ağlatsa da yar
Kederle çileyle bitse de yollar
Böyle yapayalnız geçse de yıllar
Hiç pişman değilim güzel günlerdi

Selçuk Tören

Haddin mi senin

Var git işine bak geçti o günler
Artık üzerimde yok bir tesirin
Edebinle kalk git bu kadar yeter
Bana laf söylemek haddin mi senin

Ağzımı açarsam susturamazsın
Bir sayıp dökersem durduramazsın
Bir ömür dilimden kurtulamazsın
Bana laf söylemek haddin mi senin

Kurtuldum sonunda yalan aşkından
Yüreğim de artık değil esirin
Suçunu bil de git yıkıl karşımdan
Bana laf söylemek haddin mi senin

Canımı sıkarsan pişman ederim
En iyi dostuna düşman ederim
Sana bu dünyayı zindan ederim
Bana laf söylemek haddin mi senin

Selçuk Tören

Hak etmedin ki

Vakti zamanında söyledim sana
Söyledim ama hiç dinlemedin ki
Bak taşı sabrımda oynama bana
Sen bu sevdayı hiç hak etmedin ki

Ele güne rezil oldum sustum ah
Bekledim kaç gece kaç sensiz sabah
Gelmedin vefasız yaptığın günah
Sen bu sevdayı hiç hak etmedin ki

Seni de kırsınlar ben gibi ağla
Bir gün kıymetimi bilemedin ki
Çok üzdün kalbimi yalan dolanla
Sen bu sevdayı hiç hak etmedin ki

Bazı zaman kandım yandım ağladım
Bazı zaman aydım küfürler saydım
Vazgeçtim sonunda bu aşktan caydım
Sen bu sevdayı hiç hak etmedin ki

Selçuk Tören

Hala

Yüreğimde bir yerlerde hâlâ senin kokun var
Ara sıra hatırlatır o seneler o şarkılar
Doluverir gözlerim ne zormuş özlemek
Keşke gücüm yetse bitse ayrılıklar

Ama bil ki bu yürek tek seni sevdi
Çok ağladı ardından çok kederlendi
O büyük aşkını gizlice gömdü
Sığmadı taşı herkes öğrendi

Seviyorum seviyorum seviyorum seni
Seviyorum seviyorum deliler gibi
İçimdeki çocuk hâlâ resmini saklar
Kaç yıl oldu bak hâlâ unutmadım yar

Herkesin mazisinde benzer yaralar var
Birşeyler bulur herkes gözyaşlarıyla anar
Bazen imkansızdır bir daha sarılmak
Bazen ne yapsan galip gelir acılar

Ama bil ki bu yüreğin sensin ev sahibi
Kimler geldi geçti hepsi misafirdi
Bir gün dönüp gelsen yine yerin saklı
Sende anahtarı degistirmedim kilidini

Seviyorum seviyorum seviyorum seni
Seviyorum seviyorum deliler gibi
İçimdeki çocuk hâlâ senin için ağlar
Kac yıl geçti bak hâlâ unutmadım yar

Selçuk Tören

Hasret

bir günün yerine geçmez ki oğul
bir bakarsın zaman kuş olup uçmuş
yine sarılmışız aynı özlemlerle
yine hasretlerin miadı dolmuş

sen bükme boynunu aldırış etme
dayanırız elbet başını dik tut
sağlık versin Allah gerisi kolay
yeter ki yitirme olsun hep umut

sen en küçüğüsün kan ayaklımsın
her şeyin en zoru hep sana geldi
kaderinmiş gurbet alınyazınmış
ne yapsan olmadı şansın gülmedi

ben beklerim seni üzülme oğul
her hasretin elbet vuslatı vardır
gündüzün üstüne gece çökse de
karanlık ağıdır sonu sabahtır

sen bizleri düşün sevdiklerini
masmavi gökyüzü girsin düşünce
kalmasa hevesin tükense sabrın
kimse dokunamaz hayallerine

sen hiç gülmeyenim acı çekenim
ne zorsa hayatta hep seni buldu
bir ömür tükettin sılana hasret
dert gurbet felaket kaderin oldu

Selçuk Tören

Hasret öleceğiz

Biliyorum bir gün bitecek her şey
Sonumuz ayrılık sen yok desen de
Bu aşk bize yaşak olmaz ne yapsak
Hasret gideceğiz birbirimize

Canımızı yakıp ağlatacaklar
Yalanlar söyleyip aldatacaklar
Bize kıyacaklar ayıracaklar
Hasret öleceğiz birbirimize

Karşımızda koca koca duvarlar
Yolumuz çıkmazda sen görmesende
Bize inanmazlar her ne söylesek
Hasret gideceğiz birbirimize

Canımızı sıkıp ah edecekler
Dünyamızı yıkıp mahvedecekler
Bizi üzecekler kahredecekler
Hasret öleceğiz birbirimize

Selçuk Tören

Hasretin

Yokluğundan beri çok şey değişti
Senden kalan yeri dert dolduruyor
Hayatım sanki bir güle benzedi
Hasretin beni gün gün solduruyor

Dayanacak gücüm mecalim mi var
Yaram ağır yara gönlümü yorar
Hatırlatır herkes hep seni sorar
Hasretin beni gün gün öldürüyor

Hiç kimse hiç bir şey çare olmadı
Bu beden bu canı zor zapt ediyor
O eski benden hiç eser kalmadı
Hasretin beni gün gün mahvediyor

Tutunacak dalım kalmış mı bir bak
Bak ne çok yalnızım çaresizim bak
Dermansız bir dertmiş sensiz yaşamak
Hasretin beni gün gün öldürüyor

Selçuk Tören

Hatıra

hala benim için yalnızlığında
hele de geceyse aklıma düşen
adını andığım gözyaşlarıyla
eski ve acı bir hatırasın sen

canımın amansız yara aldığı
ardından hasretle bakakaldığı
hala çok sevdiği hala yandığı
eski ve acı bir hatırasın sen

hala benim için boş sokaklarda
hava da yağmursa yüzüme değen
adını yazdığım cam buğusuna
eski ve acı bir hatırasın sen

yanımın zamansız ıssız kaldığı
peşinden hayretle kalakaldığı
hala çok sevdiği unutmadığı
eski ve acı bir hatırasın sen

Selçuk Tören

Hatırlatır beni

Bir gün unutursun sende sevgilim
Silinir kalbinden tüm hatıralar
An gelir bir şarkı belkide bir film
Hatırlatır beni gözlerin dalar

Aklına düşerim kalbin burulur
Hiç beklemediği yerden vurulur
Susar sakinleşir birden durulur
Çok özlersin beni gözlerin dolar

Yürürsün hayatın telaşlarında
Fırsat vermez asla seni oyalar
An gelir bir kitap bir şiir ya da
Hatırlatır beni gözlerin dalar

Aklına düşerim kalbin yorulur
Sorular en ağır yerden sorulur
Kanar yaralanır birden son bulur
Çok özlersin beni gözlerin dolar

Selçuk Tören

Hatta

Kim ne derse desin etki etmedi
Zaman bu yarayı azdırdı hatta
Unutturamadı gücü yetmedi
Zaman bu sevdayı yazdırdı hatta

Geceler boyunca düşündüm durdum
Geceler boyunca hayaller kurdum
Ne vazgeçtim ne de şeytana uydum
Zaman bu sevdayı yazdırdı hatta

Sımsıcak anılar elimden tuttu
Göğsüne yasladı öptü uyuttu
Düşümde hayalin beni avuttu
Zaman bu sevdayı yazdırdı hatta

Selçuk Tören

Hayat

Görünmez zincirler boğazımızda
Hayat sürüklüyor ordan oraya
Hayali peşinde koşan kaldı mı
Çoğumuz umutsuz ve mutsuz hâlâ

Yıldık üstümüze gelen dertlerden
Bıttık olmazlarla geçen günlerden
Vazgeçtik sonunda hayat yolunda
Kırdık kalbimizi ne gelir elden

Sanki bir bataklık bastığımız yer
Çırpındıkça daha derine iner
Kim kurtarabilir herkes perişan
Böyle gelmiş artık hep böyle gider

Sustuk yeter dedik bir yerden sonra
Bulduk kendimizi karanlıklarda
Yenildik yolunda sonunda hayat
Yorduk kalbimizi boşu boşuna

Selçuk Tören

Hayat ne tuhaf

ne kaldı maziden ne kaldı bizden
bir kaç puslu anı bir kaç fotoğraf
zaman ağır ağır belleğimizden
siliyor her şeyi hayat ne tuhaf

bir dakikam sensiz geçmezdi oysa
günüm gecem sendin yetmezdi oysa
her zaman yanımda sen vardın oysa
şimdi çok yalnızım hayat ne tuhaf

keşke diyorum ah çıkıp çileden
safımı seçseydim olsaydım taraf
ne çare kaçırdım ne gelir elden
kaybettiğim şansımı hayat ne tuhaf

nasıl deli gibi severdim oysa
bir an ayrı kalsak özlerdim oysa
kahkahayla güler söylerdim oysa
şimdi çok mutsuzum hayat ne tuhaf

Selçuk Tören

Hazır değilim

Dur ne olur gitme alma aklımı
Ben bu ayrılığa hazır değilim
Sus ne olur dinle yakma canımı
Ben bu yalnızlığa hazır değilim

Yaralarım ağır daha çok yeni
Dayanmaz yüreğim özlerim seni
Yalvarırım gitme bırakma beni
Ben bu yalnızlığa hazır değilim

Dön bir şans daha ver garip gönlüme
Ben bu sessizliğe hazır değilim
Vur çek vur istersen ama terk etme
Ben bu sensizliğe hazır değilim

Düşlerim var benim baştan sona sen
Gücenir küserim yazık edersen
Hiç mi hatırım yok biraz dinlesen
Ben bu sensizliğe hazır değilim

Selçuk Tören

Hazin öykü

bu nasıl bir öykü böyle
ne acımasız hikaye
toprak oldu kahramanı
yitip gitti bilinmeze

hani nerde mutlu sonlar
nerde bu aşkın finali
senarist erken ayırdı
o sevda yüklü elleri

kalana bir ömür hasret
bundan sonra yaşanacak
yüzü gözyaşına mecbur
yıllar yılı ıslanacak

(şubat 2004 ordu)

Selçuk Tören

Hazin öyküler

Sevdiğin şiirlerim varsa
Al götür senindir onlar
Yalnızlığını bırak bana
O benim hüznümü besler

Ne günler yaşamıştık oysa
Bir sonbaharın içinde
Şimdi sen gidiyorsun ya
Anılar kanar kalbimde

Bulamam sensiz adresimi
Çıkamaz sokaklarda yiterim
Hazin sonlu öyküler gibi
Kalıcı dertlerle biterim

Seni susarım soranlara
Kimseler bilmesin isterim
Aklımı yaslar yalanlara
Hiç gitmediğini düşlerim

Bir yaz günü denize karşı
Bakarsın aklına gelirim
Bir demli çayla akşamüstü
Gözünden yaş olur düşerim

Ağlarsın bilirim ağlarsın
Kalbin pişmanlıktan yorulur
Kömaya girer umutların
Öykünde öylece son bulur

(nisan 2004 denizli)

Selçuk Tören

Hediye

Bıktım artık yeter bezdim canımdan
Genç yaşta yüreğim acıya doydu
Kimi sevsem çekip gitti yanımdan
Kimi sevsem yalnız biçare koydu

Bekledim günlerce gelirler diye
Bekledim güvenip gerçek sevgiye
Bekledim boşuna döndüm deliye
Ömrüme hediye hasretler oldu

Dağıldı düşlerim umudum bitti
Soldu gülüşlerim yaşamak yordu
Kimi sevsem beni terkedip gitti
Kimi sevsem ıssız virane koydu

Bekledim gözlerim yollarda kaldı
Bekledim kapımı hep dertler çaldı
Bekledim boşuna her şey yalandı
Gönlüme hediye kederler doldu

Selçuk Tören

Hep aynı

bu gecede karsız
bu gecede anlamsız
bu gecede zayıyat
bu gecede dünden farksız
SIKILDIM

Selçuk Tören

Hep bana mı

Ŗu yaŖa geldim de ne yapsam hala
mrmn rüzgarı hiç durulmadı
geçip gitti yıllar yüreğim yara
Ŗyle gönlümce bir yarım olmadı

hep bana mı haktı ıssız geceler
dinmez gzyaŖları bitmez çileler
boŖalan kadehler kırılan kalpler
yıllardır yüreğim huzur bulmadı

nereye el atsam kurudu gitti
yemyeŖil baharlar bana uzaktı
yılanmıŖ bozulmuŖ bir plak gibi
dertler aynı yerde takılı kaldı

hep bana mı hep yek kaderin zarı
dŖmanın kalleŖi dostun yalanı
iti uğursuzu puŖtu yılanı
yıllardır yakamı hiç bırakmadı

Selçuk Tören

Hep sabır dedim

hep sabır dedim kahrettim
gücendirdim yüreğimi
koca bir ömrü mahvettim
silemedim izlerini

hem sana hem de kendime
büyük haksızlıklar ettim
bekledim göz göre göre
kendime bedel ödettim

sessiz kaldım sensiz kaldım
ne söyleyen sen haklısın
geçip gittin öyle baktım
bir ömür alacaklısın

hep sabır dedim kaybettim
canım deyip sevdiğimi
ne söyledinse affettim
bilemedim kıymetini

hem sana hem de kendime
derin acılar yaşattım
korkumdan göz göre göre
hayat aktı bakakaldım

yalnız kaldım yarsız kaldım
faydası yok pişmanlığın
çok ah aldım çok aldandım
cezası bu korkaklığın

Selçuk Tören

Her gece (istanbul)

Hatırlatır durur hazin bir aşkı
Anlatır her gece bana istanbul
Bu nasıl bir acı zor dayanması
Ağlatır her gece beni istanbul

Satır satır bilir hikayemizi
Deliler gibi çok sevdiğimizi
Sonunda ayrılan ellerimizi
Anlatır her gece bana istanbul
Ağlatır her gece beni istanbul

Yazlar kışlar geçer geçmez hasreti
Anlatır her gece bana istanbul
Bu nasıl yalnızlık yok bir çaresi
Ağlatır her gece beni istanbul

Çıkmazlara giden yollarımızı
Aşka verdiğimiz uğraşımızı
Yanılan yıkılan hayatımızı
Anlatır her gece bana istanbul
Ağlatır her gece beni istanbul

Selçuk Tören

Her Şey unutulur

Şimdi böyle mahsun yalnız gariban
Bakma Şimdi böyle tek kaldığıma
Böyle gözü yaşlı yıkık perişan
Bakma Şimdi böyle ağladığıma

Bütün bu acılar bir gün azalır
Geçer elbet zaman yara sağalır
Her Şey unutulur mazide kalır
Bakma Şimdi böyle ağladığıma

Şimdi böyle vurgun suskun çaresiz
Bakma Şimdi kara bağladığıma
Böyle gece gündüz sessiz kimsesiz
Bakma Şimdi böyle ağladığıma

Bütün bu acılar bir gün son bulur
Gülümser yüreğim gözyaşım kurur
Her Şey unutulur öylece durur
Bakma Şimdi böyle ağladığıma

Selçuk Tören

Her Şeye rağmen

Evet zordu her Şey hem de çok zordu
Herkes geliyordu üzerimize
Canımız yanmadan gün geçmiyordu
Her Şeye rağmen biz mutluyduk senle

Yolumuzda bin bir engel olsa da
Elimizde gller bir bir solsa da
Her gün gözlerimiz yaşla dolsa da
Her Şeye rağmen biz mutluyduk senle

Çok yanlışım oldu çok hata yaptım
Ah o deli gençlik vardı ya serde
Ne param vardı ne Őimdiki aklım
Her Şeye rağmen biz mutluyduk senle

Kader bile bizi uzak bulsa da
Oyunlar oynayıp tuzak kursa da
Herkes aşkımıza karşı dursa da
Her Şeye rağmen biz mutluyduk senle

Selçuk Tören

Herkes

herkes ne kadar yalnız aslında
herkes nasıl da dağınık
bu yaşanmışlık hiç olmamış gibi
herkes ne biçim unutkan
sen ben dostlar
söz aldım artık ben de kendimden
içinde huzur geçen en ufak bir dize bulsam
kimseye tek kelime etmeyeceğim
kimsenin umurunda olmayacak bunu da biliyorum
olsun ben yine de saklanıyorum

Selçuk Tören

Herşey ve herkes

Oturdum geceye bol alkol ile
Maziyi şöyle bir gözden geçirdim
İçtikçe hasretler taşı gönlümden
Özledim ağladım çok acı çektim

Her şey bitmiş artık geçmiş o günler
Zaman acımasız insan vefasız
Nerde o dostluklar o güzel dünler
Herkes yapayalnız hayat anlamsız

Saatlerce baktım fotoğraflara
Ömrümüze kimler uğramış geçmiş
Şimdi gözümüze sokulanlardan
Şiyah beyaz dünya daha renkliymiş

Her şey yalan olmuş kayıp anılar
Unutulmuş yüzler sessiz sedasız
Yıldırımlar gibi yol almış yıllar
Herkes çekip gitmiş bir elvedasız

Selçuk Tören

Hiç

Hep içimizde sızlayacak o yara
Birbirimize sımsıkı tutunsak ta
Umulmadık anlarda ağlayacağız
Çekinecek gözlerimiz bakışmaya

Ah işte o zaman ölümüm haklıdır
Utancını görmek canımı kahreder
Göğsümden çalar ecelimin saati
Dilerim ki ruhum canımı terk eder

Hiç unutamayacağız ne yapsak ta
Aşkımızı kanımıza saplasak ta
Beklenmedik zamanlarda susacağız
Kaçışacak ellerimiz tutuşmaya

Ah işte o vakit eller üstüneyim
Tabutumu taşıyorlar affet yârim
Daha bir ölümü haklı bulur aklım
Ne desen haklısın haklısın sevgilim

(22 kasım 2004 denizli)

Selçuk Tören

Hiç düşündün mü,üzüldün mü

Pişman olup bir gün dönersem diye
Kapıyı çarparken hiç düşündün mü
Ardından ağlayan o gözlerime
Bırakıp giderken hiç üzüldün mü

Gittin bir elveda bile demeden
Gittin gözlerimden yaşlar akarken
Gittin acımasız böyle severken
Bırakıp giderken hiç düşündün mü
Canımı yakarken hiç üzüldün mü

Kahroldum yıkıldım hayata küstüm
Bana neler yaptın hiç düşündün mü
Paramparça oldu evim ocağım
Terkedip giderken hiç üzüldün mü

Gittin bir hatıra anı demedin
Gittin yaktın yıktın kıymet bilmedin
Gittin ah vefasız hiç mi sevmedin
Terkedip giderken hiç düşündün mü
Canımı alırken hiç üzüldün mü

Selçuk Tören

Hiç mi hiç

Yedi kat yabancı halimi sordu
Bir sen bile bile bir şey sormadın
Bu hale düştükte iyi mi oldu
Hiç mi ah demedin hiç acımadın

Duydun da kahrolup ağladığımı
Gördün de karalar bağladığımı
Hiç mi hiç yüreğin sızlamadı mı
Hiç mi hiç sevmedin pişman olmadın

Yüreğim elinden geleni yaptı
Bir sen bile bile bir şey yapmadın
Bu sevda uğruna bu ömrü yaktı
Hiç mi vah demedin hiç acımadın

Uydun da ellerin yalanlarına
Kıydın ya bu aşkın yarınlarına
Hiç mi hiç vicdanın demedi yapma
Hiç mi hiç sevmedin pişman olmadın

Selçuk Tören

Hiç mi sevmedin

Ne demeli şimdi sana sevgilim
Bakmadan ardına terkedip gittin
Oldu mu yaptığın bak ne haldeyim
Hiç mi üzülmedin kıymet vermedin

Boşuna mıydı ah onca uğraşım
Hoşuna mi gitti aktı gözyaşım
Hani sendin benim hayat yoldaşım
Yalan mıydı her şey hiç mi sevmedin

Ne demeli şimdi sana sevgilim
Beni acıların koynuna ittin
İyi mi oldu bak bir derbederim
Hiç mi düşünmedin ağlar demedin

Deliye döndüm ah kalmadı aklım
Tak etti canıma tükendi sabrım
Neydi benim suçum neydi günahım
Yalan mıydı her şey hiç mi sevmedin

Selçuk Tören

Hiç mühim değil

Yeter ki sen bu aşk için üzülme
Ben yanar ağlarım hiç mühim değil
Her şey benim suçum sakın affetme
Kalbimi dağlarım hiç mühim değil

Bir ömür ardından ağıtlar yakar
Bir ömür ardından hasretle bakar
Kimseyle konuşmaz herkese susar
Karalar bağlarım hiç mühim değil

Yeter ki maaziyi unut yad etme
Ben anar ağlarım hiç mühim değil
Kahredip kâdere umuda küsme
Kalbimi dağlarım hiç mühim değil

Bir ömür ardından acılar çeker
Bir ömür ardından çaresiz bekler
Yapayalnız kalır hayata küser
Karalar bağlarım hiç mühim değil

Selçuk Tören

Hiç üzölme dostum

Sen elinden gelen ne varsa yaptın
Hiç üzölme dostum biterse bitsin
Artık kendi bilir yok bir yanlışın
Hiç üzölme dostum giderse gitsin

Ne resimlere bak ne mektuplara
Ne hayallere dal ne anılara
Sen de unut onu dön hayatına
Hiç üzölme dostum biterse bitsin
Hiç üzölme dostum giderse gitsin

Demek ki yalanmış yüze gülmesi
Demek ki yalanmış her bir cümlesi
Demek ki yalanmış aşkı sevgisi
Hiç üzölme dostum giderse gitsin

Ne ümitleri yak ne yarınları
Ne elalemi tak ne olanları
Sen de gül geç boşver kederi gamı
Hiç üzölme dostum giderse gitsin
Hiç üzölme dostum biterse bitsin

Selçuk Tören

Hoşcakal

bu ayrılıkta günahım
var mı bilmem senin kadar
ben hakkımı helal ettim
gidiyorum sen hoşcakal

acı dolu yarınlara
bilinmeze uzaklara
gidiyorum yalnızlığa
gidiyorum sen hoşcakal

her ah çekişte pişmanlık
yolcusuyum ömrüm keder
daha geri dönmem artık
gidiyorum sen hoşcakal

gurbet kahır yollarına
bilmediğim zorlarına
gidiyorum bir başına
gidiyorum sen hoşcakal

Selçuk Tören

Islak

bir söğüt dalının altında
hafiften eserken rüzgar
kendi sesimin yankısıyla türkü söylesem
sonra sen gelsen ötelerden
sonra bir yağmur yağsa
dayanamaz bu manzaraya
kururdu gözyaşlarım
oysa ıslığım hala

(ağustos 2003 denizli)

Selçuk Tören

İçerim

çekilmez bir kahır sensiz bu şehir
yüreğim daralır yaşayamam ki
gözlerim yolda aklım sende kalır
canım çok sıkılır alışamam ki

içerim içerim sebebim olur
içerim içerim yanar kavrulur
içerim içerim efkarlanırım
içerim içerim solar savrulur

geçer seneler tükenir ömür
sensiz hayata tutunamam ki
ansızın bir sızı canımı bulur
ne yapsam ben seni unutamam ki

içerim içerim yüreğim yanar
içerim içerim sessizce ağlar
içerim içerim mahzunlaşırım
içerim içerim durmadan kanar

Selçuk Tören

İçimdeki boşluk

Ne yapsam olmuyor bir çaresi yok
İçimdeki boşluk dolmak bilmiyor
Bir hayat bıraktın acıları çok
Bu nasıl bir yokluk aklım ermiyor

Yaşasam ne artık yaşamasam ne
Hayat yokuşunu aşamasam ne
Bu canı bu tende taşımasam ne
Bu nasıl bir aşkmış aklım almıyor

Yorulduğum her gece aynı sahneden
Kalbimdeki hasret bir an geçmiyor
Sen benim sılamdın ayrıldık neden
Bu nasıl bir gurbet aklım ermiyor

Acılar içinde kalmak mıymış aşk
Bir ömür boyunca yanmak mıymış aşk
Ağlamak üzölmek ölmek miymış aşk
Bu nasıl bir dertmiş aklım almıyor

Selçuk Tören

İhanet yolcuları

Bir ihanetten dönüyoruz seninle
Hava soğuk ve bir hayli gece
Dalgın yüzün anlatıyor karışıklığını
Anlaşılan büyük bir yıkım var yüreğinde
Yinede belli bir haddi aşmadan aldatıyorsun
Hala yatağını paylaştığın aşkını
Ben delice zorlamak istiyorum sınırlarını
Yüzüne bakamam diyor utanıyorsun

Oysa benim kaybedeceklerim daha çok
Ağlayacaklarım üzüleceklerim

Belki de bu gece bu kadar yakın olmamız
Kadın kokusu sürmemdendir üstüme
Elinin elimde olması dudaklarımın kısmen yüzünde
Belki bende biraz sendenim diye
Ama ne önemi var ki bunların
Ne olduysa oldu buradasın işte
Ve ben bütün cezalara hazır oldayım
Dahası sarmak istiyorum bedenini yüreğimle

(15 Mayıs 2004 Denizli)

Selçuk Tören

İkimiz

Yerleşik hüznümün ağlayan yüzü
Niye bu kadar geç kaldık sevdaya
Her hücremde ayrı acı zonkluyor
Ne yapsam yolum varmıyor sabaha

Yürüyorum yoğun bir sis içinde
Yürüyorum derin bir dert içimde
Derken bir sıkıntı basıyor beni
Kendime gömülüyorum sessizce

Ağlıyorum çaresiz ağlıyorum
O vakit elim ayağım tutmuyor
Çanıma bir intihar arıyorum
Öleyim istiyorum bilinmiyor

Meğer onca yılı heba etmişiz
Aldanışlar içinde ayrı ayrı
Yaramaz insanlara güvenmişiz
O yıllardan kalan bir ömür acı

Bende çılgın gibi seni sevdikçe
Katlanıp duruyor pişmanlıkların
Kederden bunalıp üzülüyorsun
Ve çıkmazlaşıyor tüm sokakların

Ağlıyorsun derinden ağlıyorsun
Yüreğinin bir yanı hep kanıyor
Tükenmiş düşlerinle susuyorsun
Bir şans daha diyorsun verilmiyor

(eylül 2004 ordu)

Selçuk Tören

İlk değil

kapatma ışığı çok korkarım ben
sessiz sedasız git uyuduğumda
beni dertlerimle baş başa bırak
dayanırım elbet yalnızlığımınla

ben gözyaşlarımın tükendiğini
daha çok küçüktüm babamla gördüm
özleyip özleyip çaresizliği
hala çok küçükken annemle gömdüm

artık ne yakar ki şu yüreğimi
yıllardır dilimde hep bir kan tadı
sen hayatına dön unut ismimi
ilk değil canımın böyle yandığı

biraz ağlar biraz kederlenirim
çok zor gelir her şey uyandığımda
canımı koyacak bir yer bulamam
çakılır gözlerim boş duvarlara

ben hiç yarışmadan yenildiğimi
babam ellerimi bıraktı gördüm
daha başlamamış heveslerimi
annem gözlerini kapattı gömdüm

şimdi ne olur ki şu yüreğimi
ardından kedere derde bıraksam
sen suçlama sakın hassas kendini
ilk değil hem öksüz hem yetim kalmam

Selçuk Tören

İlk gün ki gibi

Çok uzağız şimdi kavuşmak hayal
Hiç görüşemeyiz bir daha belki
Hakkını helal et bitti bu masal
Sonu dert olsa da sen şunu bil ki

Ben sadece seni bir seni sevdim
Senden başkasına yanmadı kalbim
Bir gün unutmadım solmadı sevgim
Hep yaşadım aşkı ilk gün ki gibi

Bambaşka hayatlar varmış kaderde
Kabullenmek böyle o kadar zor ki
Ama fazla sürmez susar dilim de
Yok olup gitsem de sen şunu bil ki

Ben sadece seni bir seni sevdim
Senden başkasını sarmadı içim
Ne bir gün of dedim ne de vazgeçtim
Hep yaşadım aşkı ilk gün ki gibi

Selçuk Tören

İmkansız aşk

Hatırlıyorsundur elbet arada
Seninle o eski günlerimizi
Çok ağlıyorsundur kimi zamanda
Hasretle kahrolup özleyip bizi

Mektupları oku resimlere bak
Ben varmışım gibi bir sigara yak
Biliyorsun mümkün değil kavuşmak
Ben öyle yaparak andım hep bizi

Darılıyorsundur belkide bazen
Denemedik diye kaçıp gitmeyi
Çok kızılıyorsundur ömür biterken
Neden neden diye suçlayıp bizi

Yastığıma sarıl kokumu hisset
Kapat gözlerini yanında farz et
Bu aşk imkansızdı yoktu nihayet
Ben öyle yanarak yaşadım bizi

Selçuk Tören

İnan aşk değil bu

Hiç alakası ilgisi yok yanılıyorsun
Bir iki yüze gülmeyi aşk sanıyorsun
Kendini aldatıyor kandırıyorsun
Sen aşk ne hissettirir biliyor musun

Karnında bir ağrı yapar
Sanki kelebekler uçar
Aklın yanlış yola sapar
Durduramazsın

Kanın ılık ılık akar
Görünce şimşekler çakar
Cayır cayır seni yakar
Kurtulamazsın

İnan aşk değil bu olsa duramazsın

Senin aşk sandığın şey şefkat arayışın
Hele bir geçsin üç beş gün anlayacaksın
Gördüğün bu rüyadan uyanacaksın
Sen aşk ne hissettirir dinliyor musun

Hayali aklından gitmez
Gözlerine uyku girmez
Gece sabah olmak bilmez
Uyuyamazsın

Kalbin kimseyi dinlemez
Bu başka şeye benzemez
Ne söyleyen yine yetmez
Anlatamazsın

İnan aşk değil bu olsa duramazsın

Selçuk Tören

İnan bana

Bırak ne olursun Şu vesveseyi
Senden başka biri umrumda değil
Gözlerimin nuru canımın içi
İnan bana senden başkası değil

Ruhumun yanında huzur bulduğu
Emrine amade hazır durduğu
Dilinde dualar hayal kurduğu
İnan bana senden başkası değil

Az biraz güvensen Şu sözlerime
Őenden başka kimse aklımda değil
Ömrüme renk katan gönlüme neŐe
İnan bana senden başkası değil

Bütün huylarımın bir bir uyduğu
Kalbimin kalbine hasret duyduğu
Deliler misali aşık olduğu
İnan bana senden başkası değil

Selçuk Tören

İnanır mıyım

Kaçıncı özürün af dilemen bu
Bir daha sözüne aldanır mıyım
Kaybettin şansını miadın doldu
Ben artık sana hiç inanır mıyım

Git şimdi boşuna yalvarıp durma
Kaçırdın o gemi gitti yoluna
Yok yere uğraşıp kendini yorma
Ben artık sana hiç inanır mıyım

Kapıldım aşkına ne çok körmüşüm
Başka türlü olsa yanılır mıyım
Gerçekleri gördüm açıldı gözüm
Ben artık sana hiç inanır mıyım

Ne hevesim kaldı ne bir dileğim
Uğruna harcadım soldu gençliğim
Sen oldun sebebim sensin katilim
Ben artık sana hiç inanır mıyım

Selçuk Tören

İsmi bilmediğim bir ölüye

ne çileler çekmişindir kimbilir
ne sıkıntılar tek başına
şimdi rahat uyu hepsi bitti
ne sıkıntı ne çile kaldı sana

beklenmeden erken olduya sonun
kader diyorum içime sığmıyor sözüm
kabullenmek gerek sen gittin ama
sensiz doğan günü görmüyor gözüm

ben dünyaya küstüm
herkese açık kapılar kapalı bana
böyle olmamı istemezdin sanırım
sanırım da gücüm dayanmaz buna

güzel günlerini hayal ederdim
hiç böyle düşünmemiştim ki seni ben
yaşadığın yerlere hüznler serdin
artık sonsuza kadar kayboldu gölgen

yaşatmadan yollar aldıya seni
bir ölüm de ben isterim aynısından
yalnız toprak olmana razı değilim
bana da gelsin sonum korkmam kaygısından

ben hayata sustum
bütün güzelliklerin çirkinim yanında

(2 aralık 2002 denizli)

Selçuk Tören

İstemezdim

Bir gün daha yokluğunla
Geçip gitti anlamsızca
İstemezdim böyle bir aşk
Ömrüm hasret yollarında

Senden uzak senden ayrı
Yalnızlığı yıllar yılı
İstemezdim böyle çeksin
Ayrılığın acısını

İstemezdim istemezdim
Böyle olsun istemezdim
Gönlüm senin yokluğunla
Böyle olsun istemezdim

Ne kimseyi sevebildim
Ne de senin olabildim
İstemezdim böyle araf
Ne bir taraf seçebildim

Ne kimseye sorabildim
Ne bir haber alabildim
İstemezdim böyle hayat
Ne bir huzur bulabildim

İstemezdim istemezdim
Böyle kader istemezdim
Gönlüm senin özleminle
Böyle keder istemezdim

Selçuk Tören

İstemiyorsan

Bir ömür yanımda yamacımda dur
Eğer sende beni çok seviyorsan
Bizimle ilgili mutlu düşler kur
Ne olursa olsun gitmem diyorsan

Sakin güvendirip ayrılık deme
Bırakıp elimi çekip te gitme
Ne olur terketme ne olur etme
Kahrolup öleyim istemiyorsan

İyi düşün taşın kararını ver
Kalbine sor beni gel özlüyorsan
Bir hayat kuralım aşk bize yeter
Ne olursa olsun bıkmam diyorsan

Ama sakın bana ayrılık deme
Yapayalnız koyup çekip te gitme
Ne olur vazgeçme ne olur etme
Kahrolup öleyim istemiyorsan

Selçuk Tören

İster miyim

Gelmiyor içimden böyle üzgünken
İçim kan ağırlarken yüzüne gülmek
Bitmez dertlerimden muzdaribim ben
İster miyim sana ümitler vermek

İçimde küllenmiş acılarım var
Bazen bir sebeple açığa çıkar
Yakar cayır cayır dünyamı yıkar
İster miyim seni böyle mahvetmek

İster miyim beni bedduayla an
İster miyim ağla pişmanlıkla yan
İster miyim yıkıl dağıl parçalan
İster miyim seni bu halde görmek

Gelmiyor içimden böyle kötüyken
Gözüm yaş dökerken iyiyim demek
Dinmez kederimden bir garibim ben
İster miyim sana aşkı vadetmek

Geçmişle bitmemiş bir hesabım var
Tutulmamış sözler büyük hatalar
Yaşanmamış aşklar gizli yaralar
İster miyim seni böyle kahretmek

İster miyim beni bir kenara at
İster miyim unut maziye fırlat
İster miyim kırıl savursun hayat
İster miyim seni bu halde görmek

Selçuk Tören

İŖe yaramamıŖ

Ağlasam ağlasam aksa içimden
Neler yaŖadımsa geçen günlerden
Ağlasam ağlasam uyusam birden
Daha uyanmasam bitse hikayem

Tasiyamıyorum artık yorulduğ
Senden sonra her Ŗey ağır geliyor
YaŖamaktan yildim neydi ki suçum
Neden benim de hiç yüzüm gülmüyor

Ben ömrümü sana bağlamisimya
Gece gündüz sana ağlamisimya
Ne olur kal diye yalvarmisimya
İŖe yaramamıŖ kalbim acıyor

Ağlasam ağlasam tutsa elimden
Bir rüyada gibi güzel gunlerden
Ağlasam ağlasam kurtulsam dertten
Daha uyanmasam huzura ersem

Katlanamıyorum artık vazgeçtim
Gittiğinden beri gücüm yetmiyor
Bu hayattan bezdim ağır yenildim
Ne yapsam olmadı iyi gitmiyor

Ben gönlümü sana kaptirmisimya
Yolumu yoluna saptirmisimya
Gitme diye diye haykirmisimya
İŖe yaramamıŖ kalbim kanıyor

Selçuk Tören

Kader

ben hep ağladım bu yaşıma kadar
yüzüm hiç gülmedi her günüm keder
alacağın olsun senin de kader
gecelerce sessiz beklettin beni

elimi uzattığım dal sonbahar
ne zaman güneş desem her yerde kar
bu kadar uzak mıydı bana bahar
gecelerce böyle söyledin beni

Selçuk Tören

Kaderimdi bu

Acıya aşına gecelerdeyim
Uykusuz gözlerim kederle dolu
Derinden yaralı ah şu yüreğim
Saymadım kaçınıcı kadehimdi bu

Başka bir çareyi ben bulamadım
İçmeden kendimi avutamadım
Gönlüme başka bir yar aramadım
Dayandım yaşadım kaderimdi bu

Gecelerin dertli kimsesiziyim
Umutsuz sözlerim hep kötü sonlu
Derdinden ağırlı ah şu caneğim
Bir vefasız güzel sebeğim oldu

Başka bir çaresi yok bulamadım
Ne yapsam içmeden avunamadım
Ömrüme başka bir eş aramadım
Sabrettim yaşadım kaderim oldu

Selçuk Tören

Kahroluyorum

Kaç gündür yüzümde aynı ifade
Bu olan bitene şaşırıyorum
Bir acı yerleşti yorgun kalbime
Bırakıp gitmene kahroluyorum

Sen ki gözlerinden düşen bir damla
Gözyaşına derdin dünyalar feda
Ne çabuk unuttun bu nasıl vefa
Terkedip gitmene kahroluyorum

Ne kadar söylesem az gelir çilem
Öyle böyle değil mahvoluyorum
Baştan sona keder oldu hikayem
Bırakıp gitmene kahroluyorum

Sen ki gül yüzünden düşen bir parça
Mutsuzluğa derdin yenilmem asla
Ne zaman değiştin bu nasıl veda
Terk edip gitmene kahroluyorum

Selçuk Tören

Kal biraz daha

Biliyorum sonu geldi bu aşkın
Biliyorum yolu yok bundan sonra
Gitmek zorundasın ayrılık yakın
Biliyorum ama kal biraz daha

Son kez sarılalım son kez sımsıkı
Ağır ağır çalsın o hüzzam şarkı
Biraz da ağlayalım bu aşkın hakkı
Dinle ne olursun kal biraz daha

Bahtın açık olsun güle güle git
Seni hep sevecek kalbim unutma
Artık doldu zaman tükendi vakit
Biliyorum ama kal biraz daha

Son kez bakışalım son kez aşk ile
Derin ahlar çekip çaresizlikle
Yavaş yavaş aksın gitsin bu sahne
Bekle ne olursun kal biraz daha

Selçuk Tören

Kalbim

Sakla anıları unutma kalbim
Onlar sana lazım zor günlerinde
Herkes çeker gider zamanı yiter
Kalırsın çaresiz hasretlerinle

Tutunacak bir dal arar bulamaz
Akar gözyaşların çare olamaz
Çekip gidenlerden hesap soramaz
Yanarsın delirten pişmanlığınla

Şimdi her şey güzel herkes çok iyi
Bütün sevdiklerin her an yanında
Gelince zamanı sökülmelerin
Susarsın kimsesiz yalnızlığınla

Tutuşacak bir el bakar göremez
Dökülüp yollara basıp gidemez
Artar gözyaşların yüzün gülemez
Kanarsın çıldırtan özlemlerinle

Selçuk Tören

Kalbim hüznün yeri

Kalbim hüznün yeri her daim dertli
Kimi sevdiyse hep yaralar almış
Kesmiş umudunu her şeyden belli
Bir köşede yalnız çaresiz kalmış

Ağlaşıp duruyor anılarıyla
Dindiremediği acılarıyla
Amansız zamansız sancılarıyla
Bir köşede yalnız çaresiz kalmış

Kalbim hüznün yeri her daim dertli
Kimi sevdiyse hep ardından bakmış
Küsmüş gidenlere ah edip içli
Bir köşede yalnız çaresiz kalmış

Yakarıp duruyor ağıtlarıyla
En derin en gizli duygularıyla
Devasız dermansız ağırlarıyla
Bir köşede yalnız çaresiz kalmış

Selçuk Tören

Kalbim sevmedi

İster İnan ister inanma bana
Senden sonra yüzüm bir kez gülmedi
Kahrettim hayata kastettim cana
Sensiz bu dünyayı kalbim sevmedi

Evim ocağım hep hüzünle doldu
Dostum arkadaşım kadehler oldu
Kalmadı huzurum ümidim soldu
Sensiz bu dünyayı kalbim sevmedi

Bir ölü gibiydim yaşamıyordum
Senden sonra yoktum kimse bilmedi
Hayatla arama mesafe koydum
Sensiz bu dünyayı kalbim sevmedi

Bu hazin hikaye bitsin istedim
Bir an önce geçip gitsin istedim
Son bulsun acılar yetsin istedim
Sensiz bu dünyayı kalbim sevmedi

Selçuk Tören

Kalırsa benden sana

kalırsa benden sana
acı ve gözyaşıyla
üzgün bir çift göz kalır
eski fotoğraflarda

bitmemiş bir sigara
yarım bardak demli çay
doymamış manzara
hüzünlü güzler kalır

kalırsa benden sana
kanı ve ısırtığıyla
yarım bir öpüş kalır
suskun dudaklarında

günü geçmiş bir bilet
gelmemiş bir otobüs
ağır detone düet
hüzünlü yüzler kalır

kalırsa benden sana
neyin eksik olduysa
daha eksigi kalır
kısacık hayatında

ağır giden ambulans
fönüne düşen yağmur
yol geçen hanı defans
hüzünlü sözler kalır

Selçuk Tören

Kalırsam sensiz

yıllarım geçer de kalırsam sensiz
kalbimdekileri söyleyemezsem
diş ağrısı gibi zonklar keşkeler
sözlerimi sese susar dökmezsem

kendimle göz göze gelmek istemem
yumruklar kırarım tüm aynaları
hayatı kendime zehir ederim
hak sayar çekerim tüm acıları

sanırım yanımda sensizliğimle
yaşlılık yalnızlık yorgunluk olur
oturur benimle ağlar pişmanlık
çaresiz kedere derde boğulur

kimseyle yan yana olmak istemem
terk eder giderim bir gün habersiz
bu şehri kendime gurbet ederim
ölüme dek hasret çekerim sensiz

Selçuk Tören

Kalmışım sonunda

Yıllar sonra yolum düştü yoluna
Ağladım aklıma o günler geldi
Hepsi birer kurşun gibi hatıra
Andıkça hasretin bağırimi deldi

Baktım aynı yerde duruyor her şey
Sadece eskimiş biraz zamanla
Saatlerce durdum düşündüm epey
Her şey çok güzelmiş senin yanında

Bilememişim aşk yanıbaşımda
Öyle duruyormuş sakın tertemiz
Ne kadar körmüşüm görememişim
Kalmışım sonunda sensiz kimsesiz

Yollar sonra yılım döndü en başa
Bırakıp gitmemin yüzünden mahcup
Pişmanlıklarını söylüyor sana
Elimde itiraf gibi bir mektup

Biliyorum artık yaramaz işe
Ne yaparsın işte gönül susmuyor
Her gece elimde bir büyük şişe
Her şeyden vazgeçtim sensiz olmuyor

Görememişim aşk bir nefes kadar
Yanıbaşımdaymış harbi çıkarsız
Yazık değerini bilememişim
Kalmışım sonunda yalnız anlamsız

Selçuk Tören

Kalsan temelli

Her Şeyi bırakıp bir akşam üstü
Çıkıp gelsen keşke eskisi gibi
Anlasan gözümdeñ üzüldüğümü
Sarılıp koklasan etsen teselli

İŞte döndüm desen sevgilim desen
Çok özledim desen hasretim desen
Neler çektim bilsen halimi görseñ
Bir daha gitmesen kalsan temelli

Bu sensiz akŐamlar acılar bitse
Yine sevsen keşke eskisi gibi
Yalvarsam yakarsam yeminim yetse
İnanıp güvensen etsen tecelli

İŞte döndüm desen cancağzım desen
Seni üzdüm desen pişmanım desen
Neler çektim bilsen halimi görseñ
Bir daha gitmesen kalsan temelli

Selçuk Tören

Kanayan yara

bir dűş oldu elinin sıcaklıđı
bir hayal űimdi varlığının varlığı
gittin yıllar eskidi mrűmde
hala açtığın yaranın durmadı kanı

andıka kanar
kz gibi yanar
yandıkça lűmlerden
tercihler sunar

yine dűşűnsem seni içim bir hoű
adın aklıma geldikçe yűređim sarhoű
yerine bir űey koysam oyalansam
bu yaranın kanı durmaz ne yapsam boű

aktıka akar
kz gibi yakar
yaktıka lűmlerden
tercihler sunar

(temmuz 2002 ordu)

Selçuk Tören

Kapı

sen o kapattığın kapı ardında
döktüğün günahsız gözyaşlarınla
ömrünün sonuna kadar susarak
söyleyemediğin duygularınla

pişman olacaksın pişman çaresiz
yalnız kalacaksın yalnız kimsesiz
gelmeyecek kimse bekleyeceksin
sessiz duracaksın sessiz ümitsiz

bir şans ver kendine yüreğin aksın
aşkına karşılık bulur bakarsın
bu kadar zor değil inan denemek
güven az kendine başaracaksın

mutlu olacaksın mutlu huzurlu
aşkla kalacaksın aşkla arzulu
hayat bu elbette üzüleceksin
dimdik duracaksın dimdik umutlu

Selçuk Tören

Kararım şaşmaz

Önünü ardını iyice düşün
Bu gidişin geri dönüşü olmaz
Gücenir yüreğim işlemez özrün
Kaybedersin beni kararım şaşmaz

Ağlayıp sızlayıp pişmanım desen
Yalvarıp yakarıp yeminler etsen
İkna edemezsin her ne söyleyen
Kaybedersin beni kararım şaşmaz

Çok sever kıyamaz kıyamaz sanma
Gururum var benim dağlar dayanmaz
Ağzınla kuş tutsan affetmem asla
Kaybedersin beni kararım şaşmaz

Yanılıp aldanıp perişan olsan
Yenilip yıkılıp biçare kalsan
Son bir şans istesen karşıma çıksan
Kaybedersin beni kararım şaşmaz

Selçuk Tören

Kararsız

Ne izlesem acep hangi diziyi
Kimisi çok komik dram kimisi
Elimde kumanda kaldım kararsız
Yazı tura atıp seçeyim en iyisi

Selçuk Tören

Kavuşmasak ta

Belki ömrüm yetmez belkide gücüm
Olsun ben yine de düştüm yollara
Çok ağır olsa da zorsa da yüküm
Yolunda ölürüm kavuşmasak ta

Senin için değer aşk sana değer
Bal şeker uğruna dertler çileler
Vuslatı imkansız yazsa da kader
Yolunda ölürüm kavuşmasak ta

Niyetim samimi gönlüm huzurlu
Ben senden uzakta yektim yıllarca
Sonumuz yoksa da kesmem umudu
Yolunda ölürüm kavuşmasak ta

Senin için değer aşka bu bedel
Vazgeçmem bu yolda çoksa da engel
Kıyıyı vakitsiz çalsa da ecel
Yolunda ölürüm kavuşmasak ta

Selçuk Tören

Kendini yakma

Ben biliyor muyum ne yaptığımı
Kaybettim kendimi sen bana uyma
Vazgeç yakıt varken gördün acımı
Bana bağlanıpta kendini yakma

Benim yüreğimde aşk ağrısı var
Bilinmez ne zaman hasreti zonklar
Dermansız bir dert bu vuslata kadar
Bana bağlanıpta kendini yakma

İki gün gülersin bilemedin üç
Bir ömür boyunca gözyaşı sonra
Git kurtar kendini benle hayat güç
Bana bağlanıpta kendini yakma

Benim düşlerimde bir başkası yar
Kalbim ona ait bir ona çarpar
Tarifsiz bir aşk bu sonsuza kadar
Bana bağlanıpta kendini yakma

Selçuk Tören

Kendini yorma

Seni affedemem dönme hiç geri
Çok pişmanım diye haber yollama
Devam et yoluna git güle güle
Bende yoksun artık kendini yorma

Aşk bu şakası yok gitti mi gider
Dünyaları versen bitti mi biter
Bütün doğrulara bir yanlış yeter
Bende yoksun artık kendini yorma

Yolun sonu geldi akıbet belli
Al voltanı yürü başka kapıya
Zamana bırakma aman bekleme
Bende yoksun artık kendini yorma

Böyle bir hatanın özürü olmaz
Kırılan gururu sözler onarmaz
İnsan olan insan bunu unutmaz
Bende yoksun artık kendini yorma

Selçuk Tören

Kestirip atma

Ben bu aşkta suçlu aramıyorum
Söylediklerimi yanlış anlama
İkimiz adına uğraşıyorum
Ne olur bir anda kestirip atma

Düşün yıllar oldu neler yaşadık
Ne yollardık geçtik ne dertler aştık
Sabrettik beraber biz hep başardık
Ne olur bunları hafife alma
Ne olur bir anda kestirip atma

Benim mutluluğum sensiz bir hayal
Affet yalvarırım beni bağışla
Hemen karar verme biraz yalnız kal
Ne olur bir anda kestirip atma

Düşün bizi daha iki çocuktuk
Ne emekler verdik ne çok yorulduk
El ele birlikte bir dünya kurduk
Ne olur dünyamı başıma yıkma
Ne olur bir anda kestirip atma

Selçuk Tören

Keşke

bu nisan bu yağmur sensiz olmuyor
canıma batıyor cam kırıkları
ne yapsam ömrümün derdi durmuyor
giderek artıyor yalnızlıkları

durmuş bir köşede seyrediyorum
akılsız başıma gelecekleri
bile bile seni kaybediyorum
kalmıyor kalbimin gidecek yeri

keşke hep seninle olabilseydim
hislerime uyup kaçmadan fırsat
keşke hep yanında kalabilseydim
kimseyi kırmadan vicdanım rahat

bu insan bu ömür sensiz gülmüyor
keder denizleri göl gözyaşları
mutluluğu bir an bile sürmüyor
kahır çektikleri yaşadıkları

kalmış bir kenarda düşünüyorum
sen gittikten sonra olacakları
göre göre seni yitiriyorum
yanıyor kalbimin evi ocağı

keşke ellerini tutabilseydim
bir ömür boyunca yüreğim ferah
keşke gözlerine bakabilseydim
son anıma kadar almadan bir ah

Selçuk Tören

Keşke hiç

Her gece hasretini koynuma alıp yattım
Bazen hemen uyudum bazen sabahladım
Ama hep çok özledim öksüz bir çocuk gibi
Boynum büküktü benim her anıŖta ağladım

Keşke bu aşk bu kadar çabucak bitmeseydi
Keşke sussaydı dilim beni terketmeseydi
Biliyorum faydasız ne söylesem faydasız
Keşke çare olsaydı keşke hiç gitmeseydi

Kimseye söylemedim derdi içime attım
Bazen çok kolay geldi bazen çok zor katlandım
Ama hep çok bekledim bir gün gelir diye
Gece gündüz demedim her duamda yalvardım

Keşke bu yaşadığım kötü bir düş olsaydı
Bu rüyadan gözlerim yaşlarla uyansaydı
Biliyorum gerçeği değiştirmek imkansız
Keşke hiç bitmeseydi hep benimle kalsaydı

Selçuk Tören

Kim bilebilir ki

Kim bilebilir ki sustum derdimi
Bir köşede sessiz yaşıyorum ben
Hep içime attım kahrı kederi
Paramparça bir kalp taşıyorum ben

Biliyorum bir gün gücüm bitecek
Bedenim yavaşça yere düşecek
Ruhum bu dünyadan göçüp gidecek
Kim bilebilir ki buna sebep sen

Kim bilebilir ki küstüm hayata
Yalandan da olsa gülüyorum ben
Lakin hiç geçmedi kalpteki yara
Her an yavaş yavaş ölüyorum ben

Biliyorum bir gün gücüm bitecek
Bedenim yavaşça yere düşecek
Ruhum bu dünyadan göçüp gidecek
Kim bilebilir ki buna sebep sen

Selçuk Tören

Kim bilir

Ne gelecekti ki daha başına
Hala anlamadın mı
Sevmiyor seni artık
Git sen de kendi yoluna

Bırak yansın canın biraz
Korkma alışsın
Her gün bu dertle yaşanmaz
Unutmaya çalışsın

Belki bir gün sen de
Tertemiz hislerinle
Şeni seven bir kalpte
Ömürlük bir aşk yaşarsın

Her şeyi unutursun
Çok mutlu olursun
Bambaşka bir hayatın
Olur kim bilir

Ne gelecekti ki daha başına
Yaptıklarını görmüyor musun
Kör mü oldu gözlerin
Boş ver sen de bak hayatına

Selçuk Tören

Kim bilir ne kadar

Yüreğimdeki bu deli yangınla
Kim bilir ne kadar yanarım sönmem
Uğruna çektiğim aşk acısıyla
Kim bilir ne kadar yaşarım ölmem

Nasıl olsa bir gün döneceğine
Güvendi yüreğim geleceğine
Yüzünün sonunda güleceğine
Kim bilir ne kadar inanır bilmem

Nefesim yettikçe ben bu sevdayı
Kim bilir ne kadar söylerim susmam
Yeter ki olsun bir umut ışığı
Kim bilir ne kadar beklerim bıkmam

Ağlayıp ağlayıp resimlerine
Koklayıp sarılıp gömleklerine
Böyle deli gibi hasretlerine
Kim bilir ne kadar dayanır bilmem

Selçuk Tören

Kim dediyse

Kim dedi ki sana affet bağışla
Son bir şans daha ver bir daha inan
Kim dedi ki pişman ağlıyor hala
Gel kıyma bu aşka ne olur dayan

Kim dediyse yalan yine terk eder
En ufak bir şey de toz olur gider
Merhametten maraz doğarmış derler
Acınacak hale düşermiş kalan

Kim dedi ki sana kıyamaz gönlün
Görsen üzülsün hali perişan
Kim dedi ki güzel dünleri düşün
Gel kıyma bu aşka ne olur aman

Kim dediyse yalan vicdansızdır o
Taş kalpli duygusuz insafsızdır o
Bilmez iyilikten vefasızdır o
Acınacak hale düşermiş kanan

Selçuk Tören

Kim olsa

Az bile söyledim daha neler var
Duysan inanmazsın yaptıklarına
İyi durdum yine iyi sabrettim
Taş olsa çatlardı yerimde olsa

Bir gün olsun bana canım demedi
Bir gün olsun güzel şey söylemedi
Hep asıktı yüzü bir kez gülmedi
Kim olsa giderdi yerimde olsa

Keşke diyeceğim bir şey kalmadı
Her yolu denedim bitti yok başka
İyi sustum yine iyi dayandım
Taş olsa çatlardı yerimde olsa

Bir gün olsun beni candan sevmedi
Bir gün olsun kadir kıymet bilmedi
Hep yalandı sözü güven vermedi
Kim olsa giderdi yerimde olsa

Selçuk Tören

Kim sevsin beni

Ben bile sıkıldım yazdıklarım
Kim kulak versin de dinlesin beni
Her günüm umutsuz her gecem isyan
Kim tahammül etsin kim sevsin beni

Kalmışım eski bir aşk çıkmazında
Dört yanım sarılı hatıralarla
Yok bir çıkış yolu mahpusum burda
Kim ümit etsin de beklesin beni

Vuslatsız bir aşk bu yok bir oluru
Kim teselli etsin avutsun beni
Kapadım kalbimi yoksa da sonu
Kim eyvallah desin kim sevsin beni

Solmuşum hayatın ilkbaharında
Yüreğim yaralı kanıyor hala
Yok artık bir sözüm sustum ne varsa
Kim geçer desin de beklesin beni

Selçuk Tören

Kime güveneyim

Seni canım dedim canıma sardım
O haince gidiş oldu mu öyle
Hani yüreğinde bir tek ben vardım
Bu kalleş terk ediş reva mı böyle

Kime güveneyim artık bir daha
Kim için kendimi yakayım başka
Küstüm insanlara küstüm ben aşka
Daha ağır yara var mı ki söyle

Bundan sonra beni acılar bekler
Anılarla dolu o eski evde
Işımaz günlerim geçmez saatler
Ağlar kahrederim kötü kadere

Kime güveneyim sen bile gittin
Bendeki inancı sabrı bitirdin
Oysa bana neler neler söyledin
Daha ağır darbe olur mu kalbe

Selçuk Tören

Kime inanacağım

Bu aşktan payıma gözyaşı düştü
Artık bir ömür hep ağlayacağım
Oysa neler ummuş neler duymuştum
Daha nasıl kime inanacağım

Kalmadı kimseye güvencim asla
Canım dediklerim kıydı canıma
Hiç bir umudum yok yarınlarıma
Daha nasıl kime inanacağım

Şessiz kimsesiz bir köşeye geçip
İçip içip kara bağlayacağım
Oysa ne hayaller düşler kurmuştum
Daha nasıl kime inanacağım

Yalanmış verdiğin sözlerin yalan
Sahteymiş gülüşün gözlerin yılan
Arkamı döndüm ilk sen oldun vuran
Daha nasıl kime inanacağım

Selçuk Tören

Kimsesizim

ben hem öksüz hem de yetim
kaldım böyle kimsesizim
yalnızlığa alıştım da
çok özledim çaresizim

gözyaşlarım akar gider
tesellisiz yanar canım
bu acıyla bir başına
nasıl olur diner sızım

her şey hayal her şey mazi
kime desem kim anlar ki
birdenbire kayboldular
bir başına koyup beni

çok özledim çok Allah'ım
uyandırma yatayım da
düşlerimde gelsin bana
sarılayım kalayım da

kalkar güne ağlayarak
kalkar yatar sürsün diye
gözyaşlarım yastığımda
anne baba hasretiyle

hep aynı şey gelir geçer
akşam olur hüzün çöker
dostlar gider sözler biter
canım yanar canım yiter

Selçuk Tören

Koruyamadık

Kim bilir ne kadar korktun çocuğum
Seni bir gül gibi sakınamadık
Bütün günah bizim ah yavrucuğum
Seni kötülerden koruyamadık

Sevgiydi oyundu tüm istediğin
Herkesi severdi minik yüreğin
Kötülük de vardı ah bilmediğin
Seni kötülerden koruyamadık

Kim bilir nasıl da üzüldü gönlün
Seni bir giz gibi saklayamadık
Solup gitti masum o güzel yüzün
Seni kötülerden koruyamadık

Çöksün üstümüze bu rezil dünya
Yaşamak ar olsun hayat bir ceza
Bizim suçumuz bu affetme asla
Seni kötülerden koruyamadık

Selçuk Tören

Küstüm ben aşka

Yüreğim yandı ya bir daha sakın
Sevgiden aşktan söz etmeyin bana
Beni kederimle yalnız bırakın
Uzak durun benden değmeyin bana

Paramparça oldu hayalim düşüm
Maziye karıştı soldu gülüşüm
Yaşıyorum ama sanki ölmüşüm
Umudum kalmadı yarınlarıma

Benim yalnızlığım bırakmaz beni
Sırdaş olur bana dost olur bana
Yeter artık çekin ellerinizi
Uzak durun benden değmeyin bana

Karakışa döndü baharım yazım
Ecelini gördü kaderim yazım
Artık okunmuyor kalemim yazım
Hevesim kalmadı küstüm ben aşka

Selçuk Tören

Leş

Kimden kaldı bilmem bu huy tebelleş
Sanki her yer tozlu sanki her yer leş
Gel de bir filim aç bir dizi seyret
Gel de ev böyleyken koltuğa yerleş

Selçuk Tören

Maalesef

Evet gözlerim maalesef doğru gördüklerin
Gidiyor canım beni terk ediyor bırakıp yarım
Evet gözlerim sen en başından beri haklıydın
Ben inanmadım sevdim delicesine aldandım

Gel gel ağlayalım
Yenildik yine
Kaldık biz bize
Gel karalar bağlayalım
İçip içip yine
Hasretle her gece
Kalbimizi dağlayalım

Evet gözlerim maalesef doğru gördüklerin
Bitiyor bu aşk bana kül kalıyor yaram çok derin
Evet gözlerim sen her şeyi hissetmiştin
Ben anlamadım büyüüne kapıldım sevginin

Gel gel ağlayalım
Kaybettik yine
Bitti bu hikaye
Gel karalar bağlayalım
Küsüp hayallere
Kahredip kadere
Kalbimizi dağlayalım

Selçuk Tören

Mağdur ve mağrur

Ben bu aşkın mağdur gururlu jönü
Bakmadan ardıma yürüdüm gittim
Hasretle yandım her Allah'ın günü
Dayanmadı kalbim çürüdüm bittim

Alkole batırdım anılarımı
Uyuşturur sandım acılarımı
Aksine azdırdı yaralarımı
Dayanmadı kalbim çürüdüm bittim

Sen bu aşkın mağrur kibirli yüzü
Geri dönmem için dualar ettin
Pişmanlık içinde andın hep dünü
Dayanmadı kalbin çürüdün bittin

Alkole yatırdın akşamlarını
Unutturur diye yaptıklarını
Daha da çoğalttı ağrılarını
Dayanmadı kalbin çürüdün bittin

Selçuk Tören

Mahşerde

Seninle bitmemiş hesabımız var
Günü geldiğinde görülecektir
Daha söylenmemiş çok sözümüz var
Yeri geldiğinde söylenecektir

Haklının haksızın gerçek sevenin
Günahın sevabın hüznün sevincin
Tüm yaşananların olan bitenin
Mahşerde divanı kurulacaktır

Şimdi dünya güzel vade çok uzak
Şanki o son asla gelmeyecektir
Aslında bilinir maksat unutmak
Günü gelince borç ödenecektir

Kim çekip gittiyse sessiz sedasız
Kim ele donduyse olup vefasız
Kimse acımasız gaddar vicdansız
Mahşerde hesabı sorulacaktır

Selçuk Tören

Mahşere kaldı

Ne olur üzölme ne olur sabret
Farz et ki öldüm ben can bu kadardı
Hiç ayrılmadık say hep dualar et
Bize bu dünyada sevmek yasaktı

Seninle hayalim bitmedi daha
Mutluluk umudum esas dünyada
Elbet buluşuruz bir gün mutlaka
Bu aşkın vuslatı mahşere kaldı

Hiç acımadılar kıydılar bize
Ayrıldık çaresiz bir yol mu vardı
Sustuk boyun büktük kaderimize
Bize bu dünyada gülmek haramdı

Seninle düşlerim duruyor hala
Saadet ümidim gerçek dünyada
Elbet kavuşuruz bir gün mutlaka
Bu aşkın vuslatı mahşere kaldı

Selçuk Tören

Matem günü

Susun konuşmayın bir şey sormayın
Bugün yüreğimde matem günüdür
Gidin uzaklaşın yalnız bırakın
Bugün yüreğimde matem günüdür

İçimi acıyla dağlayacağım
Sabahlara kadar ağlayacağım
Yas tutup karalar bağlayacağım
Bugün yüreğimde matem günüdür

O en sevdiğimdi canımdı gitti
En güzel en naif yanımdı gitti
Benim her şeyimdi her şeyim bitti
Bugün yüreğimde matem günüdür

Selçuk Tören

Mavi saçlı kız

Çiçekler içinde çimlere uzan
İzle gökyüzünde yitirdiğini
Ben senin küçüğün biricik kızın
Düşün saçlarımın maviliğini

Unutma beni hiç hep yansın ışık
Odamı eşyama sakın dağıtma
Canlı tutar belki hatıralarım
Ben varmışım gibi dur başucumda

İçlenme kahrolma buymuş kaderim
Eğer çok özlersen bulutlara bak
İşte ben ordayım yağmurlardayım
Ama hüznün yüzüm gözlerim ıslak

Hayaller içinde kumlara uzan
Seyret denizlerde kaybettiğini
Ben senin bir tanen minicik kızın
Düşün saçlarımın maviliğini

Hatırla beni hep hiç unutma
Her şey bıraktığım haliyle kalsın
Duvarda resimler masada kalem
Dolapta gömleğim burdayım sansın

Üzülme ağlama böyleymiş yazım
Gece pencereden yıldızlara bak
İşte ben ordayım karanlıktayım
Ama yokum kokum herşeyim uzak

Selçuk Tören

Mazi

Hiç bir anlamı yok sensiz hayatın
Gün dolduruyorum artık sadece
Yaşantım epeyce altı vasatın
Yüreğim çakılıp kaldı maziye

Hep merak içinde geçiyor ömrüm
Nerdesin nasılsın arıyor gözüm
Çünkü çok mutluydum yaşadım gördüm
Yüreğim çakılıp kaldı maziye

Evden çıktığım yok perdeler örtük
Envaıçesit mey koydum her yere
Her gece üzgünüm sarhoş körkütük
Yüreğim çakılıp kaldı maziye

Hep gözü yaşlıyım yüreği yaslı
Kaçırdım elimden kaybettim şansı
Çünkü çok farklıydın bulmuştum aşkı
Yüreğim çakılıp kaldı maziye

Selçuk Tören

Mazide kaldı

Gülmez benim yüzüm bitmez hiç çilem
Sevdiğim bir tanem canımı yaktı
Cehenneme döndü gündüzüm gecem
Mutluluğum neşem mazide kaldı

Ağlarım yıllardır bu yüzden böyle
Ağlarım dermansız dert var içimde
Bir derbeder gibi yaşarım öyle
Mutluluğum neşem mazide kaldı

Susmaz benim dilim dinmez hiç öfkem
Sevdiğim bir tanem yalnız bıraktı
Umutlarım söndü tükendi çarem
Mutluluğum neşem mazide kaldı

Ağlarım yıllardır bu yüzden hala
Ağlarım devasız bendeki yara
Bir berduş misali küstüm hayata
Mutluluğum neşem mazide kaldı

Selçuk Tören

Mektup

Kimse sana yazdığımı bilmeyecek
Hüzünlerimi içeren bu mektubu
Onlar ki en saf halimin harfleridir
Yalnızca yağmurlu gecelerde oku

Sonra ağlamaya git bir pencereye
İssiz sokaklara dalıp gitsin yüzün
Üşümüş hayalimi gör yağmurlardan
Pencereni aç bağır duyulsun sözün

"Bilememişim kıymetini başıyla
Sana özlemlerimi yeni anladım
Al götür beni uzak maviliklere
Bırakma buralarda sensiz kanarım"

Kimse seni sevdiğimi bilmeyecek
Unutma bu ikimizin ortak sırrı
"Açmadı senin bahçende benim gülüm"
Bu daha ilk cümle dahası yazılı

Bak yağmur yağıyor başla okumaya
Gözyaşların bekletmesin pencereyi
Üşüdü hayalim dalgın yüzün nerde
Nerdeyse gelsin söylesin sözlerini

"Anlayamamışım değerini affet
Zorlu hasretinden gün be gün çürüdüm
Tut yüreğimden ortak et düşlerine
Terk etme tenhalara sensiz ölürüm"

(nisan 2004 denizli)

Selçuk Tören

Milat

Gittiğin gün milat bitti bu hayat
Ben artık ömrümü hissetmiyorum
Her şeyi düşündüm sende kabahat
Ben artık yaşamak istemiyorum

Keşke dinleseydin bir kez sözümü
Yıkıp geçmeseydin garip gönlümü
Sen oldun sebebi senden ötürü
Ben artık yaşamak istemiyorum

İnan günahım yok sadece sevdim
Bu yaptıklarını hak etmiyorum
Kalbim çok kırıldı bitti hevesim
Ben artık yaşamak istemiyorum

Keşke uymasaydın sende onlara
Kanıp gitmeseydin çıkmaz yollara
Bu aşk layık mıydı böyle sonlara
Ben artık yaşamak istemiyorum

Selçuk Tören

Nasıl

İçimde biriken isyanım bir gün
Sabrımın sonunu getirir taşar
Nasıl dayansın ki yüreğim her gün
Her gün insan nasıl hasretle yaşar

Ellerinden uzak sesinden uzak
Gözlerinden uzak nefesin yasak
Böyle senden uzak hayatı tutsak
Her gün insan nasıl acıyla yaşar

Her şeyi bırakıp giderim bir gün
Ömrümün ayarı saati şaşar
Nasıl katlansın ki yüreğim her gün
Her gün insan nasıl özlemlerle yaşar

Baharından uzak yazından uzak
Dağlarından uzak çiçeği yasak
Böyle senden uzak hayatı tutsak
Her gün insan nasıl kahırla yaşar

Selçuk Tören

Nasıl ağlamam

Bugün yokluğunun bilmem kaçınıcı günü
Ben bende değilim geçmedi yaram
Hiç mi hiç üzülmedin gördün de öldüğümü
Çözmedin kördüğümü nasıl ağlamam

Kırdığın yerden kırsın hayat seni de
Gör nasıl bir acıymış öyle yaşamak
Sen de benim gibi ağla gecelerce
Anla nasıl bir şeymiş çaresiz kalmak

Her gece uykusuz dilim damağım zehir
Her gece sarhoşum bitmedi sevdam
Kendime kızıyorum ardından şehir şehir
Sürükledim bu ömrü nasıl ağlamam

Kırdığın yerden kırsın hayat seni de
Gör nasıl bir acıymış hasretle yanmak
Sen de benim gibi yan da senelerce
Anla nasıl bir şeymiş kavuşamamak

Selçuk Tören

Nasıl böyle birden

Özün sözün birdi ne oldu sana
Nasıl böyle birden yalancı oldun
Kim aklını çelip girdi kanına
Nasıl böyle birden yabancı oldun

Sen benim dostumduñ arkadaşımduñ
Sen benim sevgilim tek sırdaşımduñ
Sen benim canımduñ can yoldaşımduñ
Nasıl böyle birden yabancı oldun

Yaktın yağmaladıñ gönül hanemi
Nasıl böyle birden talancı oldun
Hangi akla uyup gittin el gibi
Nasıl böyle birden yabancı oldun

Sen benim bir tanem gözbebeğimduñ
Sen benim kalbimin tek sahibiyduñ
Sen benim ruh eşim sen her şeyimduñ
Nasıl böyle birden yabancı oldun

Selçuk Tören

Nasıl gidersin

Elim ayağım buz kesti duyunca
Sen nasıl bu aşka elveda dersin
Bu kadar kolay mı emek var bunca
Nasıl düşünmeden heba edersin

Hiç mi hatırı yok hiç mi yılların
O güzel günlerin yaşananların
Yoksa yalan mıydı tüm duyguların
Nasıl beni böyle koyup gidersin

Hala bir garibim hala şoktayım
Sen nasıl bir başka yolu seçersin
Kendimde değilim zor ayaktayım
Nasıl acımadan yıkıp geçersin

Hiç mi vicdanın yok hiç mi acıman
Kim aklına girdi kim bunu yapan
Bunca yıllık dosttan olur mu düşman
Nasıl apar topar çeker gidersin

Selçuk Tören

Nasıl sevindim

Ben bu dalgaları bu denizleri
Şenin için aşım sevgili yarım
Ömrüm hep acıydı hep gözyaşıydı
Seni gördüm birden değişti halim

Yüzümde gözümde güller açıldı
Bulutlar dağıldı günler açıldı
Rüzgârlar duruldu güzler açıldı
Seni gördüm bilsen nasıl sevindim

Ben bu ayrılığı bu gurbetliği
Bizim için çektim bir tanem canım
Ruhum hasretinden delirdi gitti
Seni gördüm birden düzeldi aklım

Gönlümde rengarenk çiçekler açtı
Yağmurlar kesildi güneşler açtı
Sonu geldi kışın baharlar açtı
Seni gördüm bilsen nasıl sevindim

Selçuk Tören

Nasıl yapabildin

Ŗu kadar vicdanın kalmamış senin
Hiç mi üzülmegin ağladığıma
Beni acıların koynuna ittin
Yalnız koyup gittin acımasızca

Hani yediğimiz gitmezdi ayrı
Hani içtiğimiz gitmezdi ayrı
Ne oldu da böyle olduk yabancı
Nasıl yapabildin sen bunu bana

Düşündükçe deli oluyor insan
Ben olsaydım İnan kıymazdım sana
Sevmemişsin demek yalanmış sevdan
Yalnız koyup gittin acımasızca

Hani verdiğimiz sözler nerede
Hani aşkla bakan gözler nerede
Ne oldu da böyle düştük bu hale
Nasıl yapabildin sen bunu bana

Selçuk Tören

Nasıl yaşayayım

Ölüm hak sözüm yok isyan değil bu
Ama ne yapayım özledim işte
Nasıl doldurayım ben bu boşluğu
Nasıl dayanayım sen yoksun anne

Oradan oraya savruluyorum
Acılar içinde kavruluyorum
Bir çare çıkar yol bulamıyorum
Nasıl yaşayayım sen yokken anne

Bilirim kızarsın böyle yapmama
Ama ne yapayım olmuyor işte
Hasret yangınları sönmez zamanla
Nasıl yanmayayım sen yoksun anne

Ağlaya ağlaya kahroluyorum
Her yerde hatıran mahvoluyorum
Ne olacak sonum bilemiyorum
Nasıl yaşayayım sen yokken anne

Selçuk Tören

Nasılsa

Nasılsa bir gün son bulacak bu aşk
Nasılsa bir gün terk edeceksin
Ha şimdi ha sonra ne fark eder ki
Nasılsa bir gün bitti diyeceksin

Daha fazla yakmadan canımı çek git
Daha fazla alıştıрма bana kendini
Daha fazla akmadan gözyaşım haydi
Daha fazla acıtma yorgun kalbimi

Ben zaten ne istedim de oldu şu hayatta
Kimi sevdiysem böyle yarım sevdiler
Hep gidecek gibi gözleri yolda
Hep seviyorum dediler yalan söylediler

Senin de onlardan hiç bir farkın yok
Zorlama artık yeter bitsin bu oyun
Topla neyin varsa götür giderken
Burada bitsin bu aşk miadi dolsun

Selçuk Tören

Nasip olmasın

Bir güne bin hasret eklemediysem
Yarına uyanmak nasip olmasın
Sana sadık kalıp beklemediysem
Yanına uzanmak nasip olmasın

Elime başka el değdiyse eğer
Gözüme başka göz değdiyse eğer
Kalbim başkasını sevdiyse eğer
Yanına uzanmak nasip olmasın

Geceler boyunca ağlamadıysam
Ayrılıktan kara bağlamadıysan
Gönlümü acıyla dağlamadıysam
Yanına uzanmak nasip olmasın

Selçuk Tören

Ne aşklar gömdük

Bitecekse bitsin boş ver aldırma
Biz ne acılardan geçtik büyüdük
Gidecekse gitsin sakın yalvarma
Biz ne ayrılıklar ne dertler gördük

Yenilme yüreğim eğme başını
Ağlama gözlerim dökme yaşını
Söküp at kalbinden tutma yasını
Biz ne hatıralar ne aşklar gömdük

Düşecekse düşün gardın üzülme
Biz ne yıkımlardan kalktık yürüdük
Küsecekse küssün yazgın ömrüne
Biz ne yalnızlıklar ne günler gördük

Yıkılma yüreğim salma kendini
Biraz daha sabret yum gözlerini
Yırt at mektupları yırt at resmini
Biz ne hatıralar ne aşklar gömdük

Selçuk Tören

Ne çok isterdim ah

Ne çok isterdim ah senle yaşamak
Bu hayat yolunu senle yürümek
Ne çok isterdim ah senle yaşlanmak
Bu yolun sonunu senle getirmek

Sanki görünmez bir el tuttu beni
Sanki doludizgin sel yuttu beni
Sanki ömür boyu uyuttu beni
Bir uyandım ki ah bin pişman yürek

Biliyorum artık her şey anlamsız
Ne söylesem boşa yok bir gelecek
Hepsi benim suçum sustum zamansız
Heba ettim aşkı affet diyerek

Sanki bozulmaz bir büyü yaptılar
Sanki ne var ne yok unutturdular
Sanki ömür boyu uzak tuttular
Bir uyandım ki ah bin parça yürek

Selçuk Tören

Ne çok safmışım

Buz üstüne yazı yazmak gibiymiş
Gitme diye sana yalvarışlarım
Aklına koymuşsun aşk çoktan bitmiş
Ben anlamamışım ne çok safmışım

Gözümü kör etmiş aşkın büyüü
Gerçeği gizlemiş yalanı süsü
Hazin sonu gelmiş hüznün öyküsü
Ben anlamamışım çok aşıkmışım

Her gece en naif duygularımla
Boşuna duaymış yakarışlarım
Sen yolu yapmışsın yalanlarınla
Ben anlamamışım ne çok safmışım

Gönlümü kor etmiş aşkın yangını
Her yeri kaplamış isi dumanı
Kahır yolu çokmuş keder romanı
Ben anlamamışım çok aldanmışım

Selçuk Tören

Ne diyeyim ki

Ne içim olur benim bundan sonra
Ne içim olur senden bir başkasıyla
Bu kadar zaman sonra bulmuşum seni
Ne içim olur artık sildim hepsini

Ah bilsen bendeki yerini değerini
Ah bilsen birazcık anlardın beni
Ah bilsen nasıldım yıllardır deli gibi
Ah bilsen nasıl bekledim nasıl özledim seni

Yüreğimde kocaman bir boşluk varmış gibi
Hep huzursuz hep yorgun ve mutsuz birisi gibi
Yaşadım ya yaşamak denirse bir ölü gibi
Ah bilsen neler çektim neler ne diyeyim ki

Bir düşün taşın hemen karar verme
Bir düşün taşın hemen acele etme
Boşuna değil İnan var bir sebebi
Bir düşün taşın hemen bitirme bizi

Selçuk Tören

Ne farkeder ki

Sen de kır kalbimi hadi sen de git
Bırak beni yarım cümleler gibi
Bu yalnızlık zaten hep bana ait
Bir yara da sen aç ne farkeder ki

İlk mi sanıyorsun terk edilişim
İlk mi sanıyorsun böyle sevişim
Bilsen ne hasretler dertler çekmişim
Bir yara da sen aç ne farkeder ki

Aldırma ardında kalanlar varmış
Sil yaşananları unut her şeyi
Bu benim kaderim acı yazılmış
Bir yara da sen aç ne farkeder ki

İki damla sahte gözyaşı ile
Bir kaç süslü veda cümlesi söyle
Korkma çek vur hemen ölmem ben öyle
Bir yara da sen aç ne farkeder ki

Selçuk Tören

Ne haldeyim

Yaşanmamış bir hayatın
Hayaliyle yaşıyorum
Pişmanlığın yalnızlığın
Acısını taşıyorum

Umutlarım çoktan bitti
Can dostlarım çekip gitti
Bir ben kaldım hala seni
Deli gibi özlüyorum

Geceleri mesken tuttum
Tedirginim uykusuzum
Çok dertliyim çok mutsuzum
Ne haldeyim şaşıyorum

Kapanmamış bu yarayı
Anılarla kaşıyorum
Ağrıları sancıları
Gözyaşıyla taşıyorum

Yarınlarım dünden belli
Kaybettiğim günden beri
Bir ben kaldım hala seni
Yıkılsam da seviyorum

Geceleri mesken tuttum
Asabiyim huzursuzum
Çok beterim çok huysuzum
Ne haldeyim şaşıyorum

Selçuk Tören

Ne kadar zor

Ne kadar zor bilsen ne kadar acı
Çaresizce bakmak bir aşk biterken
Nasıl derin yara nasıl bir sancı
Gidenin ardından kalmak severken

Bir daha kavuşmak yok bile bile
Sabırla dayanmak yalnızlık ile
Bilsen nasıl bir dert nasıl bir çile
Gidenin ardından kalmak severken

Ne kadar zor bilsen ne kadar keder
Hayattan vazgeçip yılmak erkenden
Nasıl ağır bir yük nasıl bir kader
Gidenin ardından kalmak severken

Bir daha sarılmak yok bile bile
Hasretle ağlamak anılar ile
Bilsen nasıl bir dert nasıl bir çile
Gidenin ardından kalmak severken

Selçuk Tören

Ne olacaksa

Yeter suskunluğun çözülsün dilin
Her şeye hazırım söyle ne varsa
Korkma dayanarım biterse bitsin
Kabullendim artık ne olacaksa

Belli ki bir şeyler olmuş içinde
Sevgi denen çiçek solmuş içinde
Mutluluğun vakti dolmuş içinde
Kabullendim artık ne olacaksa

Daha fazla acı çektirmeden git
Bu hikaye böyle son bulacaksa
Aldırma uğruna harcanmış vakit
Kabullendim artık ne olacaksa

Çok çokta ağlarım geceler boyu
Karalar bağlarım geceler boyu
Kalbimi dağlarım geceler boyu
Kabullendim artık ne olacaksa

Selçuk Tören

Ne oldu da

Tam her Şey yoluna girdi demiŐken
Ne oldu da öyle yıkıldı dünyam
Tam sana kavuŐmuŐ aşkı bulmuŐken
Ne oldu da böyle dağıldı yuvam

Bu da mı basıma gelecekti benim
Bunları da mı görecektim ben
Ne bitmez tükenmez dertlerim varmış
Bu kadar mı hüznü dolu hikayem

Yıllarca sabırla bekledim durdum
Yıllarca mutluluk düşleri kurdum
Tam sonunda dedim huzuru buldum
Ne oldu da birden değişti her Şey

Selçuk Tören

Ne olur

Dün gece ilk defa o evde sensiz
Umutsuz uykusuz tek sabahladım
Hasretin kanıma yayıldı sessiz
Ağlaya ağlaya hep sayıkladım

Adını yalvaran cümlelerimle
Bağurdım çağırdım yüzlerce kere
Ne olur terkedip bırakıp gitme
Sensiz kimsesizim gördüm anladım

Nereye çevirsem solgun yüzümü
Her yerde eşyalar öptüm kokladım
Ne zaman kapatsam yaşlı gözümü
Belirdi anılar çaresiz kaldım

Aklını kaçıran mecnun misali
Hayalin gözümde bir an gitmedi
Ne olursun sen de bırakma beni
Sensiz çok yalnızım gördüm ağladım

Selçuk Tören

Ne olur bir çare

Yaralı yerimden vuruyor hayat
Canım yerle yeksan yüreğim viran
Elimden hiç bir şey gelmiyor heyhat
Ne olur bir çare yok mu bir duyan

Ben bu aşkla başa çıkamıyorum
Hasreti dağ gibi aşamıyorum
Sanki bir ölüyüm yaşamıyorum
Ne olur bir çare yok mu bir duyan

Gözleri gözümde kaçıyor artık
Yüzüm kırık dökük günlerim hüsrana
Sözleri teselli etmiyor yazık
Ne olur bir çare yok mu bir duyan

Ben bu aşkla başa çıkamıyorum
Derdini içimden atamıyorum
Ne gündüz ne gece yatamıyorum
Ne olur bir çare yok mu bir duyan

Selçuk Tören

Ne olur gel gel

Dön artık yüreğim ersin murada
İstiyorum seni ne olur gel gel
Bıraktığın yerde hala burada
Bekliyorum seni ne olur gel gel

Gece yarıları uyanıyorum
Ağlaya ağlaya deliriyorum
Bu şehirde sensiz çıldırıyorum
Seviyorum seni ne olur gel gel

Her gece zonkluyor hasret sancısı
Özlüyorum seni ne olur gel gel
Her gece yokluyor vuslat ağrısı
Bekliyorum seni ne olur gel gel

Geçmiş zamanları hatırlıyorum
Canım çok yanıyor kahroluyorum
Bu hayata zar zor katlanıyorum
Seviyorum seni ne olur gel gel

Selçuk Tören

Ne vardı gidecek

Yürüyorum şehrin sokaklarında
Nereye varacak yolum bilmeden
Soruyorum yoksun niye yanımda
Ne vardı gidecek haber vermeden

Yağmurlar yarenim bu gece sensiz
Karanlık çöküyor insanlar sessiz
Bir ben kaldım yalnız biçare halsiz
Ne vardı gidecek haber vermeden

Sensiz çekilmiyor evler odalar
Her yerde eşyalar hatıralar var
Üstüme geliyor can yakıyorlar
Ne vardı gidecek haber vermeden

Yürüyorum şehrin sokaklarında
Nereye varacak sonum bilmeden
Ağlıyorum yoksun diye yanımda
Ne vardı gidecek haber vermeden

Rüzgarlar sırdaşım bu gece sensiz
El ayak çekildi sokaklar ıssız
Bir ben varım şanssız kadersiz bahtsız
Ne vardı gidecek haber vermeden

Sensiz çekilmiyor günler geceler
Her günüm gözyaşı her gecem keder
Canımı yakıyor yaşanan dünler
Ne vardı gidecek haber vermeden

Selçuk Tören

Ne varsa söyledim

Bir sağa bir sola sallanıyorum
Ne varsa masada içtim bu gece
Oradan oraya savruluyorum
Ne varsa söyledim bir bir içimde

Nasıl deli gibi çok sevdiğimi
Her gün yollarını gözlediğimi
Gelmese de yine beklediğimi
Ne varsa söyledim bir bir içimde

Yorulduğum ayakta zor duruyorum
Kafam darma duman bir hoş bu gece
Hep aynı şeyleri anlatıyorum
Ne varsa söyledim bir bir içimde

Nasıl görür görmez bağlandığımı
Her gün hasretiyle ağladığımı
Gizlice kalbimde sakladığımı
Ne varsa söyledim bir bir içimde

Ne varsa söyledim bir bir içimde
Çakır keyif kafam başka biçimde
Şöyledim kurtuldum dedim top sende
İster benimle gel istersen gelme

Selçuk Tören

Ne yaparım bilmem

Öyle alıştım ki bir tanem sana
Ne yaparım bilmem bir gün gidersen
Sevmek ne kelime vurgunum anla
Ne yaparım bilmem bir gün gidersen

Cayır cayır yanan göz mü olurum
Gözyaşı çağlayan göz mü olurum
Yalvaran yakaran söz mü olurum
Ne yaparım bilmem bir gün gidersen

Böylesi bir aşkla bırakma beni
Ne yaparım bilmem bir gün gidersen
Nasıl avunurum olmaz teselli
Ne yaparım bilmem bir gün gidersen

Selçuk Tören

Ne yapsam

Hayat denen zorlu dikenli yolu
Senle yürümeyi başaramadım
Aşkınla uğraştım bir ömür boyu
Ne yapsam gönlümden çıkaramadım

Denedim unutup başka sevmeyi
Denedim boşverip aşkla gülmeyi
Olmadı bir şeyler sanki eksikti
Ne yapsam hayata tutunamadım

Ardından terk ettim bu şehri hemen
Ne var ki gönlünden taşınamadım
Resimler mektuplar anılar derken
Ne yapsam bağlandım anlayamadım

Sonunda pes ettim döndüm icime
Dedim yolun belli kaçma bos yere
Teslim oldum sana aşka kadere
Ne yapsam ben seni unutamadım

Selçuk Tören

Ne yapsam

Umursamıyorum sarsıntıları
Bende yıkılmayan bir yer kalmamış
Öyle güzel şeyler yitirmişim ki
Ne koysam bir daha yeri dolmamış

Büyük bir boşlukta yaşıyor gibi
Bekliyorum sakın bir bilinmezi
Kaybettim kendimi kaybettim seni
Ne yapsam ömrüme çare olmamış

Önemsemiyorum çarpışmaları
Bende kırılmayan bir yer kalmamış
Öyle özel şeyler kaybetmişim ki
Ne koysam yerine eğreti kalmış

Büyük bir yoklukta yaşıyor gibi
Özlüyorum olur olmaz herşeyi
Yitirdim kendimi yitirdim seni
Ne yapsam gönlüme hiç avunmamış

Selçuk Tören

Ne yaptım

Sana bir şey belli etmedim ama
Ben seni dinlerken yıkıldım çöktüm
Senden hiç ummazdım böyle bir veda
Ne yaptım da senden bunları gördüm

Olur olmaz yere sudan sebeple
Ayrılmak istedin bahanelerle
Yalanlar söyledin göz göre göre
Ne yaptım da senden bunları gördüm

Sana ağlamadım yanmadım sanma
Ben gözyaşlarımı kalbime döktüm
Senden beklemezdim böyle bir ceza
Ne yaptım da senden bunları gördüm

Hiç bir neden yokken durup dururken
Kavgalar çıkardın gitmek için sen
Hep beni suçladın dinmedi öfken
Ne yaptım da senden bunları gördüm

Selçuk Tören

Ne yazık

Kimseyi suçlamak değil niyetim
Hepsi benim suçum benim günahım
Harcadım ömrümü yaktım mahvettim
Her şeye kahrettim bitti hayatım

En güzel çağlarım yel oldu gitti
Aktı gözyaşlarım sel oldu gitti
Bütün bir hayatım böylece geçti
Ne yazık seninle yaşayamadım
Ne yazık seninle yaşlanamadım

Kalbimdeki acı anlatılamaz
Her nefes daha çok büyüyor sancım
Bin parçaya böldüm onarılamaz
Pişmanlık içinde yitti yıllarım

Kırlara karıştı hayalim düşüm
Söndü umutlarım soldu gülüşüm
Kimseye değil ben bana küsmüşüm
Ne yazık seninle yaşayamadım
Ne yazık seninle yaşlanamadım

Selçuk Tören

Neden

bu saatte ben yine
yokluğun yüreğimde
ne zamandır uykusuz
ne zamandır resminle

oturdum içiyorum
kendimden geçiyorum
hiç bir çıkar yolum yok
hasretlik çekiyorum

azalıyorum sensiz
eriyorum mum gibi
tüm çareler çaresiz
neden bıraktın beni

ortalık darmadağın
çok belli olmadığın
ben her şeyden vazgeçtim
tadı yok sensizliğin

içiyorum her gece
acılar içerimde
sensiz tek umudum yok
yaşıyorum öylece

tükeniyorum sessiz
yanıyorum göz gibi
yalnız kaldım kimsesiz
neden terk ettin beni

Selçuk Tören

Neden mi

Neden mi böyle hep asık yüzlüyüm
İçimde bir çok şey bitti de ondan
Neden mi umutsuz keder yüklüyüm
Her seven terkedip gitti de ondan

Ben gidemedim hep kalan oldum
Paramparça dünyam hep talan oldum
Yenildim yıkıldım hep yalan oldum
Her seven terkedip gitti de ondan

Neden mi böyle hep karamsarım ben
Heder oldu düşüm yitti de ondan
Neden mi sitemkar isyankarım ben
Her seven terkedip gitti de ondan

Ben gidemedim hep sessiz kaldım
Ağladım ağladım hep ıssız kaldım
Kimsesiz çaresiz hep yalnız kaldım
Her seven terkedip gitti de ondan

Selçuk Tören

Neden yoksun

Bu sorular bende çok derinlerde
Yıllar öncesinde yediğim vurgun
Çıktı su yüzüne söyledim işte
Ben seni çok sevdim yüreğim yorgun

Neden gündüzümde neden gecemde
Neden hayalimde neden düşümde
Neden kaderimde neden ömrümde
Neden son günümde yanımda yoksun

Bu sorular bende çok eskilerde
Yıllar evvelinde verdiğim bozgun
Zamanı erişti anlattım bende
Ben sana çok yandım yüreğim bungun

Neden damarımda neden kanımda
Neden hayatımda neden canımda
Neden dudağında neden duanla
Neden son anımda yanımda yoksun

Selçuk Tören

Nefret ettirdiniz

Kalmadı içimde umut zerresi
Yaşamaktan bıktım daha bugünden
Henüz yaşım ne ki hevesim geçti
Hiçbir hayalim yok gelecek günden

Seviyorum dedim acımadınız
Yalanlar söyleyip hep ağlattınız
Canıma tak etti yaptıklarınız
Nefret ettirdiniz beni her şeyden

Artık hiç kimseye tahammülüm yok
Kimse beklemesin hiçbir şey benden
Küstüm hepimize çok kırıldım çok
Yüreğim yaralı bin bir yerinden

Seviyorum dedim anlamadınız
Oyunlar oynayıp hep aldattınız
Beni bir tanemden siz ayırdınız
Nefret ettirdiniz beni her şeyden

Selçuk Tören

Nefret ettirir

Kader belli olmaz bir rüzgar eser
Çıkar tam karşıma aşka erdirir
Ah derim bu rüya yok daha neler
Bizde aşk ne gezer görücü gelir

Verir babam beni bakmaz sözüme
Ağlarım gözyaşım bitmez ömrümce
Düşerim bir kötü zalim eline
Beni bu hayattan nefret ettirir

Nefret ettirir of nefret ettirir
Beni bu dünyadan nefret ettirir
Nefret ettirir of nefret ettirir
Beni şu hayattan nefret ettirir

Çıkamam sokağa yolumu keser
Beni yaşamaktan candan bezdirir
Ah derim bir kaza bir musibet ver
Bizde şans ne gezer birden belirir

Vurur acımasız tüm nefretiyle
Vurur beceriksiz ezikliğiyle
Küserim çaresiz zalim kadere
Beni bu hayattan nefret ettirir

Selçuk Tören

Nerden bileyim

Bana yalan dolan öğretmediler
Seviyorum seni nasıl diyeyim
Aşk nasıl harcanır göstermediler
Ben bu oyunları nerden bileyim

Ben düşünmedim ki asla kimseyi
Yüz üstü bırakıp çekip gitmeyi
Seviyorum deyip inkar etmeyi
Ben hiç bilmedim ki nerden bileyim

Nerden bileyim ki insanlar sahte
Yalan söylüyorlar göz göre göre
Bu kadar vicdansız olmayı söyle
Ben hiç bilmedim ki nerden bileyim

Bana aşkı böyle anlatmadılar
Ümit verip sana nasıl gideyim
Öyle çaresizce ağlatmadılar
Ben bu tuzakları nerden bileyim

Ben istemedim ki asla kimseyi
Sevmeden koluma takıp gezmeyi
Seviyorum deyip dalga geçmeyi
Ben hiç bilmedim ki nerden bileyim

Nerden bileyim ki insanlar böyle
Kazık atıyorlar birbirlerine
Bu kadar ahlaksız olmayı söyle
Ben hiç bilmedim ki nerden bileyim

Selçuk Tören

Nerelerdeyim

Nerelerdeyim ben biliyor musun
Nasıl yaşıyorum ne hallerdeyim
Hiç merak ediyor soruyor musun
Öldüm mü kaldım mı ne alemdeyim

İssiz sokaklarda yüreğim darda
Uykusuz perişan gözlerim yolda
Kimsesiz biçare yalnız başına
Acıya bulanmış gecelerdeyim

Ben bu ayrılıktan düştüm bu derde
Varımı yağumu senle yitirdim
Hiç mi acımadın bıraktın böyle
Hiç mi düşünmedin sensiz neyerim

Kuytu köşelerde yüreğim keder
Sersefil gariban sözlerim beter
Her şeyden vazgeçmiş yılgın derbeder
Acıya bulanmış gecelerdeyim

Selçuk Tören

Neye yarar

Neye yarar dönsen özür dilesen
Ömrüm acılarla dolduktan sonra
Neye yarar affet üzgünüm desen
Gönlüm hasretinle solduktan sonra

Ahlar çekip ansan her gün ağlasan
İçin için yansan kara bağlasan
Neye yarar yaksan kalbi dağlasan
Beni topraklara koyduktan sonra

Neye yarar gelsen yüzüme gülsen
Bu aşk böyle heba olduktan sonra
Neye yarar ah son bir şans istesen
Gönlüm hasretinle solduktan sonra

El açıp Allah a her gün yalvarsan
Başını taşlardan taşlara vursan
Neye yarar pişman olsan kahrolsan
Beni topraklara koyduktan sonra

Selçuk Tören

Neyi yitirdim

hiçbir aşksız geçiyor günler
her gün böyle sıkılğan mutsuzum
yolculuk istiyor canım hüznlenerek
yaşadığım dünyadan umutsuzum

ne oldu bana
bu nasıl haldir
yorgun yaşıyorum
neyi yitirdim

kaybolsam diyorum bazen
aransa bulunmasa hiçbir izim
yağmur yağsa üstüme durmaksızın
bağırsam bağırsam susmasa sesim

(kasım 2002 denizli)

Selçuk Tören

Niye

Hikmetinden sual olunmaz ama
Niye böyle kara benim kaderim
Bu bir isyan değil bu bir acaba
Niye böyle yara benim yüreğim

Oysa hep çok sevdim saydım aşk için
Yardan gayrısından caydım aşk için
Elimden geleni yaptım aşk için
Niye böyle yaşlı benim gözlerim

Haddimi aştıysam affet Allahım
Niye paramparça benim düşlerim
Ne olur yardım et çok perişanım
Niye bitmek bilmez benim dertlerim

Oysa hep sabrettim sustum aşk için
Günlerce bekledim durdum aşk için
Sonunda sarardım soldum aşk için
Niye böyle yaşlı benim sözlerim

Selçuk Tören

Niye böyle oldu

Sen karar verdin ya bu ayrılığa
Bütün çile kahır hep bana kaldı
Günahım yoktu ki sevmekten başka
Niye böyle oldu yüreğim yandı

Tövbe ettim aşka bir daha tövbe
Başka bir gönüle girmem yeminle
Ben aldım dersimi dertle kederle
Ömrüm ziyan oldu gözyaşım aktı

Tertemiz hislerle sevmiştim seni
Bak şimdi yerini acılar aldı
Ne yaptım da birden terkettin beni
Niye böyle oldu ne suçum vardı

Tövbe ettim aşka bir daha tövbe
Başka bir gönüle girmem yeminle
Ben aldım dersimi dertle kederle
Ömrüm ziyan oldu gözyaşım aktı

Selçuk Tören

O bile yetti

Sana değer her Şey pişman değilim
Bu aşka bu ömrü harcadım gitti
Belki hep elinde olmadı elim
Belki erken bitti o bile yetti

AŞk neymiş sevgi ney sende gördüm ben
AŞkı ilmek ilmek sende rdm ben
Senden başkasına sanki kördüm ben
Bir yol baktım geçti o bile yetti

Yine olsa yine koşar peşine
Yüreğim ömrüne bir seni seğti
Belki birdenbire sustu hikaye
Belki erken bitti o bile yetti

Hem canım hem kanım hem yreğimdin
Hem anam hem babam hem kardeŐimdin
Ben bir seni sevdim sen her Őeyimdin
Bir yol gördüm yitti o bile yetti

Selęuk Tören

O bize yeter

Yitirme umudu ölmedik daha
Düştüysek kalkarız bunlarda geçer
Her gecenin sonu çıkar sabaha
Sen güven Allah'a o bize yeter

Elbet bir gün bizimde acımız son bulur
Elbet bir gün bizimde gözyaşımız kurur
Elbet bir gün bizimde muradımız olur
Sen güven Allah'a o bize yeter

Sabret biraz daha aşktan geçilmez
Gün olur hayrolur tüm dertler biter
Çıkmadık canız biz ümit kesilmez
Sen güven Allah'a o bize yeter

Elbet bir gün bizimde karlarımız erir
Elbet bir gün bizimde baharımız gelir
Elbet bir gün bizimde evimiz şenlenir
Sen güven Allah'a o bize yeter

Selçuk Tören

O evde senle

Nasıl başlamıştık o evde senle
İki masum yürek kederlenerek
Gözlerimizde yaş sarıldık önce
Sonra belirdi aşk kenetleyerek

Ben sende canımın eşini buldum
Sende eşlik ettin gülümseyerek
Sesinde huzurun sesini duydum
Soluksuz dinledim özümseyerek

Ne sevmesi yetti ne aşkın□ bana
Kimse yetiremez ölünceye dek
Ne sevmesi bitti ne aşkın□ bende
Kimse bitiremez ölünceye dek

Neler yaşamıştık o evde senle
Anlatsam kalemler kağıtlar yetmez
Hele son vedamız o hazine sahne
Yıllardır ağlarım aklımdan gitmez

Ben sende bıraktım güzellikleri
Geriye kalanlar beş kuruş etmez
Üzgün yaşıyorum artık günleri
Hayatım nafile mutluluk vermez

Dağ gibi hasreti bu aşkın bana
Mecnuna döndürür teselli yetmez
Bir dermansız yara bu aşkın bende
Sonunda öldürür hicranı bitmez

Selçuk Tören

O günün bende kalan anısı

yaşlı yorgun bir sesi var
bunca küçüklüğüne rağmen
bir adım gidemiyor ağlamaktan
olduğu yere yığılıyor bazen

yüregi kaldırmıyor belli ki bu acıyı
dalıp gidiyor gözleri bilinmezlere
konuşmak o vakit azap oluyor
içime döküyorum yaşımı görmesin diye

ne yapayım Yarab sen bilirsin
ne yapayım Yarab bir akıl ver
sussam olmaz konuşsam içimden gelmez
eriyip gidiyor önümde hali hep keder

yaşlı üzgün gözleri var
sanki yıllar evvelinden
daha gördüğü gün ne ki
hüzün dökülüyor yüzünden

kadere isyan ettiriyor o çaresiz duruşu
titrek elleri uzanıyor usulca geceye
hele solgun bir gül gibi bükmüyor mu boynunu
içime yakıyorum ağıtlarımı duymasın diye

(21 şubat 2004 denizli)

Selçuk Tören

O kadar yoksun ki

Bu ev bu sokaklar bu şehir sensiz
Artık yaşamının tadı mı olur
Her şeyden vazgeçtim halim ümitsiz
O kadar yoksun ki o kadar olur

Hayra yoramadım gördüğüm düşü
Ağladım yüzümün soldu gülüşü
Anladım ömrümün geldi çöküşü
O kadar yoksun ki o kadar olur

Adım başı keder bu kadar yeter
Böyle bir acının adı mı olur
Çok ağır yalnızım hasretin beteri
O kadar yoksun ki o kadar olur

Sensiz kuramadım hayalim talan
Sensiz duramadım bu dünya yalan
Dertmiş gözyaşıymış payıma kalan
O kadar yoksun ki o kadar olur

Selçuk Tören

O sabah

Seni gördüm yıllar sonra o sabah
İçimde bir şeyler canlanıverdi
Yine aynı aşkla oldum bir tuhaf
Gönlüm yine sana bağlanıverdi

Unuttum sanırdım ben seni çoktan
Derdim ki sevgiler aşklar hep yalan
O sabah karşıma çıktığın zaman
Gönlüm gerçekleri anlayıverdi

Yıllarca bu aşkta suçlu aradım
Hangimiz yüzünden sonlanıverdi
Gurur yaptım sustum mutsuz yaşadım
Gönlüm yalnızlıkla bekleyiverdi

Her şeye boş verdim her şeye imkan
Her şeye kahrettim her şeye isyan
O sabah ben sana kavuştuğum an
Gönlüm pişmanlıktan ağlayıverdi

Selçuk Tören

O yollarda bekle

Gözlerin bizde kalacak elbet
Unutulmayacak yaşadıklarımız
Gittiğin yol uzak olsa da
Anılacak paylaştıklarımız

Hiç üzülme sen
Hiç unuturuz sanma
O yollarda bekle bizi
Bir gün bizimde yolumuz oraya

Yoğun bir hüznü süreriz şimdi
Efkâr basar içimizi ağlarız
Dertten deliye döner kimimiz
Bazen geceler boyu susarız

Ama üzülme sen
İnan biz seni unutmayız
Sen o yollarda bekle bizi
Bir gün mutlaka karşılaşırız

(mart 2004 denizli)

Selçuk Tören

Olançası

ne yağmuru eksik ne fırtınası
ömür değil sanki güzün ortası
yalnızlığı almış koynuna yatar
yaşadım yıllardır bu olançası

gülmedi yüzüm hiç yaralar aldım
ne yapsam olmadı çaresiz kaldım
zaman aktı geçti ben bakakaldım
pişmanım yıllardır bu olançası

bir sevgilim vardı canım bildiğim
uğruna çileler dertler çektiğim
çekip gitti birden gitmez dediğim
beklerim yıllardır bu olançası

artık ne umudum ne düşlerim var
artık çok sıkıldım dünya bana dar
artık yok hayaller yok hatıralar
vazgeçtim yıllardır bu olançası

Selçuk Tören

Olmamışlık

aramızdaki bu hiç olmamışlık
kalıtsal kan bağı sadece kader
yani ben seçmedim senin olmayı
senin de suçun yok hepsi bu kadar

biraz sarılsaydın sevseydin beni
düşmanmışız gibi davranmasaydın
bir baba şefkati çok mu zor geldi
keşke o fırsatı kaçırmayasaydın

oysa sarmaş dolaş arkadaş gibi
konuşmak isterdim senle korkmadan
belki bir kaç kadeh bir şeyler içip
konu komşu ne der umursamadan

şimdi çok yalnızsam çok hatalıysam
herkese her şeye yanlışlarımdan
geriye dönmüyor ders almıyorsam
hep o senin uzak duruşlarından

bak seneler geçti bir nefes gibi
herkes şapkasını önüne koydu
yani yıllar sonra olmadı bizden
o omzumdaki el eğreti durdu

ah işte vaktiyle o gözlerinde
görseydim bir parça sevda bakışı
böyle dert olmazdın şu yüreğimde
olmazdı elinin öyle kalışı

dedim ya her şeyi uzak yaşadım
bir nefes ötemde eksikliğimle
bu acıyı yollar boyu taşıdım
yapayalnız gurbet gecelerinde

şimdi hep güvensiz hep oyuncuysam
gizli gizli akan gözyaşlarımdan
hesap sormıyorum utanıyorsam
hep o senin yakın olmayışından

Selçuk Tören

Olmuyor

Ne yazayım ki ne söyleyeyim
İçim kan ağlıyor bir çaresi yok
Gelemem gel desen kader bağlıyor
Yüreğim acıyor çok üzgünüm çok

Denedim her şeyi her şeyi yaptım
Daha fazlasına gücüm yetmiyor
Kestim umudumu kara bağladım
Ne yaparsan yap bazen olmuyor

Olmuyor elim kolum bağlı kaldı
Olmuyor bu hasret canımı aldı
Olmuyor bir tanem zaman daraldı
Ne yapsam ne etsem olmuyor olmuyor

Bir anda bitti bütün hayatım
Ben ölmedim ama yaşayışım yok
Bütün bu olanları aklım almıyor
Yüreğim yanıyor çok üzgünüm çok

Selçuk Tören

Olmuyor işte

Anladım ben sensiz yapamıyorum
Zorladım yolda yok kaderden öte
Senden başka yöne sapamıyorum
Ne yapsam olmadı olmuyor işte

Denedim bırakıp geri dönmeyi
Bu aşkı kalbime gömüp bitmeyi
Seni unutmayı senden gitmeyi
Ne yapsam olmadı olmuyor işte

Anladım ben sensiz duramıyorum
Hasretin amansız bir kor içimde
Senden ayrı bir düşünemiyorum
Ne yapsam olmadı olmuyor işte

Denedim vazgeçip bitsin demeyi
Bu derde çaresiz boyun bükmeyi
Seni terk etmeyi senden geçmeyi
Ne yapsam olmadı olmuyor işte

Selçuk Tören

Onlar

hani bazı insanlar vardır
ben onlardan değilim işte
inan gülemem yüzüne yalandan
ve ben ağlayamam yeri gelmedikçe

hiç anlamam onların hallerini
beş para etmezler gözümde
başkaları için başka yaşarlar
seviyorum derler hiç sevmedikçe

sevdiklerinin sevdiklerini severler güya
romantizm kurgularlar başbaşa gece
yetmez yüreklerine yalın bir sevda
ahkam keserler üstüne aşkı bilmedikçe

hani bazı insanlar vardır
ben onlardan değilim işte
şimdi bir kez daha düşün kendini
sen hangi taraftasın doğruyu söyle

(23 temmuz 2003 denizli)

Selçuk Tören

Oy deniz karadeniz

Ben senin gözlerine bakmaya doyamazdım
Elimdeydi hep resmin öpmeden uyumazdım
Şimdi elim köyümde gözlerim yolda kaldı
Bilsen nasıl severdim hiç sensiz yapamazdım

Dağları duman alsın beni de fırtınalar
Ben böyle yaşayamam yüreğimde yara var
Oy deniz Karadeniz hırçın dalgalı deniz
Ben sana geliyorum benim yolum intihar

Ne hayallerim vardı ah bir bilsen sevgilim
Sen yarım olacaktın şenlenecekti evim
Şimdi hayaller harap evim ocağım viran
Yüreğim yangın yeri küle döndü gençliğim

Yaylaları sis bassın beni de afakanlar
Ben sensiz yaşayamam zor gelir ayrılıklar
Oy deniz Karadeniz suları kara deniz
Ben sana ölüyorum benim sonum intihar

Selçuk Tören

Oyun

Bir sonbahar herkes kadar
Gözyaşlarıyla çığlıklarla
Ağır ağır örüldü ağılar
Ve başladım ben hayata

Kimi zaman günlük güneş
Kimi zaman kıştı yolum
Kimi zaman hemen yoruldum
Kimi zaman yılmadan koştum

Bazen bir ıssız gibi sessiz
Bazen avaz avaz çok konuştum
Bazen içime attım her şeyi
Bazen anlattım çok sarhoştum

Benimde oldu sevdalarım
Bende ayrılıklar yaşadım
Yeri geldi çok acı çektim
Yeri geldi yalnız kaldım

Egilmedim kimseye
Çıngnetmedim onurumu
Sevabı gunahiyla
Bitirdim bu oyunu

Selçuk Tören

Öderim bedelini

Biliyorum hatalarımı
Ne desen haklısın
Yüzüm yok dön demeye
Bağışla pişmanım

Aldım dersimi
Bu defa kararlıyım
Son bir şans ne olur
Yeniden başlayalım

Her şeyi unutalım
ilk gün ki gibi
El ele tutuşalım
Aşkla iki sevgili

Bir daha tövbe üzmem
Anladım değerini
Yemin olsun canımla
Öderim bedelini

Asla vazgeçemem
Yüreğimde saklısın
Gel bir büyüklük yap
Affet yalvarırım

Gördüm yalnızlığı
Hasretini yaşadım
Çekilir çile değil
Lütfen barışalım

Selçuk Tören

Öldü desinler

Yemeden içmeden kesildi sensiz
Bir kuru ağaca döndü desinler
Her gece gizlice ağladı sessiz
Cayır cayır yanıp söndü desinler

Belki o an ruhun hisseder beni
Ağlarsın duyunca çektiklerimi
Anlarsın ne kadar çok sevdiğimi
Aşkını kalbine gömdü desinler
Acılar içinde öldü desinler

Bir ömür boyunca bekledi durdu
Hasret yumağını ördü desinler
Mutluluk üstüne hayaller kurdu
Olmayacak düşler gördü desinler

Belki o an birden çok pişman olur
Kalbini taşlardan taşlara vurur
Ağlarsın kabrimin başında durur
Seni yüreğine gömdü desinler
Acılar içinde öldü desinler

Selçuk Tören

Öldürdüm sizi

Giden gitsin artık yeter yettiniz
Ben zaten yalnızım yıllardan beri
Ha varsınız ha yok bende hiçsiniz
Çok oldu bittiniz öldürdüm sizi

Ben sizi dost diye sardım sineye
Zerre hürmetiniz yokmuş sevgiye
Gözümü kırpmadan bastım tetiğe
Çok oldu bittiniz öldürdüm sizi

Vefa kadir kıymet umrumda değil
Önce siz vurdunuz sırtımdan beni
Sizin eseriniz bu yalnız katil
Çok oldu bittiniz öldürdüm sizi

Ben size güvendim verdim sırrımı
Bu muydu dostluğun sizde anlamı
Bir an düşünmeden çektim silahı
Çok oldu bittiniz öldürdüm sizi

Selçuk Tören

Ölmekten beter

Dert ediyor beni aşkın kederi
Çok yorulduğum artık gerçekten yeter
Dön gel ne olursun sil şu kaderi
Bu sensiz geceler ölmekten beter

Gözümde uyku yok elimde resmin
Dilimde dualar hep senin ismin
Dön gel ne olursun hasretin bitsin
Bu sensiz geceler ölmekten beter

Seni çok sevmekten başka suçum yok
Ne yaptıysam affet bir şans daha ver
Dön gel ne olursun çok yalnızım çok
Bu sensiz geceler ölmekten beter

Bir sağa bir sola savruluyorum
Acılar içinde kavruluyorum
Dön gel ne olursun yalvarıyorum
Bu sensiz geceler ölmekten beter

Selçuk Tören

Ölsem bile

Almıyor aklım bu olanları
Bunca kötü şeyi nasıl yaşadık
Ölesiye severken birbirimizi
Nerde yanlış yaptık neden ayrıldık

Böyle mi olacaktık biz seninle
İki canciğer dost düşmandan öte
Hani her anında hep aklımdaydım
Şimdi umrunda değilim ölsem bile

Kaldıramıyorum yaşananları
Yetmiyor yüreğim yoruldu artık
Kimler sebep oldu bu sevgimize
Kimin gözü kaldı kime aldandık

Böyle mi olacaktık biz seninle
İki canciğer dost düşmandan öte
Hani her anında hep aklımdaydım
Şimdi umrunda değilim ölsem bile

Selçuk Tören

Ölü

bir ömrü yitirdik güz toprağına
kabri gülistan olsun ömrü olmadı

(4 eylül 2003 ordu)

Selçuk Tören

Ölüm çıkıyor bu evden

ölüm çıkıyor bu evden her seferinde
her seferinde ağlıyorum
yüzün geliyor aklıma gurbette akşam olunca
kendimi alıp sana gelemiyorum

niye böyle yazılmış yazım
niye böyle dermansızım
ellerin elimde olsun yeter
seninle zulümlere de hazırım
yeter ki yanından gitmek olmasın
uğrunda tüm acılara razıyım

ağlarım yanarım kanarım ah
ağlarım her günüm olur eyvah
bu canı ben böyle taşıyamam
ağlarım ölürüm giyersin siyah

oysa biz senle eskiden sadece sevinçten
sadece sevinçten ağlıyorduk
kahır yoktu içimizde keder çok uzaktı bize
öylece sakin sakin yaşıyorduk

şimdiyse dertler gelmiş yazık
şimdiyse hüznümüz kalabalık
ağır bir yara gibi yüreğimde
kan kaybettikçe kazanıyor yalnızlık
sensiz kaldığım her an uzaklarda
ömrümün canına okuyor ayrılık

Selçuk Tören

Ölümcül

Sarı ellerime benim
Ben mutluluğa hasretim
Bir an yanımdan ayrılma
Erken olmasın yenilgim

Gün gelir herkes yenilir
En büyük aşklarda yiter
Payındaki yalnızlıktır
Gelecek ömrüne keder

Velhasıl yolumuz yakın
Bir gün bitecek öykümüz
Ne yapsak yarım kalacak
Kaçınılmaz ölümcülüz

(eylül 2004 ordu)

Selçuk Tören

Ölüyorum

günler geçti
herşey bitti
zaman geldi
ölüyorum

bir hayal gibiydi hayat
sensiz yaşadım çoğu kez
gözlerim ağlıyor artık
bari ölümümde olsaydın

ölmezdim belki
seni bırakıp gitmek zor gelirdi
yaşardım bir ömür yanında
gitmesen kalsan yanımda

şimdi sensiz
gözlerim fersiz
durumum ümitsiz
ölüyorum

(temmuz 2001 ordu)

Selçuk Tören

Ömrüm acılarla

Gitmek istiyorum bunaldım artık
Yaşanan her şey çok ağır geliyor
Kaldıramıyorum bana da yazık
Ömrüm acılarla geçti gidiyor

Dişlerimi sıkıp sabır demekten
Gözyaşları döküp acı çekmekten
Bir farkım kalmadı can çekişenden
Ömrüm acılarla bitti bitiyor

Bir yer düşünüyorum herkesten uzak
İsmimi cismimi kimse bilmiyor
Yetsin istiyorum böyle yaşamak
Ömrüm acılarla geçti gidiyor

İçime atmaktan derdi kederi
Aklıma takmaktan her söyleneni
Döndüm bir deliye oldum serseri
Ömrüm acılarla bitti bitiyor

Selçuk Tören

Ömrümün derdi

ağladım ömrüme ömrüm hüzündü
ağladım her gece gönlüm üzüldü
her gece canımı yaktı hasretin
her gece böylece boynum büküldü

bulamadım bulamadım
ömrümce huzuru bulamadım
çok erken oldum aşık yüzüm gülmedi yazık
gönlümün sevdiğini bulamadım
uçuşup gitti yıllar silindi hatıralar
şöyle gönlümce sevip sarılamadım

oy ömrümün derdi
beni yerlere serdi
bir çare bırakmadı
gençliğimi tüketti

şimdi yalnızlığım
her günün akşamında
oturup içiyorum
gözlerimde yaşlarla oy

soramadım soramadım
kimselelere hesap soramadım
kahrı attım içime hüzün çöktü yüzüme
kimselelere bir şey soramadım
kayboldum yitti yollar üşüştü yalnızlıklar
böyle bir hayatı kaldıramadım

oy ömrümün derdi
beni perişan etti
bir nefes aldırmadı
gençliğimi tüketti

şimdi yalnızlığım
ağlarım yana yana
bir kör kurşun yeter
her şeyi unutmaya oy

Selçuk Tören

Ömür

Ömür ki hüzdür yer yer
Asi bir surettir
Bir mutluluk yakalasan
Soluksuzca çeker gider

Ömür ki hüzdür yer yer
Gamsız bir adamdır
En ufak derde düşsen
Öylece durur seyreder

(aralık 2003 denizli)

Selçuk Tören

Ömürlük acı

bakma sen öyle aldırılmaz görünüşüme
ben bu acıyı bir ömür taşıyacağım
hele bir vursun yalnızlık gecelerime
o vakit gör beni nasıl kanayacağım

yüzümün olağan hali hüznün olacak
gözlerimden akan yaşlar hiç durmayacak
kime götürseler beni deli sanacak
bir o kadarda umutsuz bekleyeceğim

şimdi sakın aldanma suskun duruşuma
ben bu yarayı bir ömür yaşayacağım
hele bir yayılsın hasret damarlarıma
o vakit gör beni nasıl haykıracağım

nere baksam karşımda yüzün canlanacak
duyduğum her şarkı seni hatırlatacak
kimsemde yok yanımda bir an tutunacak
bir o kadarda yalnız hasret çekeceğim

(haziran 2005 denizli)

Selçuk Tören

Özleyerek bekleyerek

Ben bu berbat hayat içerisinde
Seni özleyerek yaşıyorum
Hasretin çığ gibi bir hal icimde
Seni özleyerek kahroluyorum

Üzülüyorum çok ben bu halimden
Ne yapsam hiç bir şey gelmiyor elden
Sarhoşum her gece her gece dertten
Seni özleyerek mahvoluyorum

Yüreğim isyanda gözüm yollarda
Seni bekleyerek gün sayıyorum
Biçare perişan kaldım yıllarda
Seni bekleyerek çıldırıyorum

Bunaliyorum çok ben bu sebepten
Umutum azaldı güzel günlerden
Artık bıktım benden bıktım her şeyden
Seni bekleyerek son buluyorum

Selçuk Tören

Paradoks

ister anla ister deliliğe vur
her şeyin yalan olduğu doğru
kim inkar ediyorsa bilmiyordur
bu öyle bir oyun ki yok başı sonu

düşün ki ağladın geceler boyu
düşün ki yastığın yaşlara doydu
hani çok seviyordu gitmiyordu
hani seni ömür boyu bekliyordu

anla işte artık her şey yalan
anla işte artık her şey doğru
anla işte artık gariip bir oyun
anla işte artık yok başı sonu

Selçuk Tören

Pişman değilim

Beklemek ne kadar uzun sürerse
Ben seni o kadar uzun bekledim
Sevmek böyle bir şey vefa bu işte
Geçip gitti ömür pişman değilim

Sen en zor anımda durdun yanımda
Sarıp sarmaladın hep hatırımda
Feda olsun sana canım kanımda
Bunu unutacak biri değilim

Yine olsa yine beklerim inan
Ben şu hayatta bir tek seni sevdim
Gerisi sıkıcı ağır bir roman
Geçip gitti ömür pişman değilim

Seninle tanıdım aşkı sevgiyi
Seninle aştım ben derdi kederi
Seninle yaşadım güzel günleri
Bunu unutacak biri değilim

Selçuk Tören

Pişman olabilirsin

Zannetme sevgilim bir gün dönünce
Beni aynı yerde bulabilirsin
İncinir gururum küserim ben de
Bir başına yalnız kalabilirsin

zrn kar etmez gözyaşın yetmez
Yel eser yerimde kederin bitmez
İnsan sevdiğini bırakıp gitmez
Yaptıklarına pişman olabilirsin

Çekip gitmek kolay vurup kapıyı
Dilediğin yere gidebilirsin
Ama sanma yürek bekler hep aşkı
Bir başına yalnız kalabilirsin

Ne desen fark etmez sözlerin yetmez
Gücenir yüreğim asla affetmez
İnsan ettiğini çekmeden lmez
Yaptıklarına pişman olabilirsin

Selçuk Tören

Resmen

Değişir diyordun elbet her insan
Yalan yok bende çok değiştim zaten
Ayık gezmiyorum artık bir tek an
Evi barkı şaştım dağıttım resmen

Hep senin yüzünden umdurdun beni
Yüreğimde aşkla durdurdun beni
Yemyeşil yapraktım soldurdun beni
Paramparça oldum dağıldım resmen

Tanıyamıyorum beni ben bile
Kendime yabancı biriyim bazen
Sesler duyuyorum bana şans dile
Aklımı kaçırdım delirdim resmen

Hep senin yüzünden kandırdın beni
Seni de sevdalı sandırdın beni
Hasret ateşiyle yandırdın beni
Bambaşka birine dönüştüm resmen

Selçuk Tören

Roman

Kar yağıyor düşlerimin arasında sokaklara
İzler bırakarak ardımda telaşsız yürüyorum
Ben bu manzarayı bir romanda okumuştum sanki
Bu yolun sonu hüznü evet anımsıyorum

Bu yol kedere dökülüyor
Ne olur gelme ardım sıra
Sakin gözyaşların akmasın
Dayanamam ağladığına

Aynı düşteyim yolun sonuna vardım ölmekteyim
Yalnızlıktan galiba kendimi kendim gömüyorum
Şanki ağlamak oldu kar yağmura döndü aniden
Öldüm öylece bitti roman evet hatırlıyorum

(şubat 2004 denizli)

Selçuk Tören

Rüyalar kısa

her gece olduğunda
hüzünlü bir uyanışa yatmak için
kalkıp düşünüyorum yataklara
sıyırıp kendimi insanlardan rüyaların için

seninle hüzünde güzelken sonra
seninle yüzün gibi
uyanıyorum en ıssız yerimle birden
yazık daha zamanlı bir yüzün yok ki

Selçuk Tören

Saat bu saat

Kalk gidelim kalsın ne var ne yoksa
Bu şehir sokaklar bu berbat hayat
Başka şansımız yok bu son macera
Tam zamanı şimdi saat bu saat

Gidelim bir sahil kasabasına
Gidelim her şeyi koyup kenara
Sadece sen ve ben düşüp yollara
Tam zamanı şimdi saat bu saat

Kimseler bilmesin nereye gittik
Unutsun bizi cümle cemaat
Haydi kalk hazırlan bismillah dedik
Tam zamanı şimdi saat bu saat

Gidelim bir deniz manzarasına
Gidelim umutla yeni yıllara
Sadece sen ve ben verip baş başa
Tam zamanı şimdi saat bu saat

Selçuk Tören

Sağalmıyor yara

Yine düştü yolum yine yandı can
Yine hatırladım yine ağladım
Geçmiyor demek ki bazen ne yapsan
Sağalmıyor yara çok geç anladım

Bekliyor pusuda bir iz bir anı
En mahsun anında yakıyor canı
O vakit durmuyor akıyor kanı
Sağalmıyor yara çok geç anladım

Giden gitti oysa yaydan çıktı ok
Yeter dedim kalbim kara bağladım
Ne desem olmadı bir çaresi yok
Sağalmıyor yara çok geç anladım

Bu şehir bu sokak bu ev oldukça
Aşkı yüreğimde böyle durdukça
Haşretin acısı cana vurdukça
Sağalmıyor yara çok geç anladım

Selçuk Tören

Sakin ola

Her ne sebeptense bilemiyorum
Hiç harbi gelmiyor sözlerin bana
Seni yalnız koyup gidemiyorum
Hiç güven vermiyor gözlerin bana

Sakin ola benden başka birine
Kaşına gözüne tatlı sözüne
Huyuna suyuna güzelliğine
Aldanıp kanıp ta yan gözle bakma

Benim gibi içli sevmez hiçbiri
Çok pişman olursun ne olur yapma
Bozar yüreğimde aşk yeminini
Sen bu yoldan başka yollara sapma

Sakin ola nerden duyacak diye
Dokunup sarılıp başka bir tene
Bu aşkı kirletme yada git gelme
Yanılıp şaşırıp karşıma çıkma

Selçuk Tören

Sana bedduam

Bunca ektirdiğin Şeyden sonra
İyi bir Şeyler duymayı bekleme
Ne desem sana soğumuz içim
Ne desem az gelir geçmez nefretim

Git bırak anlatma yalanların işe yaramaz
Artık inanmıyorum tatlı sözüne
Sen beni bitirdin sana bedduam
Sen de kal kendin gibi bir Őerefsize

Ağla yalvar dinlemesin seni duymasın hatta
Yan bir an dinmesin kalbinin sızısı asla
Uyan en tatlı uykundan gözyaşlarıyla
Duyan olmasın derdini halimi anla

Hala utanmadan konuŐuyorsun
Yok sana güvenim nefes tüketme
Ne desen boşuna tükendi sevgim
Ne desen affetmem kin dolu içim

Selçuk Tören

Sana geleceğim

Bir gece yarısı yolumda yağmur
Ardımda pişmanlık dolu bir hayat
Günahı sevabı boşverip artık
Sana geleceğim vicdanım rahat

Yılların pasıyla aşkın yasıyla
Ömrün gençliğini geçkin yaşıyla
Yüreğimde hasret ve gözyaşıyla
Sana geleceğim durumum berbat

Son bir kez sarılıp helâlleşmeye
Affet beni deyip veda etmeye
Her şeyi bırakıp çekip gitmeye
Sana geleceğim dolacak miat

Bir gece yarısı çarpıp kapıyı
Adımda derbeder gibi bir sıfat
Aklımda ecelsiz heba hayaller
Sana geleceğim dilimde feryat

Yolların sonuyla o en zoruyla
Onlarca cevapsız ağır soruyla
Yıllanmış çözümsüz aynı konuyla
Sana geleceğim yüreğim haşat

İster kov kapından ister bağışla
Boynum kıldan ince her bir lafına
Son bir veda için düşüp yollara
Sana geleceğim duracak saat

Selçuk Tören

Sana olmuyor yüreğim

sana olmuyor yüreğim çıkar gitsin
kalıbı tutmuyor boşuna zorlama
biraz daha uğraşıp içine girsen
yaralanıp aksayacaksın hayata

sonra beddualar lanet okumalar
tarifsiz pişmanlıklar ve ağlamalar
söylediğim her şeyi yalanlamalar
emin ol bunlar olacak çıkar gitsin

sana olmuyor yüreğim çıkar gitsin
hem tarzında değilim inan uymadım
nereye gitsek bizi söyleyecekler
ben böyleyim işte sana aykırıyım

sonra geçmişe özlemler ah keşkeler
sebepsiz suskunluklar ve küskünlükler
her halimden abartılı şikayetler
emin ol bunlar olacak çıkar gitsin

(ocak 2005 ordu)

Selçuk Tören

Sanırım

Sanırım sen hala anlayamadın
Bu aşk çoktan bitti ve biz ayrıldık
Boşuna anlatma gerisi kalsın
Sözlerinin bende hükmü yok artık

Bozuldu yaptığın aşk büyüleri
Kurtuldu yüreğim kendine geldi
İşlemiyor kalbe ateş edişi
Gözlerinin eski hükmü yok artık

Sanırım sen hala atlatamadın
Seni seven gitti biz bize kaldık
Yalvarıp ağlama yalanın batsın
Sözlerinin bende hükmü yok artık

Kabul olmadı bir tek duan bile
Yaradan acıdı benim halime
Bir çok kez bakıştık çok denedi de
Gözlerinin eski hükmü yok artık

Selçuk Tören

Sanki

Senin dūşündeki hayat bu deęil
Her Şeyden vazgeçmiş bıkmiŐ gibisin
Sanki yaęmalanmıŐ kalmış sersefil
Umutları yıkık bir viranesin

Gecelerin dertli yalnızı olmuş
Yalan sevdalardan yūreęi solmuŐ
Kadehler ũstūne kadehler koymuŐ
Hayalleri harap bir meyhanesin

Ömrünü hunharca katletmiŐ fail
Sende buna dalmıŐ bir seyircisin
Sanki davasından caymıŐ mūdahil
Anıları kayıp bezgin birisin

Gecelerin dertli yalnızı adın
Yıllarca dediler de inanmadın
DūŐünmeden seni harcadı kadın
Yarınları meçhul bir divanesin

Selçuk Tören

Sararıp solan

Seninle bir hayal kurabilirdik
Eğer gitmeseydin o kadar erken
O hayalle mutlu olabilirdik
Elveda demeseydin o gün birden

Yazık oldu sevdaya zannedersem
Yolunu emekleyemeden öldü
Unutulmayacak bir ölü gibi
Hiç unutulmadı ama gömüldü

Artık sevinç benim yüzüme uzak
Puslu anıların içinde kaldı
Kurak bana artık iklimler kurak
Dört mevsim yağsa da ömrüm sarardı

Ben o ölüye saygımdan olmalı
Çoğu şeyleri hala susuyorum
Şitemlerimi içime hapsettim
Kalan ömrümü solgun yaşıyorum

(nisan 2004 denizli)

Selçuk Tören

Sen de benim gibi

Seninde gecenin sessiz yerinde
Sızlıyor mu kalbin dertten derinden
Elinde bir kadeh geçip köşene
Ah çekiyor musun geçmiş günlerden

Pişmanlık amansız ağır bir yara
Hep sızlayacak can tende durdukça
Sende benim gibi hasret vurdukça
Ah çekiyor musun geçmiş günlerden

Düşünde hayalim ismim dilinde
Ağlıyor mu gözün beni anarken
Ara sıra isyan edip kadere
Ah çekiyor musun geçmiş günlerden

Yalnızlık zamansız bozuk bir saat
Öylece duruyor vermiyor rahat
Sen de benim gibi edince feryat
Ah çekiyor musun geçmiş günlerden

Selçuk Tören

Sen değil miydin

Yanılıyor muyum söyle sevgilim
Bana sözler veren sen değil miydin
Ben yüreğimdeki aşka kefilim
Hep seninim diyen sen değil miydin

Ne oldu da bu aşk bitti hemencek
Ne oldu da yalan oldu bu gerçek
Hani sen benimdin ölünceye dek
Hep seninim diyen sen değil miydin

Yalvarırım konuş bir şeyler söyle
Beni aşık eden sen değil miydin
Nasıl yapayalnız bıraktın böyle
Hep seninim diyen sen değil miydin

Ne oldu da bu aşk bitti bir anda
Ne oldu da gittin kim var aklında
Hani vazgeçmezdin sen benden asla
Hep seninim diyen sen değil miydin

Selçuk Tören

Sen değilsin ki

Ömrümün uykusuz gecelerinin
Sebebi sadece sen değilsin ki
Gönlümün çaresiz özlömlerinin
Sebebi sadece sen değilsin ki

Ben korkularıma yenilmeseydim
Eğilip bükölüp ezilmeseydim
Kim bize bunları yapabilirdi
Susup bir kenara çekilmeseydim

Sen değilsin ki ah sen değilsin ki
Bu aşkın katili sen değilsin ki
Her şeyin sebebi suçlusu benim
Bu katlin faili sen değilsin ki

Ömrümün huzursuz senelerinin
Sebebi sadece sen değilsin ki
Gönlümün kahrının kederlerinin
Sebebi sadece sen değilsin ki

Ben olacıkları göze alsaydım
Tavizsiz kararlı dimdik dursaydım
Kim bizi bunlarla üzebilirdi
Ne olursa olsun karşı koysaydım

Sen değilsin ki ah sen değilsin ki
Bu aşkın katili sen değilsin ki
Herseyin sebebi suçlusu benim
Bu katlin faili sen değilsin ki

Selçuk Tören

Sen gittikten sonra

Yok benim bir evim gidecek yerim
Sen gittikten sonra yıktım dağıttım
Vazgeçtim dünyadan ölmek istedim
Sen gittikten sonra tükendi sabrım

Her metrekaresi anıyla dolu
Her adımda acı kesti yolumu
Bir bidon benzini döktüm kül oldu
Sen gittikten sonra o evi yaktım

Artık sokaklarda yaşıyorum ben
Artık kimsesizim çok yalnızım ben
Kahrolurdun bir tek günümü görsen
Sen gittikten sonra bitti hayatım

Unutturur diye acılarımı
Sen gittikten sonra alkole sardım
Uyuşturur sandım ağrılarımı
Sen gittikten sonra çok yandı canım

Herkes seni sordu kaldım öylece
Herkes beni yordu küstüm kendime
Yazık olsun dedim sensiz ömrüme
Sen gittikten sonra düştüm dağıldım

Artık bir sarhoşum bir berduşum ben
Artık viraneneyim divaneyim ben
Ölürdün çektiğim çileyi bilsen
Sen gittikten sonra bitti hayatım

Selçuk Tören

Sen kendin yine sen

bilemezsin sen yürekten sevmeyi
üstünkörü doldurursun aşkı kalbine
sadece sen varsın herkesten fazla
kendinle baş başa kal bana müsaade

gecelerce yalnız kalsan anlar mısın ki
hiç umudum yok ya sen düşün yine
belli mi olur belki aklına gelir
pişman olursun yürekten sevmediğine

kaybettin artık bulamazsın izimi
yüksek sisli yollara gittim
hiç ağlamadım ya üzüldüm yine de
çünkü ben seni seve seve yittim

hangi günüme şöyle bir gülüverdün ki
ben seni bildim bileli hep hüzün yüzün
ne söylesem boş ne yapsam anlamsız
tesellisi yok sanki bu üzüntünün

bunlara sebep senin hep az buçuk sevmen
belki sende böyle olsun istemezdim gibi
gittim ya kendinden seni seven yarat
yarıya böl şimdi kalbindekini

kaçırdın bir daha tutamazsın ipimi
yüreğimi karlı dağlara saldım
çoktan unuttum desem o da yalan olur
seni az da olsa yanıma aldım

Selçuk Tören

Sen mahkum ettin

Ben böyle değildim böyle içmezdim
Beni bu hayata sen mecbur ettin
Her gece ah edip acı çekmezdim
Beni bu hayata sen mahkum ettin

Kahırla doluyum yok mutluluğum
Seninle kayboldu neşem huzurum
Izdırap içinde yanıyor ruhum
Beni bu hayata sen mahkum ettin

Ben böyle değildim böyle bitmezdim
Beni bu hayata sen sürükledin
Ardından gözyaşı döküp gitmezdim
Beni bu hayata sen mahkum ettin

Kederle yüklüyüm çok hüzünlüyüm
Seninle zehroldu gecem gündüzüm
Acılar içinde kanıyor gönlüm
Beni bu hayata sen mahkum ettin

Selçuk Tören

Sen mi yoksa ben mi

görüyorsun ki ağlıyorum neden sence
bundan sonra gülmem bütün ömrümce
ev sahibidir hüzün kiralık gülüşlerimin
sevencim taşındı belirsiz adreslere

övün yaptıklarınla ben yastayım
bir tek rengim kaldı siyahtayım
kalbinden yara almış bir hastayım
sen bozdun varlığının bekaretini

kusur arama bende seni sorgula
hilesiz hurdasız herşeyi cevapla
sana dair bir tek yanlışımla varsa
ben bozdum varlığının bekaretini

biliyorsun ki bitiyorum neden sence
sen olmadan yüzümü çevirmem güneşe
yatalak bende umut ölümü bekliyor
intihar etti düşlerim sen gidince

eylen ettiklerinle ben üzgünüm
dönmem daha geri uzak sürgünüm
hayata erken susmuş bir küskünüm
sen bozdun varlığının bekaretini

neler neler geçti aramızda
ne sorarsan sor biliyorum bu konuda
yanıtsız kalırsam bir tek soruda
ben bozdum varlığının bekaretini

(mayıs 2002 denizli)

Selçuk Tören

Sen ne ölesin

Bir günden bir güne kimse sormadı
Halin vaktin nasıl ne alemdesin
Şöyle bir mutluca günün olmadı
Ne yaşadın ki ah sen ne ölesin

Hep yapayalnızdın uzaktı sesler
Bir başına zordu yordu geceler
Çileyle kahırla geçti seneler
Ne anladın ki ah sen ne ölesin

Garip geldin hayat denen yalana
Garip geçti ömrün gönlün neylesin
Bir huzur diledin bir mutlu yuva
Ne kavuştun ki ah sen ne ölesin

Hep hüzüdü yüzün gözlerin nemli
Ağladın ağladın kimse bilmedi
Derinden derine çektin dertleri
Ne mutlandın ki ah sen ne ölesin

Selçuk Tören

Sen ol katilim

Hasrete acıya derde bırakma
Tut elimden beni götür sevgilim
Bana sıla olmaz yanından başka
Sensiz her yer gurbet sensin sahibim

Ama olur da aşk bir gün giderse
Yüreğin başka bir yare düşerse
Hatır gönül vefa sende biterse
Çek vur bitsin her şey sen ol katilim

Ben seni çok sevdim sakın unutma
Ne olursa olsun sende yüreğim
Bana çiçek açmaz bahçenden başka
Sensiz her yer kurak sensin kaderim

Selçuk Tören

Sen var gibi değil

Kalkıyorum güne sensizde yine
Ağlasamda gece yatmadan epey
Yaşıyorum bile olmuyor işte
Sen var gibi değil artık hiçbir şey

Gidiyorum hala tatsız olsa da
O güzel günlerle dolu sokağa
Dönüyorum geri yana ağlaya
Sen var gibi değil artık hiçbir yer

Avutuyor dostlar bazen yalanlar
İmkansız olsada unutmak epey
Gülüyorum sahte gerçek acılar
Sen var gibi değil artık hiçbir şey

Gidiyorum hala canım yansada
Seni hatırlatan neresi varsa
Arıyorum seni gözyaşlarıyla
Sen var gibi değil artık hiçbir yer

Selçuk Tören

Sen yanımdayken

Bitti benim için artık pes ettim
Neye yarar umut sensiz yaşarken
Bıraktım kendimi canımdan geçtim
Ben böyle değildim sen yanımdayken

Her güne sevinçle uyanıyordum
Yüzünü görünce şükür diyordum
Seni her şeyden çok çok seviyordum
Ben böyle değildim sen yanımdayken

Gündüzler ayrı dert geceler ayrı
Nasıl dayanırım böyle severken
Yüzüm gözüm kahır sözlerim acı
Ben böyle değildim sen yanımdayken

Hayallerim vardı bu dünya için
Hayallerim vardı mutluluk için
Hayallerim vardı ikimiz için
Ben böyle değildim sen yanımdayken

Selçuk Tören

Sen yeter ki gitme

Akıl karı değil bu yaptıkların
Bir otur sakinleş bir daha düşün
Değer mi gitmeye bu saydıkların
Başka yolu yok mu bu mu son sözün

Sus ne olur elbet bir yol bulunur
Yeniden başlarız dünü unuttur
Sen yeter ki iste olmazlar olur
Sen yeter ki gitme solmasın yüzün

Sanki büyülenmiş başka birisin
Bir yabancı gibi bakıyor gözün
Anlayamıyorum nasıl değiştin
Başka yolu yok mu bu mu son sözün

Sus ne olur elbet bir yol bulunur
Geç kalmış değiliz her şey hallolur
Sen yeter ki iste hep benimle dur
Sen yeter ki gitme olmasın hüzün

Selçuk Tören

Sende bıraktım

Ben bu hikayede kaybeden oldum
Sevinci neşeyi sende bıraktım
Bir mecnuna döndüm çileyle doldum
Aklımı fikrimi sende bıraktım

Artık benim için her şey anlamsız
Hiç bir umudum yok vuslat imkansız
Bıktım bu hayattan yaşamak tatsız
Bugünü yarını sende bıraktım

Zaman mefhumunu çoktan yitirdim
Geceyi gündüzü sende bıraktım
Bir berduşa döndüm ölmek istedim
Canımı kanımı sende bıraktım

Artık benim için bu dünya yalan
Hiç bir hevesim yok hayalim talan
Bana bu ömürden gözyaşı kalan
Aşkımı sevgimi sende bıraktım

Selçuk Tören

Sende bulduğum

ne ki sende bulduğum
vakitsiz çeker canım
bir gün gitsen Öyle
sanki bir yanım yarım

ne ki sende bulduğum
tarifsiz susar sesim
düşündüm de sonra
buldum:ocukluğum

(haziran 2002 denizli)

Selçuk Tören

Sende ilacı

Bir rüyaymış gibi uyandır beni
Bitsin bu cehennem bitsin bu acı
Her günüm gözyaşı tükendi feri
Can çekişiyor kalp sende ilacı

Çek çıkar hasretin kuyularından
Gel kurtar gurbetin zindanlarından
Yetiş geç olmadan dolmadan zaman
Can çekişiyor kalp sende ilacı

Kim ne derse desin her şeyim sensin
Sensin şu gönlümün tek ihtiyacı
Dön başımın tacı nerelerdesin
Can çekişiyor kalp sende ilacı

Al götür dertlerin uzaklarına
Son ver namertlerin tuzaklarına
Yeter artık gücüm kalmadı anla
Can çekişiyor kalp sende ilacı

Selçuk Tören

Senden ayrı

Bu akşam bu sofrada böyle senle başbaşa
Uzaklaşıp dünyadan gerçeği unutarak
Yılların hasretini döküp gözyaşlarıyla
Söylüyorum her şeyi gözlerine bakarak

Gözlerinde görürüm aşkı sevdayı gülüm
Yüreğim bayram yeri böyle geçse her günüm
Senden ayrı yaşamak yaşamak değil zulüm
Senden ayrı küskünüm senden ayrı üzgünüm

İki kadeh rakının şu sohbetin hatrına
Şımsıkı sarıl bana yalana tutunarak
İçimde kalanları söküp bir bir acıyla
Söylüyorum yüzüne kendimden utanarak

Ben olayım kalbinde benim olmasan bile
Yüreğim sana köle sensiz zaten ben kimim
Senden ayrı yaşamak yaşamak değil çile
Senden ayrı garibim senden ayrı bir hiçim

Selçuk Tören

Senden başka biri

Senden başka biri terkedip beni
Bana bu dertleri yaşatamazdı
Bütün hayatımdan çekip elini
Beni böyle yalnız bırakamazdı

Hasreti canıma çökse derinden
Yüreğimi tutup sökse yerinden
Her şeyimi alıp gitse de benden
Beni böyle yalnız bırakamazdı

Senden başka biri terkedip gidip
Aklımı yerinden çıkaramazdı
Beni böyle garip aşktan muzdarip
Beni böyle yalnız bırakamazdı

Aşkın acısı yaksa kavursa
Küllerimi yele atsa savursa
Paramparça etse yıksa dağıtsa
Beni böyle yalnız bırakamazdı

Selçuk Tören

Senden sonra

Ölmesem de bir şey kalmaz
Senden sonra senden sonra
Yaşarım da tadım olmaz
Senden sonra senden sonra

Gülmeleri unuturum
Gözyaşıyla kahrolurum
Mahsunlaşır mahvolurum
Senden sonra senden sonra

Zerre kadar ümit olmaz
Senden sonra senden sonra
Küser kader çilem dolmaz
Senden sonra senden sonra

Her şeyimi yitirim
Yüregimi bitiririm
Gariplenir dertlenirim
Senden sonra senden sonra

Selçuk Tören

Senden uzakta

Sensiz bir garibim sensiz bir hoşum
Ayakta değilim sanki ayakta
İçim dışım alkol nahoş mayhoşum
Hep böyle sarhoşum senden uzakta

Hayata yorgunum düşlere kırgın
Hiç bir hevesim yok yüreğim bıkkın
Her şeyden vazgeçtim canım çok sıkkın
Hep böyle sarhoşum senden uzakta

Sensiz avareyim bir başıboşum
Yatakta değilim sanki yatakta
Gecem gündüzüm dert affet minnoşum
Hep böyle sarhoşum senden uzakta

Hayata yalnızım dünyaya uzak
Tükendi umudum yollarım tuzak
Nasıl içmeyeyim sen bana yasak
Bu yüzden sarhoşum senden uzakta

Selçuk Tören

Sendeymiş her şey

Gittin de gördüm ki dünya boş bir yer
Hükmü yok yalnızken düşündüm epey
Yoluma ipekten halı serseler
Gözüm tok sensizken istemem bir şey

Kaybetmişim seni yalnız kalmışım
Geceler boyunca sana yanmışım
Nelerle avunmuş ne aldanmışım
Agladım anladım sendeymiş her şey

Gönlümde kalmadı huzurdan eser
Gücüm de tükendi ey gençliğim ey
Hasretler içinde geçti seneler
Acıdan kahirdan yok başka bir şey

Sevdiğim ne varsa seninle gitmiş
Umutum hayalim bir bir tükenmiş
Yaşamak boş gelmiş hevesim bitmiş
Agladım anladım sendeymiş her şey

Selçuk Tören

Senin hatrın var

Her şeyi bırakıp giderim ama
Yapamam sevgilim senin hatrın var
Yakarım yıkarım acımam ama
Kıyamam sevgilim senin hatrın var

Yoksa çoktan bitti hevesim arzum
Yaşamak dert oldu acıyor ruhum
Vazgeçer giderdim gelirdi sonum
Gidemem sevgilim senin hatrın var

Her gün ağlasam da her gün yansam da
Kopamam sevgilim senin hatrın var
Her gün daha beter yara alsam da
Kaçamam sevgilim senin hatrın var

Yoksa çoktan yitti hayalim düşüm
Umudum yok oldu soldu gülüşüm
Beklemez giderdim zaten ölmüşüm
Gidemem sevgilim senin hatrın var

Selçuk Tören

Senin içindi

Öyle kolay mıydı terkedip gitmek
Oysa bütün her şey senin içindi
Seni mutlu etmek ya onca emek
Kurduğum hayaller senin içindi

El açıp Tanrı ya geceler boyu
Gözlerime haram edip uykuyu
Yenmek için beni saran korkuyu
Ettiğim dualar senin içindi

Bu kadar mı zordu vefalı olmak
Benim bütün ömrüm senin içindi
Hep yanında kalmak senle yaşlanmak
Umduğum yarınlar senin içindi

Sabredip her derde her mihnetine
Yüreğime dayan deyip sessizce
Görmek için seni her gün benimle
Çektiğim acılar senin içindi

Selçuk Tören

Seninle

Aniden karşıma çıktığın o yaz
Sanki dünya durdu bir an sesinle
Aşık oldum sana delirdi o haz
Karşılıksız sende beni sevince

Yıllar yılı sürdü aşk mevsimimiz
Üst üste eklendi her an sevgimiz
Veda günlerinde son demindeyiz
Bir ömür yetmedi bana seninle

Hala ilk gün gibi yüreğimde aşk
Hala titrer elim sana değince
Ne güzel hayatı senle paylaşmak
Ne güzel yaşamak sevdiceğinle

Bir daha dünyaya gelsem bilirim
Allahtan sadece seni dilerim
Yine sonu gelir yine isterim
Bir ömür yetmedi bana seninle

Selçuk Tören

Senlik bir Şey yok

Beni yüreğimle yalnız bırak git
Bir mr yanarız zamanımız çok
ldrr belkide acı müsait
Geri kalan bizde senlik bir Şey yok

Sen yapacağını yaptın ağlattın
Ayrılık yoluna saptın yalvarttın
Bir kötü zalime taptın aldattın
Geri kalan bizde senlik bir Şey yok

Usul usul uza sakın konuşma
Doyduk biz yalana sus krnımız tok
Topla neyin varsa götür bırakma
Geri kalan bizde senlik bir Şey yok

Sen diyeceğini dedin kaybettin
Günahsız bu aşkı yıktın mahvettin
Bir mr harcadın yaktın kahrettin
Geri kalan bizde senlik bir Şey yok

Selçuk Tören

Sensin artık

Kimse bilmez beni yar senin gibi
Bir sana döküldüm sana açıldım
Gözlerinde gördüm aşkı sevgiyi
Sensin artık benim eşim sırdaşım

Başımı omzuna yasladığım an
Gönlüme huzurdan mutluluk dolan
Geçmesin isterim yanında zaman
Sensin artık benim yolum yoldaşım

Çok günler yaşadım mutsuz umutsuz
Darmadağın oldum düştüm dağıldım
Çok geceler gördüm yorgun uykusuz
Sensin artık benim en son durağım

Seninle yaşamak istiyorum ben
Seninle yaşlanmak istiyorum ben
Seni her şeyden çok seviyorum ben
Sensin artık benim evim ocağım

Selçuk Tören

Sensiz

gittin.. sensizlik tek miras
en sıkıldığım bu yaz
sana uzak olmak yok mu
ölümlerden de ayaz

Selçuk Tören

Sensiz halim

Her hüzünlü şarkıda ağlarım artık
Susmalara kapılır konuşkan dilim
En umulmadık zamanda sensiz kaldım
Sağanak olsa yağsa dinmez kederim

Buğulu camlara gömerek alnımı
Bir bilsen neler neler hayal ederim
Sen oldun ahh..larımın en acılısı
Sıcaklığından yoksun üşür ellerim

Kalırım gecelerce karanlıklarda
Her nefesim derin bir iç çekiş olur
Benim bu halimi kimse anlayamaz
Taşıyamaz canımı tenim yorulur

Nereye baksa gözlerim dalar gider
Ansızın aklıma düşer hatıralar
Kalanına sensiz yüreğim dayanmaz
Bütün ömrümü derin bir sızı kaplar

(şubat 2004 denizli)

Selçuk Tören

Sensizlik

Başım hiç hoş değil sensiz hayatla
Doğan her gün beni deli ediyor
Anılar her gece sessiz pusuda
Birden beliriyor acı veriyor

O vakit bir görsen beni sevgilim
Nasıl yalnızlıklar içinde halim
Ağlıyor gözlerim yanıyor kalbim
Sensizlik bana çok ağır geliyor

Yakında düşerim elden ayaktan
Bu kadar hasrete gücüm yetmiyor
Sorular her gece yoksun cevaptan
Canımı sıkıyor bitmek bilmiyor

O vakit bir görsen beni sevgilim
Nasıl çaresizlik içinde halim
Susuyor sözlerim kanıyor içim
Sensizlik bana çok ağır geliyor

Selçuk Tören

Sesleniş

kaçacağım buralardan
bir baharda yalınayak
yıllanmış suskunluğumu
adım adım bağırarak

koşarak deliler gibi
uzak dağ doruklarına
sesimi haykıracağım
güneşin çocuklarına

dinleyin ey umutlarım
hiçbir gün aşksız kalmayın
ben beceremedim aşkı
siz doyasıya yaşayın

(mart 2004 denizli)

Selçuk Tören

Sessiz ayrılık

sonunda bu da bizi buldu
sesimiz boşa yoruldu
aşkımız fırtınaydı duruldu
yollandık yalnızlıklara

kimbilir kaç zaman sonra
karşılışırız bir daha
ağlarız o halimize
nerede hangi şehirde

sanki bize bu sevda çokmuş
yaşadığımız masalmış oyunmuş
ağlamak boyun borcu olmuş
hüküm giymişiz ayrılıklara

(ocak 2002 denizli)

Selçuk Tören

Sessiz yolcu

belki biliyordun son bakışını
hissetmişti kalbin olacağı
bir acı gülüşle dolanıp durdun
gizli elvedanı kimse duymadı

yoktu kahretmeye sevdiğini
yoktu cesaretin vedalaşmaya
sarılsan canına katmak isterdin
kim dayanırdı ki bu ayrılığa

bir çift kanlı mavi göz var hatımda
bir de inadına aşık bir çocuk
bir kadın iki de can var aklımda
bir de acımasız ölüm gencecik

her şeyi içine atıp bir sabah
yüklenip ne varsa hüzünden yana
bırakıp bizlere çok derin bir ah
sessiz gidiverdin çok uzaklara

ardından gözyaşı ardından keder
ardından tarifsiz acılar kaldı
mayısın biriydi durup dururken
sanki sana rahmet yağmurlar yağdı

Selçuk Tören

Sevdiklerime

Bir yol ortasında yalnız çaresiz
Gidecek bir yerin olmadan öyle
Saatlerce boş boş bakıp kimsesiz
Kaldın mı kararsız ne yapsam diye

Dahası yanında sandıklarında
Terk edip karşında olduklarında
Tüm yaşananlara sustuklarında
Yandı mı yüreğin gördüklerine

Benim halim tam da aynen böyleydi
Ağladım ağladım kimse bilmedi
Bulmadan kaybettim sevinçlerimi
Bir ince sitem bu sevdiklerime

Bir gece yarısı sarhoş derbeder
Düşün ilk kez böyle aşık ömründe
Yüreğin karışık halin besbeter
Durdun mu yarinsiz bir kapı önünde

Dahası derdinin ağırlığıyla
Çöküp ıssız ıslak kaldırımlara
Dayanacak gücün kalmadığında
Yenildi mi kalbin kederlerine

Benim halim tam da aynen böyleydi
İçin için yandım kimse görmedi
Açmadan yitirdim ben çiçeğimi
Solgun bir bahceyim sevdiklerime

Selçuk Tören

Seviyorum deme

Yetti artık bu yük dünyadan büyük
Bir adım atacak halim kalmadı
Paramparça yürek hep kırık dökük
Bir parça mutluluk nasip olmadı

Sen sebep oldun ah hep senin suçun
Bu saatten sonra pişmanım deme
Sen bastın tetiğe namludan çıktı kurşun
Ne yapsan çaresiz dönüş yok geriye

Bir kere bile anlamadın halimden
Bir kere bile tutmadın elimden
Bir kere bile sormadın derdin ne
Karşıma geçipte seviyorum deme

Şimdi batıyor bana yaptığın her şey
Bir an önce git bence sabrım tükendi
Görmek istemiyorum soğudum epey
İçimde sana dair tüm hisler bitti

Sen sebep oldun ah senin yüzünden
Daha yalan yere üzgünüm deme
Sen yeminler ettin caydın sözünden
Ne yapsan imkansız bitti bu hikaye

Selçuk Tören

Sevmedim senden başka

Hala rüyalarımnda seni görüyorum
Hala ağlayarak uyanıyorum
Demek geçmeyecek yıllar geçse de
Demek bu hasret hep kalacak kalbimde

Nasıl dayanırım nasıl katlanırım
Nasıl bu ayrılığa nasıl alışırım
Bir yolu yok anladım çekeceğim
Bir yolu yok ben bu acıyla öleceğim

Keşke bir çare olsa birazcık olsa da
Keşke yanımda olsan kalsak baş başa
Anlatsam sana anlatsam her şeyi
Anlatsam ne kadar ne çok özlediğimi

Ağlasam gözlerine bakıp içli içli
Ağlasam sarılarak bırakma diye beni
Biliyorum imkansız olmayacak şeyler bunlar
Biliyorum yazıldı çoktan kaderimize ayrılıklar

Ah gönül işte anlamıyor imkansız
Ah cayır cayır yanıyor içim sızı sızı
Belki bu şiir bile bulamayacak seni asla
Belki yalan her şey belki boşu boşuna

Yazılsın yine de kalmasın içimde
Yazılsın herkes bilsin bu ne biçim aşk böyle
Son sözüm olsun sana duysan da duymasan da
Son sözüm olsun sana sevmedim senden başka

Selçuk Tören

Sineye ektim

Hadi dedim sustum ksmesin kalbi
Yaptığı her şeyi görmezden geldim
Kimseye vermedim bunca tavizi
Onu sevdiğimden sineye çektim

Ne gururum kaldı ne haysiyetim
Hepsini ayaklar altına serdim
İnan başkasına susmazdı dilim
Onu sevdiğimden sineye çektim

Ya sabır çekerek geçtim günleri
La havle diyerek dualar ettim
Arkamdan söylenen onca sözleri
Onu sevdiğimden sineye çektim

Ne onurum kaldı ne şahsiyetim
Çok gözyaşı döktüm bir şey demedim
İnan göz yummazdım almazdı içim
Onu sevdiğimden sineye çektim

Selçuk Tören

Sitem

tercihi ondan yana
unutmuş olmalı dostluğa sevdalı beni
en güzel koyularda beraber yürümüşük
ve yanyana çok uyumuştuk oysa
anladım kendin olmak yetmiyor haklılığa
demek bazen bulunamıyor cevapları vefanın
sorular bu kadar kolayda sorulsa
en iyisi bizde bir an önce
susalım bu şiiri burda

Selçuk Tören

Son dua

Kalbimde Allah'a son bir duam var
Madem ki sonuna varıyor öyküm
Seninle yazılsın o son sayfalar
Seninle son bulsun bu hazin ömrüm

Sana son bir defa dokunamadan
Dizlerinde yatıp uyuyamadan
Çok sevdim deyip sarılamadan
Bitmesin ne olur bitmesin ömrüm

Çok acılar çektim diyeti olsun
Madem ki hasretle sınıandı gönlüm
Senin kollarında miadı dolsun
Seninle son bulsun bu hazin ömrüm

Sana son bir defa yar diyemeden
Yalvarıp yakarıp af dilemeden
Gözlerine bakıp helalleşmeden
Bitmesin ne olur bitmesin ömrüm

Selçuk Tören

Son gün de olsa

Kaç ayrılık şarkısı dilimde eskidi
Kaç meyhane kepenk kapayıp gitti
Bir ben vazgeçmedim bir ben unutmadım
Sensiz geçen her günün ömrümde izi

Ah solup yitti gençliğim ah
Ah bu kaçınıcı sensiz sabah
Yine de umudum tükenmedi hala
Dilimden düşse de bu kadar eyvah

Bir gece habersiz çıkıp gelmeni
Bende unutmadım seni demeni
Bilsen nasıl hasretle bekliyorum
Her şeyi bırakıp geri dönmeni

Kaç yalnızlık şiiri canımda eridi
Kaç şehir dökemedi bendeki derdi
Bir gün usanmadım bir gün uslanmadım
Hep yanımda taşıdım senin sevgini

Ah soluk geçti yıllarım ah
Ah bu nasıl yazı simsiyah
Yine de sözlerim sitem değil soru
Sonumuz güzel olsun affetsin Allah

Hissediyorum biz bu hayatta
Karşılaşacağız bir gün mutlaka
Tutuşacak ellerimiz gelecek vuslat
Elbet kavuşacağız son günde olsa

Selçuk Tören

Son söz

Dalgın bir adamım kızmayın bana
Aklım fikrim silme hasretle dolu
Dermansız çileler hep benden yana
Hep dimdik yokuş ömrümün yolu

Yoruldu yüreğim yoruldu yardan
Yoruldu vuslatsız aşktan sevdadan
Son sözü soruldu yalan dünyadan
Yaşadıklarımından pişmanım oldu

Dargın bir adamım anlayın beni
Hayat benim için cevapsız soru
Bitimsiz kederler sardı kalbimi
Acılı bir gülüş ömrümün sonu

Yanıldı yüreğim yanıldı yardan
Yanıldı imkansız aşktan sevdadan
Son sözü döküldü dudaklarından
Yapmadıklarımından pişmanım oldu

Selçuk Tören

Son zamanlarda

Sen gideli bende kapandım eve
İlişigi kestim tüm eşle dostla
İçimden gelmiyor yaşamak bile
Hiç iyi değilim son zamanlarda

Seni düşündükçe kahroluyorum
Seni düşündükçe mahvoluyorum
Dön gel ne olursun yalvarıyorum
Hiç iyi değilim son zamanlarda

Attım anahtarı kapı kilitli
Çektim perdeleri gün ortasında
Kapkaranlık oda umudum bitti
Hiç iyi değilim son zamanlarda

Aklıma geldikçe deliriyorum
Aklıma geldikçe geriliyorum
Dön artık ne olur geberiyorum
Hiç iyi değilim son zamanlarda

Selçuk Tören

Sonrası

o akşam o şehirden çekip gitmek için
hüzünlerimin en işlek saatini seçtim
anılarımla ağlaştım vedalaştım
son kez yürüdüğümüz sokaktan geçtim

sonrası bir uzun yoldu
uyuyup uyandıkça gittiğim
sonrası bir zorlu hasretti
gece gündüz çektiğim

şimdiyse çekilmez bir hayatta başroldeyim
ve unutuluyor yazık ki anılarda tadın
ben bunca şeyi niye söyledim sanki
zaman bile düşmanı olmuşken geçen zamanın

sonrası mı şimdilik meçhul
yarın sabah ölürüm belki kimbilir

(23 temmuz 2003 denizli)

Selçuk Tören

Sonu gelmedi

Yüreğim yoluna nöbete durdu
Bir gün döner geri diye bekledi
Çok hayaller kurdu çok şeyler umdu
Hiç biri olmadı şansı gülmedi

Günlerin ayların sonu geldi de
Yılların yolların sonu geldi de
Bu ömrün hayatın sonu geldi de
Bir şu sensizliğin sonu gelmedi

Hasretin canımı yaktı kavurdu
Bu nasıl acıymış aklım ermedi
Bin parçaya böldü yıktı savurdu
Dağıttı dört yana gücüm yetmedi

Selçuk Tören

Sonuna geldik

Yalan yeminlerle yalan sözlerle
Kandırdılar bizi oyuna geldik
İnandık ellere yaşlı gözlerle
Bir sevdanın daha sonuna geldik

Paramparça oldu hayallerimiz
Yeşermeden soldu ümitlerimiz
Yaşamadan doldu sevinçlerimiz
Bir sevdanın daha sonuna geldik

Oysa biz kumrular gibiydik tıpkı
Ayırdılar hasret yoluna geldik
Kavuşmak imkansız yitirdik aşkı
Bir sevdanın daha sonuna geldik

Yalnızlığa itti anılarımız
Son bulmadı gitti acılarımız
Başlamadan bitti hayatlarımız
Bir sevdanın daha sonuna geldik

Selçuk Tören

Sonunda

Varınca bu aşkın sonbaharına
Yüreğinde korku ve yalnızlığa
Ağrılar sancılar eşlik edermiş
Çaresiz ebedi pişmanlığına

Geceler uzarmış uyku tutmazmış
Gözlerinden yaşlar durmaz akarmış
Kimseler bilmezmiş çektiklerini
Anılar kalbini yakıp yıkarmış

Gelince bu aşkın son durağına
Yüreğinde hasret ve yokluğuna
Kanayan yaralar yareñ olurmuş
Ölüme muadil yolculuğuna

Geceler uzarmış güneş doğmazmış
Kaderinden keder eksik olmazmış
Herkes unutmurmuş bildiklerini
Acılar kalbini yakıp yıkarmış

Selçuk Tören

Söyle bana

geçip gitti yıllarım
bakakaldım ardından
sen de yoktun yanımda
çok ağladım kahrımdan

benim olmadın diye
bana varmadın diye
beni sarmadın diye
çok ağladım derdimden

söyle bana bu mudur
söyle içim burkulur
şu ömrümün yalanı
bu kadar doğru mudur

yolum yalnızlık oldu
gelemedim peşinden
hiç bir çarem yoktu ah
tutamadım elinden

şimdi gözlerim ağlar
şimdi yüreğim yanar
şimdi kanar anılar
sana olan sevgimden

söyle bana böyle mi
söyle aşkın kaderi
kavuşsak biter miydi
heyecanı özlemi

Selçuk Tören

Söyle be dostum

Terk edeli epey oldu aslında
Ama ilk gün gibi acıyor ruhum
Tam unuttum derken yine aklımda
Böyle dert olur mu söyle be dostum

Anılardan kaçtım ben şehir şehir
Bozulmadı büyü bitmedi sihir
Perişan oldum ah hayatım zehir
Böyle yaşanır mı söyle be dostum

Oysa güvenmişim ilk kez birine
Nihayet dediğim anda vuruldum
Çok derin yaralar açtı kalbimde
Böyle aşk olur mu söyle be dostum

Her şeyi önceden bilebilseydim
Bir yolu olsaydı sezebilseydim
Canım yanıyor ah keşke ölseydim
Böyle yaşanır mı söyle be dostum

Selçuk Tören

Suskun

bildiklerim içinde en çok sende sevdiklerim
belkide bu yüzden yanında suskunluklarım
belki senin içinde öyle belkide değil
farketmez aklında olsun söyleyemediklerim

(2002 denizli)

Selçuk Tören

Œeytan görsün yüzünü

Git bırak peşimi ben yokum artık
Kanmam yalanına gördüm özünü
Söyle son sözünü hayatımdan çık
Bundan sonra şeytan görsün yüzünü

Hiçbir günahını üstüme yıkma
Arkamdan konuşup canımı sıkma
Sakin bir daha da karşıma çıkma
Bundan sonra şeytan görsün yüzünü

Ne bir anı bırak ne izin kalsın
Al götür ne varsa dünü bugünü
Kahrettin ömrümü yüreğın yansın
Bundan sonra şeytan görsün yüzünü

Sanma bir sonu var bir oluru var
Sana intizarım ölene kadar
Var git cehennemın dibine kadar
Bundan sonra şeytan görsün yüzünü

Selçuk Tören

Şimdi değil

Bugün değil ama bir gün gelecek
Sen beni o zaman arayacaksın
Şimdi her şey güzel yıllar geçecek
O zaman üzülp kahrolacaksın

Seni hiç kimseler anlamayınca
Sarılıp boynuna ağlamayınca
Yüregini huzur kaplamayınca
O zaman üzülp kahrolacaksın

Git bakalım kim ben gibi sevecek
Kim pişman edecek mahvolacaksın
Kim kıymet bilecek değer verecek
O zaman üzülp kahrolacaksın

İssiz bir köşede yalnızlığında
Yanında kimseler kalmadığında
Sessiz bir odanın karanlığında
O zaman üzülp kahrolacaksın

Selçuk Tören

Şimdi ne desen boş

Durup durup aynı cümleyi kurma
O aşk mazi oldu hazana erdi
Beyhude laflarla kendini yorma
Bizim hikayemiz çoktan tükendi

Ne bu İstanbul o İstanbul artık
Ne de biz aynıyız değiştik yazık
Yalan oldu her şey kandık inandık
Şimdi ne desen boş dönülmez geri
Şimdi ne desen boş gitti o gemi

Yok bir olur yanı bir mümkünü yok
O aşk bir gül gibi kurudu gitti
Sen de unut artık üzülse de çok
En güzel haliyle yaşandı bitti

Ne bu İstanbul o İstanbul artık
Ne de biz aynıyız değiştik yazık
Talan oldu her şey yandık yıkıldık
Şimdi ne desen boş dönülmez geri
Şimdi ne desen boş gitti o gemi

Selçuk Tören

Ŗu an

ne güzel olurdu bir bilsen
her Ŗeyi bırakıp çekip gitmek
hıŖırtılı dallar altında sakin huzurlu
tasasız kaygısız gölgelenmek
bir de Ŗu ana bak ne kadar huysuz
zonkluyor damarlarım zonkluyor ruhum
kederimi saymaya parmaklarım yetmiyor
azrailde ilgisiz durumum vahim

(haziran 2005 denizli)

Selçuk Tören

Ŗüphen olmasın

Ne olur bir Ŗans ver ey sevdiceğim
Ne olur yüregim yarım kalmasın
İnan seni piŖman etmeyeceğim
Hiç mi hiç sevgimden Ŗüphen olmasın

Bir ömür yüzüne güleceğimden
Seni her Ŗeyden çok seveceğimden
Canım iste canım vereceğimden
Hiç mi hiç sevgilim Ŗüphen olmasın

Sen de bir bak Ŗöyle ne güzel uyduk
Sende sev yüregim yara almasın
Kaderde varmış ki biz bizi bulduk
Hiç mi hiç aşkımdan Ŗüphen olmasın

Bir ömür yanında olacağımdan
Seni el üstünde tutacağımdan
Elimden geleni yapacağımdan
Hiç mi hiç sevgilim Ŗüphen olmasın

Selçuk Tören

Talan bahçe

ne olduda böyle bitti öykümüz
bu kadar kısa mıydı bizim türkümüz
yaralandık ağladık gönlümüz harap
şimdi aynı yollarda ayrı yürürüz

verde kaldı sözümüz
yüreklerimiz viran
güller gibi kurutulduk
bahçelerimiz talan

var mıydı bizim gibi böyle sevdalı
dillere destandı ikimizin aşkı
karalandık yıkıldık yangın yeriyiz
kalplerimiz aynı kentin farklı sokağı

yola düştü gözümüz
halimiz perişan
solan güllere döndük
bahçelerimiz talan

(22 ocak 2002 denizli)

Selçuk Tören

Tanıyamamışım

Tanıyamamışım yıllardır seni
Ayrılık yoluna çıktın tanıdım
Bırakmadın bana demediğini
Giderken canımı sıktın tanıdım

Yokmuş sende yeri kadrin kıymetin
Acıymış ederi iyi niyetin
Ağırmiş bedeli aşkın sevginin
Dünyamı başıma yıktın tanıdım

Tanıyamamışım yıllardır seni
Öfkeyle karşıma çıktın tanıdım
Kustun içindeki tüm nefretini
Giderken canımı yaktın tanıdım

Çok iyi sakladın benden özünü
Yalanla süsledin her bir sözünü
Gösterdin sonunda gerçek yüzünü
Dünyamı başıma yıktın tanıdım

Selçuk Tören

Tereddüt çizgileri

Böyle olsun istemezdim
Yıkıldı son duvarımda
Ağır bir acının altında kaldım
Yenildi yüreğim ayrılıklara

Oysa zerresi bile yeterdi umutların
Bir ömür beklerdim gözlerim yolda
Böyle yapayalnız bitmezdi hayatım
Gitmezdim bırakıp bir çarem olsa

Yine de epey zor oldu bu veda
Ağladım üzüldüm çektiklerime
Yine de yaşamak istedim hala
Bak inanmazsan eğer bileklerime

Kaç tereddüt çizgisi var
Öyle kolay vazgeçmedim
Son bir çıkış aradım yar
Son bir umut bekledim

Böyle olsun istemezdim
Dağıldı düşlerim paramparça
Derin bir hasretin derdiyle yandım
Yoruldu yüreğim bir başına

Selçuk Tören

Tesellisiz

umudum yenik artık doğacak güne
ellerim uzak sımsıcak ellerine
beni bırakın bir başıma hüznümle
uzaklaşın çekilin değmeyin bana

yalnız yaşayacağım ben bu acıyı
hiç kimseyle paylaşmak istemiyorum
yıllar yılı kalacak içimde yası
hiç kimseden teselli beklemiyorum

gözlerim ıslak bir daha gülüşemez
sözlerim suskun tek kelime edemez
canımda bitkin çaresi bulunamaz,
yapayalnız perişan kaldım dünyada

yalnız yaşayacağım ben bu acıyı
kimseler bir şey sorsun istemiyorum
cayır cayır yakacak canımı kahrı
hiç kimseden teselli beklemiyorum

Selçuk Tören

Tesiri olmaz

Söylenecek ne çok söz var aslında
Bu kısa vedaya sığdırılmaz
Bir daha kavusmaz yol ayrımında
Artık ne söylesem tesiri olmaz

Yalvarsam yakarsam aman dilersem
Ağlasam sızlasam terketme desem
Son bir şans istesem yeminler etsem
Ne söylesem boşa tesiri olmaz

Bir çok şey kalacak böyle içimde
Bazı şeyler asla anlatılamaz
Yani denersin de işlemez kalbe
Artık ne söylesem tesiri olmaz

Gitmeyi kafana çoktan koymuşsun
Yeni bir hayata hayal kurmuşsun
Kimlerin aklına kanip uymuşsun
Ne söylesem boşa tesiri olmaz

Selçuk Tören

Tuhaf ve acı

Hem tuhaf hem acı böyle yabancı
Sanki birbirini hiç tanımamak
Oysa bir zamanlar her bir şey aynı
Şimdi yaşanmamış gibi davranmak

İkimizden biri çekip gitmeli
Gönül katlanır da unuttur belki
Gözümüz görürse kahreder bizi
Hiç bir şey olmamış gibi yaşamak

Bir yerde denk gelir selamlaşırız
Mümkün olmaz belki hemen uzamak
Ya da mecbur kalır biraz laflarız
İki beceriksiz oyuncu çaylak

İçimizden biri kaçıp gitmeli
Yüreği soğur da dayanır belki
Hep aynı şehirde mahveder bizi
Bir gün karşılaşmak korkusu duymak

Selçuk Tören

Uçsuz bucaksız

Belli bir ölçüsü bir sınırı yok
Benim sana sevdam uçsuz bucaksız
Göllerden denizden okyanustan çok
Benim sana sevdam uçsuz bucaksız

Hani desem yollar yürüsem bitmez
Hani desem yıllar bir ömür yetmez
Yazsam kitap kitap zerresi etmez
Benim sana sevdam uçsuz bucaksız

Anlatamam bu aşk bu şiire sığmaz
Yeryüzü gökyüzü dar gelir almaz
Düşün işte bütün bunlar bile az
Benim sana sevdam uçsuz bucaksız

Selçuk Tören

Umarım

Görüyorsun işte durumum berbat
Ağlıyorum her gün yana yakıla
Bana acımayan bu zalim hayat
İyi davranmıştır umarım sana

Yüreğine dertler ekmemişsindir
Benim gibi çile çekmemişsindir
Yarından umudu kesmemişsindir
Gönlünce olmuştur umarım dünya

Sensiz her şey eksik yavan ve bayat
Ecel gözlüyorum yüreğim hasta
Bana bunu reva gören bu hayat
İyi davranmıştır umarım sana

Gencecik yaşında çökmemişsindir
Benim gibi yaşlar dökmemişsindir
Yaşayan ölüye dönmemişsindir
Tozpembe sürmüştür umarım rüya

Selçuk Tören

Unutamadım

Onu unutmayı başaramadım
Hangi yola sapsam yollar çıkmazdı
Her yenilgi ile hep başa sardım
Ne yapsam olmadı unutamadım

Bana hatıra kalan her şeyi attım
Mektup şiir resim ne varsa yaktım
Unuttum diye ben beni aldattım
Ne yapsam olmadı unutamadım

Onu unutmayı başaramadım
Bütün bildiklerim bir bir sınıandı
Her yanılgi ile baştan başladım
Ne yapsam olmadı unutamadım

Ne denizler geçtim ne dağlar aştım
Nelerden vazgeçtim nelerden caydım
Her sonun başında ona rastladım
Ne yapsam olmadı unutamadım

Selçuk Tören

Unutamıyor kalbim

böyle ara ara düşümde seni gördükçe
yüreğimde hasretin alevleniyor
dağılıyorum durup düşündükçe
kalbim sensizliğe nasıl dayanıyor

unutamıyor seni unutamıyor
deniyor her şeyi yine olmuyor
debeleniyor hayatın girdabında
çektiği acılara katlanamıyor

bende görmezden gelip mala bağladım
başka türlü gidişini aklım almıyor
hayatın akışını böyle sağladım
yoksa sensizliğin yakamı bırakmıyor

unutamıyor kalbim unutamıyor
gece gündüz içiyor yine olmuyor
savruluyor her gün oradan oraya
çektiği çileleri kaldıramıyor

Selçuk Tören

Unutma beni

Bir bakışın vardı o gün giderken
Tüm yaşananları anlatır gibi
Bir acı gülüşle doldu gözlerin
Gördüm gözlerinde çaresizliği

Artık zaman geldi ayrılıyoruz
Ayrı dünyalara savruluyoruz
Acılar içinde kavruluyoruz
Ne olursa olsun unutma beni

Ben sende bıraktım güzellikleri
Dostluğu huzuru aşkı sevgiyi
Yalansız sevdim seni bu şehri
Ne olursa olsun unutma beni

Nasıl dayanırım böyle severken
Nasıl bırakırım sarılıp seni
Herkes bir şeylere çare bulurken
Nasıl bulamam ben bir çaresini

Buraya kadarmış bizim yolumuz
Buraya kadarmış yolculuğumuz
Ölüm gibi erken geldi sonumuz
Ne olursa olsun unutma beni

Ben sende yaşadım güzel günleri
Mutluluğu tattım duydum sevinci
Çıkarsız sevdim seni bu şehri
Ne olursa olsun unutma beni

Selçuk Tören

Unuttun mu söyle

Sende hala benden bir iz var mı
Kalbinde sevdadan eser kaldı mı
Yine söylesem aşkımı kalbin duyar mı
Yoksa unuttun mu beni söyle yar

Unuttun mu söyle unuttun mu
Kuruttun mu beni düşlerinde
Unuttun mu söyle unuttun mu
Ne kadar yaşadım yüreğinde

Bir şarkımız vardı söyledikya
Tutuşup el ele dolaşırdıkya
Beraber gülüp ağlardıkya
Yoksa unuttun mu beni söyle yar

Unuttun mu söyle unuttun mu
Kuruttun mu beni düşlerinde
Unuttun mu söyle unuttun mu
Ne kadar ömrüm oldu yüreğinde

Selçuk Tören

Unuttur bana

Yıllardır öyle çok acı çektim ki
Bir bakışın bile unuttur bana
Gel otur yanıma tut ellerimi
Ne olur her şeyi unuttur bana

Hasreti gurbeti ayrılıkları
Dertleri kederi yalnızlıkları
Sensizlikle dolu o akşamları
Ne olur her şeyi unuttur bana

Artık dayanacak gücüm kalmadı
Hayat oyununda bu son tur bana
Gel sarıl boynuma sil gözyaşımı
Ne olur her şeyi unuttur bana

Acıyı kahırını çaresizliği
Tenhayı ıssız kimsesizliği
Sensizlikle dolu o geceleri
Ne olur her şeyi unuttur bana

Selçuk Tören

Unutulacak nakarat

(mezar taşıma)

kimse beklemez başında
düŖte toprağa görürsün
en sevdiğin annen
o bile gider çürürsün

bu dünya böyle işte
yaşayanlar ne yapsın
ölüm hüzünlü bir şarkı
sen unutulacak nakaratsın

(mart 2002 denizli)

Selçuk Tören

Unutuluyor

bir duman gibi savruk
üzgün kalırım yollarda
hayata hükmen mağlup
küskün dururum yıllarda

çünkü değil zor
unutuluyor hayatın en insanıda
yaşadığımız yerlere o da gözyaşı dökmüş
umurumuzda mı hepimizin derdi başka

kısacası başkalaşmışız hayata
unutuyoruz sevdiklerimizi
söz dünden açıldıkça
susuyoruz bildiklerimizi

sende artık çıkma karşıma
çıplak gözle gördün halimi
hiç tanışmadık sayalım
vedasız git el gibi

(temmuz 2003 ordu)

Selçuk Tören

Üzgünüm

Yoruldu ben affet tükendi artık gücüm
Ben bu aşk denizinin girdabında boğuldum
Yokluğundu zor gelen yoktu İnan bir çözüm
Denedim defalarca yapamadım üzgünüm

Gidiyorum artık bende gidiyorum
Senden sonrası zaten yaşamadım ki gülüm
Helal et hakkını seni çok seviyorum
Bir kurtuluş olacak belkide bana ölüm

Şöyle dertsiz tasasız geçmedi bir tek günüm
Şeni başka kollarda düşündükçe kahroldum
İmkansızdı kavuşmak çözülmezdi bu düğüm
Kalmadı hiç umudum yapamadım üzgünüm

Gidiyorum artık ben de gidiyorum
Kimseye yok sitemim tek bir kötü sözüm
Sadece sen bağışla her şey benim suçum
Son bir şans olacak belkide bana ölüm

Selçuk Tören

Var

bütün gemileri bir bir yakacak
ardıma bakmadan çekip gidecek
bir daha geriye hiç dönmeyecek
geçerli sebebim sorunlarım var

sabahlara kadar içip ağlayacak
eline geçeni kırıp dökcek
ne olursa olsun vazgeçmeyecek
yeterli sorunum sebeplerim var

Selçuk Tören

Var git yoluna

Aşk mı bu acı mı anlamadım ben
Bitsin ne olursun var git yoluna
Gözünü kör etmiş hırsın ve öfken
Dinsin ne olursun var git yoluna

Ben senin eline oyuncak olmam
Kendimi evlere kapatıp solmam
Ah edip vah edip saçımı yolmam
Anla ne olursun var git yoluna

Acı eşiğini aştım ben artık
Coşkun seller gibi taştım ben artık
Nasıl yaşıyorum şaştım ben artık
Yeter ne olursun var git yoluna

Bu aşkta mutlu son göremedim ben
Vazgeç ne olursun var git yoluna
Uzak olsun cismin kaybolsun gölgen
Yitsin ne olursun var git yoluna

Ben senin nazını kahrını çekmem
Ağlayıp sızlayıp gözyaşı dökmem
Yalvarıp yakarım eyvallah etmem
Dinle ne olursun var git yoluna

Sabrın duvarını yıktım ben artık
Bu esir hayattan bıktım ben artık
Sanki hapisteydim çıktım ben artık
Yeter ne olursun var git yoluna

Selçuk Tören

Vasiyetim

Derdimi acımı gözyaşlarımı
Şu hüzün yüzümü alıp gideyim
Kalmasın kimseye kederi gamı
Şu hazin ömrümü salıp gideyim

Sana vasiyetim bilmesin kimse
Gizle aşkımızı sende söyleme
Ben bir seni sevdim ayrı düşsekte
Bir sana aitim bir sana yarım

Gurbeti yaramı yalnızlığımı
Şu yalan öykümü alıp gideyim
Çökmesin kimseye kasveti kahrı
Şu talan ömrümü salıp gideyim

Sana vasiyetim sevgimi sakla
Kimseye söyleme taşı canında
Ben bir sana yandım kavuşmasakta
Bir sana aitim bir seni sevdim

Selçuk Tören

Velhasıl

O da benim gibi sevecek sandım
Kalbimde yeşeren umuttu işte
Kurak topraklara bel bağlamışım
Ne varsa içimde kuruttu işte

Beni acıların koynuna attı
Çaresiz perişan yalnız bıraktı
Kullanılmış mendil gibi fırlattı
Velhasıl sonunda unuttu işte

Her söylediğine nasıl da kandım
Yeşil gözleriyle uyuttu işte
Ömrüme yükünü döktü ağladım
Gözyaşıyla dolu buluttu işte

Beni hasretlerin yoluna itti
Ardına bakmadan yürüdü gitti
Hiç bir şey olmamış gibi terk etti
Velhasıl sonunda unuttu işte

Selçuk Tören

Vuslatsız aşk

Benim halim belli asıl sen nasıl
O kadar aşıkken vazgeçtin benden
Ya hepten yalandı ya da bunca yıl
Sen de benim gibi çöktün kederden

Sakladın içinde bu gizli aşkı
Sakladın çaresiz çok canın yandı
Kimseler bilmedi yaşıyor sandı
Sen de benim gibi göçtün erkenden

Bizim kaderimiz az biraz kara
Hayatın yükünü aldık hasretten
Yaşıyoruz hala çok şükür ama
Sen de benim gibi çöktün dertlerden

Özledin kalbinde derin yaralar
Özledin ağladın yüreğin yanar
Vuslatsız bir aşk bu her daim kanar
Sen de benim göçtün erkenden

Selçuk Tören

Ya ben ne yapayım

Senin için kolay gidersin tabii
Ya ben ne yapayım kalbimde aşkla
Elbet unutursun hiç sevmedin ki
Ya ben yapayım bunca acıyla

Hadi diyelim ki biraz avuttum
Sonra sarhoş ettim sızdı uyuttum
Bir gün değil ki dert her gün bu durum
Ya ben ne yapayım bunca kahırla

Sana koymaz bir şey güler geçersin
Ya ben ne yapayım gözümde yaşla
Umrunda değilim değer vermezsin
Ya ben ne yapayım bunca acıyla

Hadi diyelim ki dönecek dedim
Çok pişmanmış diye yalan söyledim
Ne zamana kadar saklar gözlerim
Ya ben ne yapayım bunca kahırla

Selçuk Tören

Ya da

bize göre değil yar buralar gidelim
ya da kalacaksak intihar edelim

sende farkındasın eriyoruz
günden güne tüketiyoruz
buralar artık çekilmiyor
acılar içinde yaşıyoruz

bize göre değil yar buralar gidelim
ya da kalacaksak intihar edelim

gözlerimizden kan damlıyor
geceler uzuyor gün doğmuyor
bu sıcaklarda üşüyoruz
sevda bile bizi avutmuyor

bize göre değil yar buralar gidelim
ya da kalacaksak intihar edelim

(kasım 2001 denizli)

Selçuk Tören

Ya gitme ya öldür

Böyle bir gerçeği kabul edemem
Ya gel vazgeç gitme ya öldür beni
Başka bir yolu yok senden geçemem
Ya gel vazgeç gitme ya öldür beni

Anlatsam acımı anlayamazsın
Kalbimdeki aşka inanamazsın
Beni böyle sensiz bırakamazsın
Ya gel vazgeç gitme ya öldür beni

Sana bağladım ben bütün ömrümü
Ya gel vazgeç gitme ya öldür beni
Nasıl dayanırım hiç düşündün mü
Ya gel vazgeç gitme ya öldür beni

Ağlasam gözyaşım yüzüme sığmaz
Sussam sabır taşım çatlar dayanmaz
Ne yapsam bu adam sensiz olamaz
Ya gel vazgeç gitme ya öldür beni

Selçuk Tören

Yağmurda gezen adam

ben yağmurda gezerim
öylesine değil nedeni var
bu yağmur islattıkça
gözyaşlarımı saklar

(16 haziran 2002 denizli)

Selçuk Tören

Yalandan aşklar

aşk diye yaktığın bu ışığı
baktın ki lüzumsuz söndür
bu sadece bir ikazdır
ister ölene dek yandır
unutma saygı duyulması gereken
her insanın önce kendidir
kendine gururunu çiğnerse nefsin
beni sallamasanda sen rezilsindir
yine de sen bilirsin
açık kalsın mı ışık

(20 kasım 2003 ordu)

Selçuk Tören

Yalanım varsa

Unutmadım ki hiç hep aklımdasın
Derinden sızısın hala şuramda
Kimse bilmez seni gizli sevdamsın
Kalbimde saklısın en yakınımda

Her gece gizlice seni anarım
Cüzdanımda resmin bakar ağlarım
Hazin aşkımıza bize yanarım
Gözlerim kör olsun yalanım varsa

Senden gayrısını almadı içim
Elime başka el değmedi asla
Ben hep seni sevdim seni istedim
Yıllarca bekledim kavuşmasakta

Her gece maziye dalar giderim
Yad ettikçe seni sızlar yüreğim
O eski günleri bizi özlerim
Gözlerim kör olsun yalanım varsa

Selçuk Tören

Yalnız bıraktın

beni bu şehirde yalnız bıraktın
anıların yükü çöktü omzuma
ne bir adres ne bir mektup bıraktın
kalıverdim yarım sensiz başıma

neler geldi bilsen neler yaşadı
şu ömrüm sevdanın çıkmazlarında
ne gözyaşlarıyla üzgün yaşadı
sensiz şu hayatın yokluklarında

bir yanım kimsesiz bir yanım yalan
dost diye kimseye sarılamadım
bir ömür gözyaşı ardından kalan
ne yapsam gönlümü avutamadım

neler oldu bilsen ah neler neler
şu yalan dünyanın telaşlarında
elimde ne varsa yitirdim bir bir
sensiz şu hayatın zorluklarında

Selçuk Tören

Yalnızlığımdan

hiç kimseler beni anlamamışsa
ben de zahmet edip anlatmamışsam
artık yaşlanmışsam vadem dolmuşsa
mutluluk yıldızlar kadar uzaksa

hala aynı dertle dertleniyorsam
sessiz gecelerde demleniyorsam
soğuk yataklara devriliyorsam
sensiz kalışımından yalnızlığımdan

yıllar geçmiş ama şu kalbim sana
her gün daha aşkla hasret büyütüp
her gün daha üzgün gözyaşlarıyla
her gün içten içe kavruluyorsa

hala gözlerinde kayboluyorsam
adın geçtiğinde kahroluyorsam
oradan oraya savruluyorsam
sensiz kalışımından yalnızlığımdan

Selçuk Tören

Yanarım ah sensiz

İki kadeh rakı ağlatır beni
Götürür günlerin en güzeline
Yad eder mažiı özletir seni
Can verir küllenmiş hasretlerime

İflah olmaz artık hıckırıklarım
Aklıma geldikçe yaşadıklarım
Ağrıtır başımı pişmanlıklarım
Yanarım ah sensiz gecelerime

Hele o günlerden bir şarkı çalsa
Çıldırır kemanlar coşsa kanunlar
Bu evler sokaklar dar gelir bana
Kan kusar yüreğim kanar anılar

Kimse bilmez nedir hissettiklerim
Her gün ağır ağır yitirdiklerim
Acıtır canımı kaybettiklerim
Yanarım ah sensiz senelerime

Selçuk Tören

Yanıbaşımdeki sorular

uzaksın şimdi bir zamanların yakını
ellerinse kimbilir kimin ellerinde
hangi yıldızlara söylüyorsun şarkılarını
acep sararttın mı beni albümlerde
hiç olur olmaz bir gün aklına düştüm mü
sende unutulmaz bir yanım kaldı mı
bir gün karşılaştık konuşur muyuz
şöyle bir beş dakika ayak üstü
uzaksın şimdi bir zamanların yakını
bu sorularsa benim yanıbaşımda

(temmuz 2005 ordu)

Selçuk Tören

Yanılığı

adamı delirten suskunluğunla hoşcakal
büyüne kapıldım sandım yanılmışım

(kasım 2001 denizli)

Selçuk Tören

Yara durumum

Bugün dünden iyi değilim
Günden güne artıyor sıkıntılarım
Bir kar topu gibi yuvarlanarak
Büyüyor büyüyor acılarım

Daha ne kadar dayanırım bilemem
Hangi yalanlarla avunurum
Daha ne kadar yaşarım kestiremem
Giderek kötüleşiyor yara durumum

Ben bu hasretin esiriyim
Bunlar aşktan kalan yıkıntılarıım
Bir yalnızlık gibi ağırlaşarak
Ölüyor ölüyor umutlarıım

Daha ne kadar direnirim tahmin edemem
Hangi anılarla huzur bulurum
Daha ne kadar beklerim bir şey diyemem
Giderek kötüleşiyor yara durumum

Selçuk Tören

Yarım kalmış aşklar mezarlığı

Her Şey bir anlıkmış yaşandı bitti
Yüregim dertlerden payını aldı
Aşk gencecikti yaşlandı gitti
Ömrüm hasretlerden yaralı kaldı

Şimdi beni artık yalnızlığımla
Kırgın düşlerimi koyup yanıma
Yarım kalmış aşklar mezarlığına
Götürüp usulca gömmesi kaldı

Çekilmez bir kahır gibiydi dünya
Her köşe başında acılar vardı
Yeter dedim Tanrım bitsin bu rüya
Affet bu kulunu canı çok yandı

Şimdi beni artık gözyaşlarımla
Őevabım günahım pişmanlığımla
Yarım kalmış aşklar mezarlığına
Götürüp usulca gömme zamanı

Selçuk Tören

Yas bana her gün

Kendi ellerimle gömdüm o aşkı
Kalbim paramparça biçare üzgün
Mutlulukla küstüm kestim selâmı
Bundan sonra hayat yas bana her gün

Ben daha gencecik yolun başında
Günahsız tertemiz masum çağında
Bir aşkı yitirdim ilkbaharında
Bundan sonra hayat yas bana her gün

Umudum yok artık yalan dünyadan
Sustum kalanını gözlerim hüzün
Kaderim hep keder yok güzel bir an
Bundan sonra hayat yas bana her gün

Benim bu dünyada cennetimdi o
Mutluluğum neşem sevincimdi o
Yarım kaldı her şey her şeyimdi o
Bundan sonra hayat yas bana her gün

Selçuk Tören

Yasemin

Tam bu degilse de bir benzerini
Yaşadım bu filmde gördüklerimin
İşte aynı öyle sebepsiz gitti
Ben de aynı böyle kaldım Yasemin

Nasıl acınacak durumdayım bak
Teselli et beni yüreğime ak
Al yalnızlığımı sarıl sımsıcak
Senden başka kimsem yok ki Yasemin

Herkes çekip gitti tüm sevdiklerim
Yapayalnız kaldım yaram çok derin
İşte bir sen varsın sende ümidim
Sen de beni koyup gitme Yasemin

Nasıl ağlanacak haldeyim bilsen
Şefkate muhtacım okşayıp öpsen
Hep benimle kalsan hep beni sevsen
Sana aşkım öyle çok ki Yasemin

Selçuk Tören

Yaş a vaktiyle

Erteleme sakın sakın hayatı
Kimsenin eline oyuncak etme
İçinde ne varsa dene şansını
Alabildiğine yaş a vaktiyle

Çünkü zaman geçer bakakalır sını
Çünkü heves biter şaşakalır sını
Çünkü herkes gider kalakalır sını
Şarıl sevdiğine yaş a vaktiyle

Karış an konuş an yeren çok olur
Kim ne derse desin aldırış etme
Dinle yüreğini doğrusu budur
Alabildiğine yaş a vaktiyle

Çünkü zaman geçer başkalaş ır sını
Çünkü heves biter durgunlaş ır sını
Çünkü herkes gider yalnızlaş ır sını
Şarıl sevdiğine yaş a vaktiyle

Selçuk Tören

Yaşamaksa

Bu sabah güzel bir senli rüyadan
Gözyaşı içinde sensiz uyandım
Bağıra bağıra hiç utanmadan
Acılar içinde yandım ağladım

Hiç bir şey gelmedi inan elimden
Ağlaya ağlaya geçtim kendimden
Sonunda çaresiz kalktım yerimden
Yaşamak denirse gittim yaşadım

Bütün gün aklımda o rüya ile
Yapayalnız çıktım gezdim dolandım
Koca şehir birden çöktü üstüme
Ağır hatıralar altında kaldım

Sonra bir meyhane meyden mezeden
Ne varsa tükettim payıma düşen
Sonunda tükendim dertten çileden
Yaşamak bu ise yaralar aldım

Selçuk Tören

Yaşıyorum işte

Kar altında şehir her yer bembeyaz
Sabahın tam üçü uyuyamadım
Yine aklımdasın yüreğim enkaz
Öleni kalanı toplayamadım

Yaşıyorum işte yaşamak buysa
Taşıyorum canı ordan oraya
Şaşıyorum nasıl ölmedim hala
Bu sensiz hayata tutunamadım

Aslında bu kadar kalmazdım sakın
Sen bana yasaktın anlatamadım
Bu son mektubu da yazmazdım lakin
Hasretin sesini susturamadım

Yaşıyorum işte bu gizli aşkla
Derdimi yıllardır yalnız başıma
Artık çok yorgunum hastayım hatta
Bu sensiz hayatı başaramadım

Selçuk Tören

Yaz bitiyor

Yaz bitiyor üzgün yine yüreğim
Doymadım ağustos aksamlarına
Bir şişe yeter mi karşımda deniz
Daha doldur daha belki son defa

Kafam çakırkeyif içim huzurlu
Böyle yıldız yorgan uzanacağım
Sesinden dinleyip çocuklugumu
Güzel anılarla uyuyacağım

Dusumde sevdiğim bütün insanlar
Hepsine hasretle sarılacağım
Bir ömür sürmezya güzel rüyalar
Gozyasiyla mutsuz uyanacağım

Yaz bitiyor üzgün yine yüreğim
Sevmedim gurbeti ayrılıkları
Bir şişe yeter mi bu manzaraya
Rakı doldur rakı belki bu yazı

Dalga sesleriyle yakamozlarla
Gözümde bir damla yaş anacağım
Oturup her gece yalnızlığım
Dertlenip dertlenip kahrolacağım

Uzakta olacak tüm sevdiklerim
Bu hasrete nasıl dayanacağım
Bilmiyorum nasıl geçer günlerim
Bilmiyorum neler yaşayacağım

Selçuk Tören

Yazık ettin bize

Macera aradın sen yüreğine
Gittin yad ellere beni aldattın
İnsan kıyar mıydı hiç sevdiğine
Paramparça ettin beni ağlattın

Hep seni sordular söyleyemedim
Kan kustum kızılıcık şerbeti dedim
Çok büyük acılar çileler çektim
Yazık ettin bize bu aşkı yaktın

Neler neler saydım ne diller döktüm
İş işten geçince beni anladın
Zamansız kuruyan güllere döndüm
Darma duman ettin beni dağıttın

Hep beni yordular anlatamadım
Ar ettim sabrettim içime attım
Çok derin darbeler yaralar aldım
Yazık ettin bize bu aşkı yaktın

Selçuk Tören

Yeni bir Şey yok

Yok yeni bir Şey yok aynı hasretin
Yani hala sana hasta yűređim
Çok hala çok acı hala çok derin
Yani hala ağır yaralı kalbim

Yıllar geçermiŐte geçmezmiŐ dertler
Hep aynı kalırmıŐ kalpte hasretler
Çare ne zamanmiŐ ne de gitmeler
Yani hala sana sevdalı kalbim

Ah seni anlatır gördüğüm her Şey
Seni söyler bana yorgun yűređim
Ama bilirim zor kördüğüm epey
Yani hala sana yasaklı kalbim

Yollar bitermiŐte bitmezmiŐ acı
Yer edermiş kalbe o derin sancı
Kavuşmaktan başka yokmuş ilacı
Yani hala sana sevdalı kalbim

Selçuk Tören

Yeni hayat

O sabah gelince anlayacaksın
Ben artık yanında olmayacağım
Gözlerinde yaşla bakınacaksın
Seninle yaşlanıp solmayacağım

Gideceğim ölüm olsa nihayet
Gideceğim yeter deyip esaret
Bu son şansım benim bu son cesaret
Yeni bir hayata başlayacağım

Ardımdan hasretle bekleyeceksin
Ne olursa olsun dönmeyeceğim
Dert üstüne bin dert ekleyeceksin
Asla bir pişmanlık çekmeyeceğim

Gideceğim yolum olsa karanlık
Gideceğim kader yazsa yalnızlık
Korkutamaz beni gurbet ayrılık
Yeni bir hayata başlayacağım

Selçuk Tören

Yenik

yenildim sayılır
ayakta kaldığıma bakma
beni üzdüğüne sende üzüldün
bu bir teselli değil senden bana

şimdi ıslak yollar çeker beni
yürümek yıldızlar ve gece
bir susuş kaplarki tüm bedenimi
çığıklar hapsolür ölür içimde

duramam hangi evde olsam duramam
aklıma ellerin gözlerin gelir
kimi insan derdini paylaşır yenerde
ben anlattıkca sanki ömrüm eksilir

bu yüzden hep yalnızım
hiçbir ayuntu yetmez bana
yürüdüğüm yollar uzar durmadan
o çok sevdiğim sana yaklaştıkca

yenildim sayılır
bunu sen umulmadık bir gece anlayacaksın
gözlerin dolacak bir yıldızın seyrinde
yüreğine çökecek hüznüm ağlayacaksın

(7 kasım 2003 denizli)

Selçuk Tören

Yerin yok senin

Bir değil bin hata yaptım anladım
Benim hayatımda yerin yok senin
Kör değildi gözüm sevdim aldandım
Artık yüreğimde yerin yok senin

Topla neyin varsa al git bu evden
Bir iz bir hatıra kalmasın senden
Ben de attım çoktan seni kalbimden
Artık yüreğimde yerin yok senin

Ha bugün ha yarın dedim inandım
Yalandan başka bir sözün yok senin
Bitirdim bu aşkı maziye attım
Artık yüreğimde yerin yok senin

Seninle yan yana yolum yok benim
Seninle gündüzüm gecem yok benim
Seninle kaderim yazım yok benim
Artık yüreğimde yerin yok senin

Selçuk Tören

Yeter

Yorulduğ İstanbul yorulduğ artık
Gitmek istiyorum seni bırakıp
Çünkü çok yalnızım kalbim de kırık
Gitmek istiyorum başımı alıp

Yeter sevda diye çektiğim zulüm
Yeter çözümü yok bu aşk kördüğüm
Yeter üzüldüğüm yeter öldüğüm
Gitmek istiyorum başımı alıp

Yenildim İstanbul yenildim bittim
Talan oldu canım yüreğim kayıp
İnsandan yanıldım umudu kestim
Gitmek istiyorum başımı alıp

Yeter geçer diye geçmeyen dertler
Yeter acılarla dolu geceler
Yeter gözyaşları yeter çileler
Gitmek istiyorum başımı alıp

Selçuk Tören

Yeter gidiyorum

tuttum ensesinden sürüklüyorum
hayattan erkenden caymış ömrümü
artık her nefeste hissediyorum
yorulduğumu ve güçsüzlüğümü

canım ağır ağır ağırlaşıyor
geçiyor baharım yeşile hasret
sonbaharım sanki vakitsiz bir kış
ağrılı acılar bana müebbet

yaşadıysam yeter ben gidiyorum
ardımda ne varsa öylece kalsın
az biraz mutluluk ve bolca keder
bu ömürde böyle son bulsun varsın

aslında denedim bir avcı gibi
ardından iz sürüp seni bulmayı
yoluma dizilen tüm engelleri
korkusuzca aşıp senin olmayı

yetmedi ki gücüm el vermediler
bu dünyada sensiz kimsesiz kaldım
her şeye susarak herkese küsüp
büyük pişmanlıklar çektim yaşadım

ama artık yeter ben gidiyorum
beni bir tek gelsin ecelim sarsın
zerre kadar sevap diz boyu günah
bu ölümden böyle bana kar kalsın

Selçuk Tören

Yeter ki

Sen kurul ömrümün baş köşesine
Gecem gündüzüm hep yanında geçsin
Azsa da razıyım ben kaderime
Yeter ki hep sen ol seninle bitsin

Yazgımdaki süre dolana kadar
Bahçemdeki güller solana kadar
Hiç yalnız bırakma sonuna kadar
Yeter ki hep sen ol seninle bitsin

Sen otur gönlümün sevda tahtına
Emret dur duraksız hep seni sevsin
Tastamam ermesem de muradıma
Yeter ki hep sen ol seninle bitsin

Yanıp sönüp küle dönünceye dek
Gözlerimin ferî sönünceye dek
Son nefesi verip ölünceye dek
Yeter ki hep sen ol seninle bitsin

Selçuk Tören

Yeter ki inan

Yeter ki inan sen yeter ki iste
Bak gör yine nasıl güneş doğacak
Yeter ki yenilme bu namertlere
Bak gör her şey nasıl güzel olacak

Atanın sözünden bir an izinden
Ayrılma sakın hiç düşüncesinden
Yeter ki Türk genci yılma çalış sen
Bak gör her şey nasıl güzel olacak

Yeter ki güven sen yeter ki yürü
Bu yola çıkanı tarih yazacak
Yeter ki vazgeçme bozulsun büyü
Bak gör her şey nasıl güzel olacak

Vatanın uğruna bir an caymadan
Gözünü kırpmayla hiç yürü yolundan
Yeter ki Türk genci sabredip dayan
Bak gör her şey nasıl güzel olacak

Selçuk Tören

Yetiş ne olur

Hak eder sanırım bir son vedayı
Uğruna kahrolan yanan yüreğim
Ne olur geç kalma duy bu çağrıtı
Yetiş can vermeden solan yüreğim

Ne olur son bir kez eskisi gibi
Ne olur son bir kez tut ellerimi
Ne olur son bir kez sar bedenimi
Yetiş can vermeden solan yüreğim

Ah çeker bekler hep bu son vefayı
Yoluna mahvolan kalan yüreğim
Ne olur geç kalma duy bu feryadı
Yetiş can vermeden solan yüreğim

Ne olur son bir kez konuş benimle
Ne olur son bir kez bak gözlerime
Ne olur son bir kez seviyorum de
Yetiş can vermeden solan yüreğim

Selçuk Tören

Yetmiyor

neden mi her gece böyle delice
neden mi kendinden geçercesine
neden mi yıkılıp hep köşelerde
neden mi yığılıp ben sızıyorum

çünkü bilemedim unutmasını
çünkü tazeledim her gün yasını
çünkü yüreğimden çıkarmasını
çünkü yapamadım başaramadım

şimdi yetmiyor ki şu yokluğunun
adını sadece yalnızlık koymak
yetmiyor çektiğim derdin çilenin
ardından gözyaşı döküp ağlamak

sadece isteğim biraz uyumak
her şeyi unutup huzur duyarak
herkesten her şeyden uzak kalarak
ağrısız acısız düş arıyorum

çünkü bulamadım senle olanı
çünkü sevemedim inan yalanı
çünkü boş ver deyip yaşamasını
çünkü bilemedim beceremedim

şimdi yetmiyor ki şu özleminin
adına sadece hasretlik demek
yetmiyor duyduğum kahrın kederin
ardından ıstırap çekip beklemek

Selçuk Tören

Yıkıl yüreğimden

Beni can evimden yaraladın sen
Sana güvenmiştim insan demiştim
Kimseye beddua söylememişken
Bak ne hallerdeyim nasıl değiştim

Gözlerime haram ettin uykuyu
Sen de artık derdin koynunda uyu
Alacak el bulama bir bardak suyu
Yıkıl yüreğimden vicdansız zalim

Herkesin her şeyin üstündeydin sen
Allahtan sonra yar seni bilmiştim
Kimseye kötülük düşünmemişken
Bak ne hallerdeyim ne çok değiştim

Sevdiğime pişman ettin sen beni
Sen de çok sev gitsin terkedip seni
Mutlu bir gün görme dönmesin geri
Yıkıl yüreğimden vicdansız zalim

Selçuk Tören

Yıllar önce

bugünmüş yıllar önce
herkes gibi ağlamışım
rutubetli kiralık bir evde
başlamış yazgılarım

o gün bu gün yaşarım
hüzün eksilmez yüreğimden

(18 kasım 2002 denizli)

Selçuk Tören

Yine de bir umut

Biliyorum geri dönmeyeceksin
Biliyorum bitti sen de aşk denen
Bundan sonra beni sevmeyeceksin
Biliyorum gitti kalbin kalbimden

Ama bende hala bitmedi sevda
Her gece hasretle gözüm yollarda
Ne zaman birisi kapımı çalsa
Yine de bir umut sensin beklenen

Biliyorum beni unutacaksın
Biliyorum artık yok başka çaren
Yeni bir hayata başlayacaksın
Biliyorum her şey yalandı zaten

Selçuk Tören

Yok

Neydi sebep kimin suçu artık önemli değil
Gitti giden bitti her şey varsın yansın
dünya
Ben vazgeçtim hayatımdan oldum sersefil
Yok beni burdan döndürecek bir ses bir seda

Yalnızlıklarda karanlıklarda
Senden çok uzak tuzak yollarda
Kaldım bir başıma başım belada
Yok beni burdan döndürecek bir aşk bir sevda

Artık ömür benim için zulümden farksız
Umudum yok günler zehir yaşamak tatsız
Senden unut öldür beni bu aşk imkansız
Yok beni burdan döndürecek bir hal bir
eda

Yalnızlıklarda karanlıklarda
Senden çok uzak tuzak yollarda
Kaldım bir başıma başım belada
Yok beni burdan döndürecek bir aşk bir sevda

Selçuk Tören

Yokluğundandır

Hüznümün sebebi sonsuz kederim
Ömrüme hasretin çokluğundandır
İmkansız bir aşktan yorgunsa kalbim
Bil ki bütün bunlar yokluğundandır

Gülmüyorsa yüzüm acıysa sözüm
Yaraysa yüreğim yaşlıysa gözüm
Dertle geçiyorsa gecem gündüzüm
Bil ki bütün bunlar yokluğundandır

Gelmiyorsa bahar uzaksa yazım
Bittiyse hevesim suskunsa sazım
Vuslatsız bir aşktan yıldıysa canım
Bil ki bütün bunlar yokluğundandır

Kalmadıysa sabrım yoksa umudum
Karaysa talihim çıkmazsa yolum
Ahla bitiyorsa sesim soluğum
Bil ki bütün bunlar yokluğundandır

Selçuk Tören

Yoktu bir çare

Ne kaldıysa bana senden bu aşktan
Dert olup büyüdü bir bir içimde
Çok canım yandı ah bu ayrılıktan
Ağladım ağladım yoktu bir çare

Gitmiştin dönülmez yollara doğru
Gitmiştin gel diyen kollara doğru
Bitmişti bu masal gelmişti sonu
Ağladım ağladım yoktu bir çare

Ne var ki yüreğim vazgeçmiyordu
Bir umut diyordu döner belkide
Ne yapsam gönlüme söz geçmiyordu
Ağladım ağladım yoktu bir çare

Biliyordum artık imkansızdın sen
Biliyordum mecbur vazgeçtin benden
Biliyordum gittin hiç istemeden
Ağladım ağladım yoktu bir çare

Selçuk Tören

Yoktu ki rahat

Bıraktım kendimi bir yaprak gibi
Oradan oraya savurdu hayat
Hiç umursamadım olan biteni
Senden sonra zaten yoktu ki rahat

Yaşadım yaşamak denirse buna
Yaşadım hasretle koyun koyuna
Yaşadım çaresiz yalnız başına
Senden sonra zaten yoktu ki rahat

Bütün güzel şeyler seninle gitti
Kalanı acıydı kalanı berbat
Yitirdim huzuru umudum bitti
Senden sonra zaten yoktu ki rahat

Yaşadım yaşamak bu ise eğer
Yaşadım her günüm zulümden beter
Yaşadım kimsesiz yorgun derbeder
Senden sonra zaten yoktu ki rahat

Selçuk Tören

Yol ayrılıksa

Ya acılarınla savrulacaksın
Her şeyden vazgeçip küsüp hayata
Ya dişini sıkıp doğrulacaksın
Devam edeceksin çok zor olsada

Düşün taşın hayat senin hayatın
Kimse karışamaz senin kararın
Senin doğruların senin yanlıştın
Başka bir çare yok yol ayrılıksa

Ya yalnızlığınla dağılacaksın
Sersefil perişan canın bin parça
Ya yanıp kül olup soğuyacaksın
Devam edeceksin yaralarınla

Sonra belki yine sevgiler sana
Sonra belki yine acılar sana
Sonra kesin yine bu şiir sana
Başka bir çare yok yol ayrılıksa

Selçuk Tören

Yorma kalbimi

Sonu yok o yolun dur artık yeter
Beni sürükleme bırak elimi
Sen gideceksen git bana huzur ver
Benim halim beter yorma kalbimi

Sen başına buyruk bencil ve savruk
Biz peşinde kuyruk hep sana uyduk
Gücümüz tükendi yıldık yorulduk
Benim halim beter yorma kalbimi

Düş yakamdan artık uzak ol benden
Vazgeç bu sevgiden yırt at resmimi
Kahır yaşadığım öldüm kederden
Benim halim beter yorma kalbimi

Sen kendine yaren suskun ve sırdaş
Biz yanında köle gönülsüz yoldaş
Canımız kalmadı bitsin bu savaş
Benim halim beter yorma kalbimi

Selçuk Tören

Yüreğimsen

Yüreğimsen şimdilik sus acını
İçten gözler bulana dek ertele
Hele çekilsin şu sırtlan sürüsü
Çıkarısız sözler duyana dek bekle

Gideriz bir gün başka iklimlere
Sen kederini oralara sakla
Bu kadar suskunluğunun diyetini
Umarsızca haykır çığlık çığığa

Hakkındır bol bol harca dertlerini
Bir tane bırakmadan hesapsızca
Yüzünü güneşe dön mutluluktan
Ama şimdi değil vakit var daha

Yüreğimsen şimdilik sus acını
Ele güne karşı unutmuş görün
Dağılsın göğünden leş kargaları
Gözlerinde göremesinler hüznü

Oluruz gün gelir o suskun kentte
Sen gözyaşını oralara sakla
Derin sessizliğinin sonrasını
Dağa taşta bağır yana yakıla

Serin sularla söndür yangınını
Yarını düşünmeden kaygısızca
Papatyalar topla yeşilliklerden
Ama şimdi değil vakit var daha

(mart 2004 denizli)

Selçuk Tören

Zehir zıkkım

Düştüm bir kötüye gülmedi yüzüm
Zehir zıkkım oldu bu hayat bana
Geçti gençlik çağım tükendi ömrüm
Zehir zıkkım oldu bu hayat bana

Hepsi benim suçum benim günahım
Her söylenen söze kandım inandım
Bekledim yıllarca değişir sandım
Zehir zıkkım oldu bu hayat bana

Döndüm bir deliye aleme küstüm
Zehir zıkkım oldu bu hayat bana
Çok çileler çektim gözyaşı döktüm
Zehir zıkkım oldu bu hayat bana

Her şey benim hatam benim yanlışım
Bir çift güzel göze daldım aldandım
Zaman aktı geçti ben bakakaldım
Zehir zıkkım oldu bu hayat bana

Selçuk Tören

Zira

Gittim ben de önce yandım ağladım
Yaram çok derindi aşkımda haıla
Kararmıştı dünyam derde bağladım
Her şey anlamsızdı sen yoktun zira

Çekip gitmek için tutuştum içim
Ölümüne içtim kendimden geçtim
Sensiz çok yalnızdım sensiz bir hiçtim
Her şey anlamsızdı gitmiştin zira

Gittim ben de sonra yattım uyudum
Uyanmamak için sensiz bir daha
Ağırdı ayrılık şeytana uydum
Her şey anlamsızdı sen yoktun zira

Geçip gitsin dedim yok olsun dedim
Bu hazin hikaye son bulsun dedim
Sensiz çok mutsuzdum ölmek istedim
Her şey anlamsızdı gitmiştin zira

Selçuk Tören

Züğürt tesellisi

züğürt tesellisi belki bizim ki
lakın başka çare olsa bulurduk
nasıl sustururduk yüreğimizi
nasıl avutur da unuttururduk

seninle yan yana olamadık ya
sarılıp ta aşka doyamadık ya
sonunda bıķıp ta ayrılmadık ya
tesellim ölümsüz aşıklar olduk

baksana yan yana var mı ki aşık
biz bunlardan daha beter olurduk
sevgimiz saygımız biterdi yazık
birbirimizden buz gibi soğurduk

ne bir kavgamız var ne nefretimiz
artarak sürüyor hala sevgimiz
aşkı tüketmedik harcamadık biz
tesellim ölümsüz aşıklar olduk

Selçuk Tören